சர்வ சமய சமரசக் கீர்த்தனைகள்

மாயூரம் முன்சீப்

ச. வேதநாயகம் பிள்ளை

அவர்களால் இயற்றியது.

B. இரத்தின நாயகர் அண்டு சன்ஸ்,
பதிப்பாளர் :: சென்னை-1.

சர்வசமய சமரசக் கீர்த்தனைகள்

மாயூரம் முன்சீப்

ச. வேதநாயகம் பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது

ப. குப்புசாமி முதலியார் அவர்களால்

பதிப்பித்த பிரதிக்கிணங்க

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,

திருமகள் விலாச அச்சு நிலையம்,

சென்னை.

விலை ரூபா 1—8—0

சர்வ சமய சமரசக் கீர்த்தனைகளின்

அகராதி

கீர்த்தனைகளின் ஆதி	பாட்டு இலக்கம்	பக்கம்	கீர்த்தனைகளின் ஆதி	பாட்டு இலக்கம்	பக்கம்
...த்தனிபோல்	182	174	மாதரைநினையாதே	153	133
...ரப்பிரம்மமே	109	92	பரதேவன்வார்த்தை	190	186
...ரனே அடியார்	29	28	மார்க்கம் அல்லடி	187	180
...மனே பக்தர்	60	53	மார்க்கம்இதுமகனே	177	163
...ரசத்தால்	52	47	மெய்ஞ்ஞானம்	91	77
...ரதம்கப்பினேன்	110	93	மெய்யிது மெய்யிது	108	92
...லைடி அருளாயோ	134	110	மைத்துனரோடாளும்	192	189
...ண்ணையம்போல்	147	124	மைத்துனரே	191	187
...த்தி இதுமகனே	178	165	வாவாஜெகநாதா	72	63
...ரட்டெல்லாம்	159	140	வாவா வாவா	118	99
...பண்ணுசையே	155	135	வாவா தேவே	96	81
...பொருளை விரும்ப	148	125	வாழ்வை நம்பாதே	150	128
...பாதத்தாளன்னை	115	96	வித்தையை படிப்பி	188	181
...பாதும்போதும்	165	146	வினையேவினையே	7	7
...பானதுபோகட்டும்	145	122	வீண்கர்வம்என்	149	127
...யக்கிருய்மனமே	160	141	வேதநாயகனே எவ்வி	41	37
...னயேடனக்கு	154	134	வேதநாயகனே மெய்	113	95
...னமேநீசனுமத்தை	140	117	வேதநாயகா நம்பி		
...னமேமறவாதே	141	117	னேன் உனை	62	55

கீர்த்தனைகளில் வரும் இராகங்களின் அகராதி

இராகம்	கீர்த்தனைகளின் இலக்கம்	இராகம்	கீர்த்தனைகளின் இலக்கம்
...சாவேரி	5-52-157-167-185	கண்டா	96
...டாணு	26-69-141	கமாஸ்	40-55-77-153
...பூர்வம் [ணி	130	கரகரப்பிரிய	54
...மிர்தகல்யா	129	கல்யாணி	13-19-84-142-186
...ம்சத்தொனி	132	கற்கடா	22
...ஹிரி	31-63	கனக வசந்தம்	111-148
...னந்தபைரவி	36-87	கன்னட கௌள	53
...ரபி	25		
...ந்துஸ்தான் காப்பி	102-118-146-147-150-151 192	காப்பி	104
		காம்போதி	4-29-38-42-57-187
...மகோரி	74-108	குந்தளவராளி	100-140
...சேனி	23-97 124-139-180	கெங்காதரணி	80
...குலகாம்போதி	56-61-143-144	கோதாரகௌளம்	3-20-35

இராகம்	கீர்த்தனைகளின் இலக்கம்	இராகம்	கீர்த்தனைகளின் இலக்கம்
கேதாரம்	28-32	நாதநாமக்கிரியை	10-15-50-113-1 164-168-188
கௌளிபந்து	114-116-154	நீலாம்புரி	67
சங்கராபரணம்	60-152-156-173	பங்காளா	85
சஹானா	73-83-90-94-178	பந்து	106
சரசாங்கி	131	பந்துவராளி	51-159
சாமந்தா	91	பரசு	8-58-65-82-92-1
சாயா	41-88-101-109	பலஹம்சா	93
சாரங்கா	49-179	பியாகடை	30-75-174
சாவேரி	105-162-184	பியாக்	18-64-103-110- 134-176
சாளங்க பைரவி	95	பிலஹரி	128-183
சுத்தசாவேரி	86-89	புன்னாகவராளி	34-125-165-190
சுப்பிரதீபம்	7	பூபாளம்	66
சுருட்டி	17-120-45	பூரணகௌளை	6
செஞ்சுருட்டி	39-13	பூரணச்சந்திரிகை	127
சைந்தவி	45	பூரிகல்யாணி	81-98
சௌராஷ்டிரம்	135-155-163-166 172-181-182	பைரவி	16-112-122-171
ஜங்கலா	126	மத்தியமாவதி	48-59
ஜயந்தஸ்ரீ	33	மணிரங்கு	11
ஸ்ரீராகம்	62	மனோகரம்	136
தர்பார்	12-161	மாஞ்சி	44
தன்னியாசி	46-68-158-175	முகாரி	24-71-170
தீரசங்கராபரணம்	133	மோகனம்	9-47-121-123-1 177-189
துசாவந்தி	2-27	யமுனாகல்யாணி	21
தேசமுகாரி	115	ரீதிகௌளை	78
தேசிகதோடி	14-137	லலிதா	79
தேவகாந்தாரி	1	வசந்தா	160
தேவமனோகரி	87-149		
தோடி	70-72-76-107-188		
நாகத்தொனி	99		

சர்வசமய சமரசக் கீர்த்தனைகளின்

பிரிவுகள்

ஹிதோபதேசக் கீர்த்தனைகளின் விவரம்

குடும்ப சம்பந்தக் கீர்த்தனைகளின் விவரம்

உ

கடவுள் துணை

சர்வ சமய சமரசக் கீர்த்தனைகள்

---

1. இராகம்-தேவகாந்தாரி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

எக்காலமும் உந்தன் பொற்கால் பணிந்துகொண்
டிருக்கநீ வரம் அருள்வாய் — எக்கா

அநுபல்லவி

தக்கோர் அபிமான ஞான சீலா
சகல புவன ரக்ஷ காநு கூலா — எக்கா

சரணங்கள்

1. சந்த மேவுபிர பந்தமாலைபாடி
கந்தமார் உன் அர விந்தபாதம்சூடி
வந் தனுதிகள் அநந்தமே சொலி
விழுந்து பூமியில் எழுந்து நைந்துருகி — எக்கா

2. துங்க சாதுஜன சங்கமோடு கூடி
பொங்கும் ஞான அக ளங்கவாரி ஆடி
அங்கமே பாவ சங்கொளப்பலப
தங்களோடு சுப மங்களங்கள் சொலி — எக்கா

3. பழுதிலாது தினம் முழுதும் உன்னைநாடி
தொழுது நேசமுடன் அழுதுபாடி ஆடி
ஒழுகு செந்தழலின் மெழுகுபோல மனம்
இளகியே அதிக புளகிலாங்க முடன் — எக்கா

4. பூதலம் பரவு பாதவேத நாதா
சாதகம் செய்யும் அபேதநீத தாதா
போத நாயகனே பூத நாயகனே
கீத நாயகனே வேத நாயகனே — எக்கா

---

2. இராகம் - துசாவந்தி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

ஓடி நான் உனைத் தேடி வந்தேன்—எனக்
குதவி செய்தருள் ஐயனே

அநுபல்லவி

நாடி உன்பதம் தொட்டேன்
கோடி தரம் கும்பிட்டேன்
நாத விநோத பிரசாத பிரபோத
அபேத அதீத நிர்வாத நியாதனே

சரணங்கள்

1. அற்பமான பதார்த்தம்—சற்றும் விரும்பேன்
ஐயா யிது யதார்த்தம்
அற்புத பரமார்த்தம்—கொடுத்தருளில்
அதுவே உபயோகார்த்தம்
பற்பல விசித்திரனே
கற்பனை சமுத்திரனே
பாச விநாச சுரேச நரேச
பிரகாச விகாச உலாச விலாசனே

2. வந்துனையே அடுத்தேன்—கீர்த்தனமாலை
வகை வகை நான் தொடுத்தேன்
வந்தனம் கைகொடுத்தேன்—நீ வசிக்க என்
மனக் கோயிலுங் கொடுத்தேன்
அந்தமனை உனக்கே
உந்தன்மனை எனக்கே
ஆய விதேயர்கள் நேயசகாய
அகாய உபாய நியாய விதாயனே

3. அன்பர் உபாசனனே—பூதலந்தன்னில்
அதர்ம விமோசனனே
இன்ப நிவேசனனே—வேதநாயகன்
இதய சிம்மாசனனே
என் பாவங்களைத் தீர்ப்பாய்
உன் பதந் தன்னிற் சேர்ப்பாய்
ஏக அனேக திரிலோக நிர்வாக
தெய்வீக விவேக அமோக தியாகனே.

3. இராகம் - கேதாரகௌளம், ஆதி தாளம்.

பல்லவி

எனை ஆதரிப்பாயே—என்மன இருள்
தனையே பிரிப்பாயே — எனை

அநுபல்லவி

வினையே அரிக்கும் செல்லா
வீணனுன் ஒரு புல்லா
நினையா என் மனம் கல்லா
நிதம் அதனுடன் மல்லா

நிச்சயப் பிரபோதனே
அக்ஷயப் பிராக்கியாதனே
சர்ஜனப் பிரதாபனே
துர்ஜனப் பிரமாதனே — எனை

சரணங்கள்

1. துக்கப் பிரபஞ்சத்தொல்லை
சொல்வதற் குண்டோ எல்லை
திக்குவே றெனக்கில்லை
தெய்வமே கேள் என் சொல்லை

சிஷ்டர் சமுதாயனே
துஷ்டர்கள் அபாயனே
இஷ்டர்கள் சகாயனே
அஷ்டகுண நேயனே — எனை

2. அடியனுன் வினைவசம்
ஆயினேன் இது நிசம்
படியிற் கருணாரசம்
பாலித் தருள் கவசம்

பக்தஜன நேசனே
சுத்தமன வாசனே
சித்தமல நாசனே
வித்தக விலாசனே — எனை

3. மருவிய பாசவலை
மாட்டி உற்றேன் கவலை
தரும சைதன்னிய நிலை
தந்தென் மயக்கந் தொலை

சங்கட நிவாரகா
எங்கள் குல தாரகா
பொங்கு சுக தாயகா
துங்கவேத நாயகா — என்னை

---

4. இராகம் - காம்போதி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

சித்தம் உவந்தருள் செய்ய—இத்தனை தாமதமேது
சீலனே புவனபரி—பாலனே மூலனே நீயுன் — சித்தம்

அநுபல்லவி

நித்தனே புவியெங்கும்பிர—சித்தனே நிகல லோக
கத்தனே ஜீவகோடிகட்—கத்தனே சுத்தனே நீயுன் — சித்தம்

சரணங்கள்

1. அசடனுனென்ப தென்ன ரகசியமா—பெற்ற
அன்னையிடம் உண்மை சொல்லவே பயமா
வசஞ்செய்தருள்வதுனக்கோர் விஷயமா யாவும்
வல்ல உனக்கிதென்ன அதிசயமா

வசன சாதுரியனே
மன்ன மாதுரியனே
சுஜனர்கள் பிரியனே
சுரர்தொழும் பெரியனே — சித்தம்

2. நிதமும் உனதுபத கைங்கரியமே—செய்ய
நீயருளெனக்குச் சுதந்திரியமே
அதுவே யெனக்குப் பெரும் சௌகரியமே—இனி
ஐயனே வேண்டேன் வேறு ஐசுவரியமே

அதிசய அப்பிரமேயா
அகணித சுப்பிரகாயா
விதிநெறி செப்பும் வாயா
விநய சங்கற்ப தூயா — சித்தம்

3. பூதபௌதிக மெல்லாம் நிறைவோனே—நல்ல
புண்ணியத் திருமறையை அறைவோனே
வேதநாயகன் மனம் உறைவோனே— ஞான
விழியில்லாதவருக்கு மறைவோனே

போதப் பிரகாசனே
புண்ணியப் பிரதேசனே
சாதகக் கிருபேசனே
தாசருட் பிரவேசனே சித்தம்

---

5. இராகம் - அசாவேரி, ஆதி தாளம்

பல்லவி

உன்னிடத்திற்சொல்லாமல் யாரிடத்திற்சொல்லுவேன்
ஓ ஓ ஜகதீசா உன்னி

அநுபல்லவி

பொன்னிடத்தாசையது புனிதர்கள் தமக்கின்பம்
பொழிதருவே இந்தப் புவியில்நான்படுந்துன்பம் உன்னி

சரணங்கள்

1. வயிறுபசிக்கும்பிள்ளை மாதாயிடம்போமன்றி
மற்றவரிடத்திற் சேருமோ—நாளும்
அயர்வுறும்பெரும்பிணி அருமருந்தாலன்றி
அயலொன்றினாலே அதுதீருமோ—கண

வெயிலால் வருந்துவோரே
வேண்டுவர் நிழல்தீரே
உயிர்ப்பயி ரோம்புங்காரே
உனையன்றிக் கதியாரே

உலைவுறுசல்லடை போற்பலஓட்டை
உளதாகியவெறும் புழுமலக்கூட்டை
நிலையெனமனக்கவி செயும்பலசேட்டை
நித்தியம் நான்அத னாற்படும்பாட்டை உன்னி

2. நாதனேநான்பிழை யாதுசெய்யினும் நின்னை
நம்பினேன் என்மேலின்னம் க்ஷாத்ரமா—பாரில்
ஓதரும்புலச்சத்து ராதியர்க் கையிலென்னை
ஒப்புவிக்குதல்தர்ம சாஸ்திரமா—மறு

மாதர்மேற் செல்லும்நேத்திரம்
வாயேஅபத்தபாத்திரம்
தீதுரைகொள்ளுஞ் சுரோத்திரம்
சிற்றின்பம்வேண்டுங் காத்திரம்

தீயஅவயங்கள் செயுந்தினமோசம்
சிந்தையிற்குடிகொண்ட தாசாபாசம்
நாயேன்செய் கைகளே ஆபாசம்
நாற்பக்கத்திலும் நான்படுங்கிலேசம் — உன்னி

5. எத்தனைசுமைபாவம் வேண்டுமானாலும் முக்தி
எனக்குக்கொடுக்கலாம் அச்சாரமே—எந்தன்
அத்தனேநானுன்சேயென் றறிந்தும்கோய்செயுமாயைக்
கார்தந்தார் இந்த அதிகாரமே—சர்வ

உத்தமஞ்சேர் நிர்தோஷ
உன்னதமா விசேஷ
பத்தர்நித்திய சந்தோஷ
பரசமயத் அவேஷ

பாக்கியமலர்ந்தருள் பழுக்கும்உத்தியான
பலபுவநாத்மகோ டிகள்அபிமான
ஆக்கியவேத நாயகன்ஸ்வாதீன
அன்னைதந்தைகுரு தெய்வஞ் சகலமுமான — உன்னி

---

6. இராகம் - பூரணகௌளை, ஏக தாளம்.

பல்லவி

என்பிழைகள் பொறுத்தாள்வாய் எனை—அலைக்கும்
துன்பவினை அறுத்தாள்வாய்

அநுபல்லவி

முன்பரனியே ஜெபிக்கும்
அன்பர்கள் அனுபவிக்கும்
இன்பமே அவர்விரும்பும்
நின்பத கமலம் நம்பும் — என்

சரணங்கள்

1. நேயனைப்போல் விவகரிப்பேன்—துதிகவிகள்
ஆயிரம் உண்டாக்கி விரிப்பேன்—என்செய்கை யெல்லாம்
வாயின் அன்பாலாதமனந் தோயும் அன்புளதோஇது
நாயின் அன்புமேயில்லாமல் தீயவம்பனாய்த் திரியும் — என்

2. எண்ணவொண்ணுமோ என் பவமே—ஐயனே இந்த
மண்ணினில் என்ஜன்மம் அவமே—தினந்தினமும்
உண்ணலும் நித்திரைதனை—நண்ணலும் பெரும்பாவங்கள்
பண்ணலும் அல்லாதுன்பதம்—என்னல் செய்தறியேன்
[ஸ்வாமி என்

3. போதகம் என்னிடம் லயமே என்மனம்பஞ்ச
பாதகங்கட் காலயமே—புவனமிசை
மாதவம் புரிபவர்க்குக்—கோதகலும் இகபர
சாதகங் கொடுத்தருளும்—வேதநாயகா இரங்கி என்

---

7. இராகம் - சுப்பிரதீபம், திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி

வினையே எனையே மேவா தருளே வினை

அநுபல்லவி

நினையேநம்பினேனின்மலப்பொருளே வினை

சரணங்கள்

1. கனவிலுந் தருமத்தைக் கண்டறியேனே
அனவரதமும் உனதருள் குறியேனே வினை

2. பாவமென் பதற்கொரு பதியானேனே
ஜீவனுய்வழி தெரியாமற் போனேனே வினை

3. உதரபோஷணை யன்றி உனைநினையேனே
இதயந்தனில் உன்னடி இணைபுனையேனே வினை

4. பூதலந் தொழும்அதி புண்ணியர் மித்திரனே
வேதநாயகன்தொழும் விமலபத்திரனே வினை

---

8. இராகம் - பரசு, ரூபக தாளம்.

பல்லவி

ஆண்டருளே கருணை பூண்டருளே ஆண்ட

அநுபல்லவி

தூண்டருஞ் சுடராக விளங்கும்
சோதியே உயர் நீதியே எனை ஆண்ட

சரணங்கள்

1. என்னை ஆள்வது பாரமா—என
திடம்வா வெகுதூரமா
அன்னைக்கும் உபசாரமா—எனக்
கருள்புரிய இன்னேரமா—கன

ஆயனே மெய்ஞ்ஞான
சூரியனே சர்வலோக
காரியனே மிகுந்தவுள
தாரியனே ஜகந்தனில்

உன்னையல்லாது பின்னையார் துணை
யோகனே சுக போகனே—என்னை ஆண்ட

2. எனதுடலெனும் புல்லையே—காக்க
எவர்க்குங் காட்டுவன் பல்லையே
தினமும் ஆயிரந் தொல்லையே—இதில்
சிறிதுமே சுகம் இல்லையே—கன

சேதனனே பெரியபு
ராதனனே பரமவி
கேதனனே மெய்ஞ்ஞான
சாதனனே அனுதினம்

நினது பாதம் நம்பினேன் அதி
நேசனே பிரகாசனே என்னை ஆண்ட

3. பொறுமை உனக்குச் சொந்தமே—நான்
புரியும் பிழை அநந்தமே
மறுமையுறு நிர்ப்பந்தமே—கெட
மலர்பா தாரவிந்தமே—கன

மாக்ஷியனே அடியர்கண்
காக்ஷியனே சர்வாண்ட
சாக்ஷியனே தனி அர
சாக்ஷியனே தினந்தினம்

சிறுவன் வேதநாயகன் பணி
சீர்த்தியே அற மூர்த்தியே என்னை ஆண்ட

9. இராகம் - மோகனம், திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி

காக்ஷி எனக்குக் கொடாமலிருக்கிற
காரணம் ஏதையா — காக்ஷி

அநுபல்லவி

சாக்ஷியாய் நிற்கும் சருவாதிகாரனே
மாக்ஷியுடையோர் மகிழ்நிர்விகாரனே — காக்ஷி

சரணங்கள்

1. அந்தரங்கபத்தி அற்றவனன்றோ
அக்கிரமத்தில்பெயர் பெற்றவனன்றோ
பந்தப்பேய்க்குள்ளத்தை விற்றவனென்றோ
பாதகங்களெல்லாங் கற்றவனென்றோ — காக்ஷி

2. மறந்தும் ஒருமெய்சொல் லாதவனென்றோ
மருந்துக்கும நன்மையில் லாதவனென்றோ
சிறந்தமெய்ஞ் ஞானங்கல் லாதவனென்றோ
தேசத்தார்களெல்லாம்பொல் லாதவனென்றோ — காக்ஷி

3. ஏசிமறையை இகழ்ந்தவனென்றோ
ஈனமதத்தைப் புகழ்ந்தவனென்றோ
நீசெய்தநன்றி மறந்தவனென்றோ
நீசர்க்குள்மெத்தச் சிறந்தவனென்றோ — காக்ஷி

4. ஆதிமத்தியாந்த ரஹிதமகேசா
அற்புதசின்மயா னந்தவிலாசா
வேதவேதாந்த விதியுபதேசா
வேதநாயகன் இதயப்பிரகாசா — காக்ஷி

---

10. இராகம் - நாதநாமக்கிரியை, ரூபக தாளம்.

பல்லவி

அருள்புரிவாயே—எனதுள
மருள்தெரிவாயே — அருள்

அநுபல்லவி

இருளை நிகரும் சுருள் கொள் ஓதியர்
இலதம்பொருள் — உலகம்புரி — கலகம்படர் — விலகும்படி — அருள்

சரணங்கள்

1. நினைவெல்லாம் உன்நினைவுதாயென் நெஞ்சம் உண்ணுதோ பழி
புனையும்வாய்வெறும் பேச்சைவிட்டுப் புகழ்ந்து பண்ணுதோ—
தினையளவு மெய்தனைவிடாது [சிறு
சிந்தித்துனை—வந்தித்திடு—புந்தித்திடம் — வந்துற்றிட அருள்

2. எத்திசையும் உன்னுருவமாகவே இலகக்காணேனோ சொந்த
அத்தம்யாவும் நீயென்றேமிக ஆசைபூணேனோ—கன
பத்தியாயுனை நித்தம்போற்றிப்
பாடித்தினம்—நாடித்தவம்—நீடிக்கதி—கூடிக்கொள்ள அருள்

3. நீதமாயவரும் போதமாயெங்கும் நிறையுங்கர்த்தாவே—நாளும்
வேதநாயகன் காதல்மணம்பெண் மேவும்பர்த்தாவே—கொண்ட
ஏதமறப்பிர சாதம்உதவி
இழிவண்டிய—பழிவிண்டுநல்—வழிகொண்டுனை—விழிகண்டிட
[அருள்

---

11. இராகம் - மணிரங்கு, திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி

சித்தம்இரங்கிநல் முத்தர்தங்கோஷ்டியிற்
சேர்த்தெனைக் காத்தருளே சித்த

அநுபல்லவி

உத்தமசீலர்தஞ் சித்தமலர்உறை
வேனே—கோனே—வானே—தேனே சித்த

சரணங்கள்

1. நின்னடித்தொண்டனு னென்ன அறியவும்
நிதம் உலகந்தானே
என்னஉன்தொண்டின் பலனென்றனைப்புவி
ஏசில்என் சொல்வேனே
பன்னரும் உன்னருள் என்னருகாகிடப்
பண்ணே—கண்ணே—எண்ணே—விண்ணே சித்த

2. பொய்த்தெய்வங்களைப் போற்றிப்பெரும்பழி
பூண்டவர்தம் முனமே
மெய்த்தெய்வம் உன்னைத் தொழும் எனக்கென்ன
விசேஷப் பிரயோஜனமே
கைத்தொழில் உண்டம் அனைத்தையுந் தாங்கிடு
ஐயா—துய்யா—மெய்யா—ஐயா சித்த

3. கழுவக்கழுவ அழுக்குடல்மீது
கலந்திடருந் தன்மையே
தழுவி என்னெஞ்சுறு மாசுகள் நீங்கிடத்
தந்தருள்வாய் நன்மையே
எழுமண்பொருடுவேத நாயகன் போற்றிடும்
ஏகா—யோகா—வாகா—தியாகா சித்த

---

12. இராகம் - தர்பார், திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி

என்னை ஆளையா—என் விண்ணப்பம்
தன்னைக் கேளையா என்னை

அநுபல்லவி

மின்னை நிகரும்வாழ்வை வெறுப்பவர்க்குரியோனே
அன்னைபிதாசற்குரு வாகியபெரியோனே என்னை

சரணங்கள்

1. அடியன்மேற்சினமா—என்குறை நீக்கி
ஆள்வது கனமா
கடினம் நின் மனமா—எனது நெஞ்சங்
கவலைக்காசனமா
படியில் என்னகத்துறு பாவ இருளைமாற்றித்
திடமுறவே மெய்ஞ்ஞானத் தீபந்தனையேற்றி என்னை

2. என்றுஞ் சஞ்சலமா—ஐயனே மாயைக்
கிவ்வளவு பலமா
வென்றுகொள்புலமா—அதனால் ஏழை
மெலிவது நலமா
நன்றுருவாகிய நாதா என்முகம் நோக்கிக்
குன்றென நான்செயுங் கொடுவினைகளைப் போக்கி என்னை

3. கைவிடலாமா—என்னிடம்வாக்
கால்மலர் நோமா
நைவினை போமா—இனிமைதங்கும்
நன்னய நாமா
தெய்வநாயகனுகித் திகழுறும் அகளங்கா
கைவல்லிய ஞானநெறி கமழ்மதுரப்பிரசங்கா என்னை

4 தித்திக்குந்தேனே—அமுதேகன
தேவர்கள் கோனே
எத்திக்குந்தானே—எள்ளுளெண்ணெய்போல்
இருக்குங்கோமானே
புத்தியுடையோர்சூட்டும் புகழ்மாலை அணிதேவனே
பத்தியுடனே வேதநாயகன் பணிவோனே என்னை

---

13. இராகம் - கல்யாணி, ரூபக தாளம்.

பல்லவி

தருணங்கருணைபுரிவாய்—ஐயா—உனக்கனந்தங்கோடி
சரணஞ்சரணந் தெரிகுவாய்—மெய்யா தருணங்

அநுபல்லவி

அருணகோடி தேஜோமயனே—பொன்
திரணமென் றுன்னுவோர்பயனே—இத் தருணங்

சரணங்கள்

1. இந்திரியச் சத்துருக்கள் செய்—மோசம்
என்னசெய்வே னிர்வகித்தல்பிர—யாசம்
நிந்தனையான அநுபந்த—பாசம்
நீங்கச் செய்வாய் புண்ணியஉப—தேசம்

நீயேகதியன்றோ—ஒரு
தாயேதுயர்ஒன்றோ—சிறு
நாயேன்கெடநன்றோ—கன
தீயேன்உடல்குன்றோ—இது தருணங்

2. கோரமாய்த் தன்பிள்ளைசெய்யினுந்—தீது
கோபித்துநீக்கிடுந் தாயுண்டோ—ஓது
காரமா நான்செய்யும் பாவம்—பெறாது
காத்தென்னை ரட்சிப்பா யுலகத்தின்—மீது

காயத்தை எடுத்தேன்—அருள்
மாயத்தை அடுத்தேன்—அநி
யாயத்தை உடுத்தேன்—இனி
நேயத்தை விடுத்தேன்—இது தருணங்

3. நச்சுமரத்தையும் வைத்தவன்—தானே
நாள்தோறுங்காவல் செய்யாமல்—இரானே
இச்சகமீதில் எனை அமைத்—தோனே
என்னை நீ ஆளாவிடிற்பிழை—யேனே

ஏகந் தழையுருவே—சுக
போகந் தழைதருவே—கன
யோகந் தழைதிருவே—முகிர்
பாகந் தழைகுருவே—இது தருணங்

4. நிதமும் நானுறும் பாதகச்—சேறு
நீக்கிடப் போதுமோ நின்னருள்—ஆறு
விதியும் கதியும் இல்லையே—வேறு
வேதநா யகனே அருள்—பேறு

வேதத் துருவோனே—பல
பூதப்பெரு மானே—கன
போதத் தமர்கோனே—உன்
பாதத்தைவி டேனே—இது தருணங்

---

14. இராகம் - தேசிகதோடி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

ஐயா வென்னை ஆண்டருளே—உனை
அண்டினனே மனம்—வேண்டினனே ஐயா

அநுபல்லவி

பொய்யாம் வாழ்வினில் நான் குழையாமல்
போகாதிகளில் என்மனம் நுழையாமல் ஐயா

சரணங்கள்

1. ஒருநிமிஷமு முனதடி மறவாமல்
உலகழியினு முனதருள் துறவாமல்
இருதய மதனிலோ ரிடம்பிற வாமல்
இழிவுறு பழியொடு நாணிற வாமல் ஐயா

2. உன்னையலா தொரு வரையும் தொழாமல்
உதர நிமித்தம் எங்கும் ஓடியழாமல்
இங்கில மீது துராசை எழாமல்
இறந்தபின் னெரி நரகில் விழாமல் ஐயா

3. நல்ல வழிதனை எந்தநாளும் விடாமல்
நாட்டில் அசடனென நான் பேரெடாமல்
பலவகை யாகிய பழிகள் தொடாமல்
பாவையர் மோகத்திற் படிந்து கெடாமல் ஐயா

4. என்னுயிர் போல எவ்வுயிரையும் பேண
இகசுக போகத்தை என்றுமே நாண
மின்னுங் குணபூ ணந்தனைப் பூண
வேதகா யகனே நானுனைக் காண — ஐயா

---

15. இராகம் - நாதநாமக்கிரியை, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

இந்த வரந்தருவாய்—ஸ்வாமி — இந்த

அநுபல்லவி

பந்த வினையெலாம் அறவேண்டும்—உன்
பாத தரிசனம் பெறவேண்டும் — இந்த

சரணங்கள்

1. தினமும் உன்பதமலர் தொழவேண்டும்—நான்
தேக பரவசமா யெழவேண்டும்
அனல் மெழுகாயுருகி யழவேண்டும்—இனி
ஆனந்தக் கடலில் நான் விழவேண்டும் — இந்த

2. தேகவிஷாதிகள் கெடவேண்டும்—ஞான
தீபத்தை யென்னுளத்தில் இடவேண்டும்
பாக அறப்பயிரை நடவேண்டும்—அந்தப்
பயிர்க்குள் அருட் புனலை விடவேண்டும் — இந்த

3. மோகப் பசாசுதனை வெலவேண்டும்—நல்ல
முத்தி நெறியிலே செலவேண்டும்
காகமெனும் புலனைக் கொலவேண்டும்—வேத
நாயகனே நின்னுமஞ் சொலவேண்டும் — இந்த

---

16. இராகம் - பைரவி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

இந்தப் பிழைகளெல்லாம் பொறுப்பாயே—பாச
பந்தக் களைகளை வேரறுப்பாயே — இந்த

அநுபல்லவி

சொந்தப் பிள்ளைகளான தூயவர்க்குப் பிதாவே
அந்தப் பரமசுகம் அளிக்குங் கனதாதாவே — இந்த

1\. ஆதியான பரஞ்சோதி உன்னை நான் வெறுத்தேன்
என்மனத்தை
ஆகமாதிகள் சொல் யோக சாதனையில் நிறுத்தேன்
அநுதினமும்
வேத வேதியர்கள் ஓது நீதியையு மறுத்தேன்
சமர்த்தன்போலே
வீம்புபேசிப் பெரும் பாம்புபோல விடம் பொறுத்தேன்
சதாகாலமும்

பூதல வாழ்தனை நாடினேன்—மறு
மாதர்கள் சுகந்தனைத் தேடினேன்—பஞ்ச
பாதகரோடும் உறவாடினேன்—கன
காதகனென்று பெயர் சூடினேன்
ஆதுலர்க்கமு தீயாமலே தடுத்தேன்
சாது ஜனங்களைக் கண்டே தடிபெடுத்தேன் இந்த

2 நேயமான தந்தைதாயைச் சற்குருவைப் பழித்தேன்
ஜெபதபத்தை
நித்திய கர்மங்களைப் பக்தி மார்க்கங்களை ஒழித்தேன்
கைப்பொருளெல்லாம்
காயமோக சுக மாயவாழ்விற் செலவழித்தேன்
உனைத்தொழாமல்
காட்டில் வாழ்மிருகக் கூட்டம்போல நாள்கழித்தேன்
அநுதினமும்

தூயரைக் குறைசொல்லித் தூற்றினேன்—பெரும்
தீயரைத் தினந்தினம் போற்றினேன்—நல்ல
ஞாய வழக்குகளை மாற்றினேன்—பதி
னாயிரம் பொய்சொல்லத் தோன்றினேன்
வாயில் வந்தபடி வம்புகள் தொடுத்தேன்
கோயில் மணியமெனக் குடிகளைக் கொடுத்தோன் இந்த

3\. பூவிலே பெரிய பாவி என்று பேரெடுத்தேன்
புரட்டுருட்டும்
பொய்யும் வஞ்சனையும் செய்யும் மார்க்கந்தனை யடுத்தேன்
உன்னாமந்தன்னை
நாவிலே எனது பாவிலே சொலாமல் விடுத்தேன்
ஞானியைப்போல
நாட்டில் மாய வேஷங் காட்டி என்னை நான்—கெடுத்தேன்
அநுதினமும்

பாவமும் பழிகளுந் தாங்கினேன்—பெருங்
கோபமுங் குரோதமும் ஓங்கினேன்—புண்ணிய
ஜீவனஞ் செய்யாமலே தூங்கினேன்—நல்ல
பாவஞ் செய்யும் வழிநீங்கினேன் தினம்
ஆவலாகப் பிறர் பொருள் அபகரித்தேன்
காவலர் நெறியைக் கடந்து சஞ்சரித்தேன் இந்த

4. வாரங் கூலிகளிற் சோரஞ்செய்து நான்குறைத்தேன்
பிறரிடத்தில்
வாங்கிய பொருள்களை ஈங்கில்லை என்று நான் மறைத்தேன்
பஞ்சத்திலே வியா
பாரஞ் செய்யப் பலசேரில் நெல்லைக் கட்டி நிறைத்தேன்
நல்ல தண்ணீரைப்
பாழிலே சகல நாழிகையும் விழலுக் கிறைத்தேன்
முதலினொடு

நேர வட்டிதனைக் கூட்டினேன்—வெகு
தூரம் அகவிலையை நீட்டினேன்—வழக்
கோரஞ்சொல்லிச் சண்டை மூட்டினேன்—உப
காரஞ் செய்தோர்க்குக் கத்தி தீட்டினேன்
தாரம் பிள்ளைகளுக்குந் தான் செய்தேன் வஞ்சம்
நேரில் வேதநாயகா நின்னடி தஞ்சம் இந்த

---

17. இராகம் - சுருட்டி, திசரஜாதி ரூபகம்.

பல்லவி

தேவாதி தேவனே—தயை செய்தருள்வாயே தேவாதி

அநுபல்லவி

பாவ உடலம் எடுத்து நீளும்
பாதகனும் என்னை நாளும்
பந்தப் பகை சாடாமல்
சிந்தைத் துயர் கூடாமல்
நிந்தைப் பழி மூடாமல்
இந்தப்படி வாடாமல் தேவாதி

சரணங்கள்

கற்பகோடி காலம்போல அற்பவாழ்வினை மதித்தேன்
காரணமாக எந்நேரமும் அகங்காரம் நெஞ்சினிற் பதித்தேன்
தற்பரா உன் பொற்பாதம்புயந் தாழ்ந்திடாதென்னைத் துதித்தேன்
சாந்தமாம் யோகாந்த மார்க்கஞ் சார்ந்திடாமற் குதித்தேன்

நற்பதந்தனை நாளுஞ்சார்ந்து
நாசவினைகள் யாவுந்தீர்ந்து
ஞானந்தனிலே நீட
மோனந்தனையே நாட
வானந்தனையே தேட
ஆனந்தமுமே கூட — தேவாதி

2. பாசமாம் பிசாசம் என்மனம் வாசஞ்செய்வதுநிலையே
பாபன் கடுங்கோபமும் பலர் சாபமும் பெருமலையே
நேசமும் விசுவாசமும் பிரகாசமும் எனக்கிலையே
நிந்தையான அகந்தையோடும் என்சிந்தையுங் கடுஞ்சிலையே

ஈசனே என்பாவம் நீக்கி
என்னையே உன் தாசனாக்கி
இன்பக்கடலே சேரத்
துன்பக்கடலே போர
அன்பர்க்கினமே சார
என்பொய்க்குணமே தீர — தேவாதி

3. அன்பர்களிக்க இன்பம் அளிக்கும் ஆனந்தப்பெருநதியே
அனவரதமுங்கன விரதர்கள் அகத்தில் ஒளிருமதியே
துன்பசாகர மென்பதுகெடத் தோன்றிடும் பரகதியே
தொண்டன்வேத நாயகன் மனப் பெண்டகமகிழ்பதியே

நின்பதந்தனை நாளும்ஏத்தி
நேசமாய்க்கவி மாலைசாத்தி
ஆதிப்பழியே தள்ள
வேதப்பயனே கொள்ள
போதத்தினிலே துள்ள — தேவாதி

---

18. இராகம் - பியாக், ரூபக தாளம்.

பல்லவி

இந்த நிமிஷமே பாபநிவர்த்தி
எனக்கருள்வாய் ஸ்வாமி — இந்த

அநுபல்லவி

எந்த நிமிஷத்தில் சாவு வருமோவென்
றேங்கியே நான் பயந்தேனே—உயிர்
நீங்கிடிலென்ன செய்வேனே—சுரர்கோனே — இந்த

சரணங்கள்

1. காலையோ மாலையோ நாளையோ சாவெனுங்
காலக் கணக்கறியேனே—வந்த
வேலை முடியுமுன் ஓலை யனுப்பிட
வேண்டாஞ் சொன்னேன் சிறியேனே—என்னை
ஆண்டா லுனைப் பிரியேனே—பெரியோனே இந்த

2. பொட்டென்று தேகந்தான் சட்டென்று வீழ்ந்திடில்
கிட்ட ஒருவர் நில்லாரே—குழி
வெட்டென்பர் பிரேதத்தை கட்டென்பர் மண்ணைமேற்
கொட்டென்பர் போவர் பொல்லாரே—ஆன்ம
நட்டம் வராமற் கண்பாரே—துயர் தீரே இந்த

3. கப்பல் இல்லாமலே எப்படியேனும்
கடலைக் கடக்க வொண்ணாதே—நாளும்
இப்படி நின்பதத் தெப்பமில்லார்க்கந்த
ஆனந்தவீடு நண்ணாதே—நல்ல
ஞானந் தருவாயிப்போதே—கைவிடாதே இந்த

4. ஆதிமத்தியாந்த ரகிதப் பிரபோத
அபேத புராதன நாதா—நாளும்
காதலுடன் வேத நாயகனுள்ளக்
கமலந்தங்குந் திருப்பாதா—எனக்
கமலந்தர இன்னம்வாதா—கிடையாதா இந்த

---

19. இராகம் - கல்யாணி, அடதாளம் சாப்பு.

பல்லவி

இந்த உபகார மறவேனே—பூமி
அந்தரம் எங்கும் நிறை—கோனே இந்த

அநுபல்லவி

விந்தை நரஜன்மம் நான் மேவ அருள்நோக்கினாய்
தந்தைதாய் மனைசேயர் தந்துகுறை நீக்கினாய் இந்த

சரணங்கள்

1. குருதியாகிய சேறு கூட்டி—நல்ல
கொழுமாமிசச் சுவரை நாட்டி
வரி என்பு விட்டங்கள் பூட்டி—கட்டும்
வடமா நரம்புகளை மாட்டி

இருகாலில் நவவாசல் உடல்மனையை வீக்கினாய்
இன்பங்கள் நுகர ஐந்திந்திரியம் ஆக்கினாய்
அரிய ஆன்மா அங்கு குடியுறப் போக்கினாய்
அந்த ஆன்மாவில் நல்லறிவினைத் தேக்கினாய் இந்த

2. பூமியாகிய விடமத்தாய்—பஞ்ச
பூதாதிஊழியர் சமைத்தாய்
மாமதுர உணவுகள் கொடுத்தாய்—அந்த
வானமாம் பந்தலும் எடுத்தாய்

சோமசூரியதார காதீபம் ஏற்றினாய்
சகவாயுவால் உஷ்ண சோகத்தை மாற்றினாய்
சேம வுணவாக்கவே தேயுவினை ஆற்றினாய்
சீதக்கடங்கொண்டு தண்ணீரை ஊற்றினாய் இந்த

3. கடலாறுகுளம் ஓடை தந்தாய்—மலர்க்
காவுகளும் உதவினா யெந்தாய்
தடமலைதருக்களும் வகுத்தாய்—வனம்
சார்மிருகபக்ஷிகள் பகுத்தாய்

திடமான நவமணி உலோகாதி நீட்டினாய்
ஜெகஜோதியாகவே சிங்காரம் நாட்டினாய்
அடமின்றி நானா விநோதங்கள் காட்டினாய்
ஐம்புலாதிகளுக்கும் இன்பங்கள் ஊட்டினாய் இந்த

4. சிலபறவைக் கான இசைபாடும்—வேறு
சிலபறவை திருநடனம் ஆடும்
பலமிருகம் கார்வேலை புரியும்—நல்ல
பசுவாதி பாலினைச்சொரியும்

மலர்கனிகள் காய்கிழங்கு மாமெலாம் நீட்டுமே
மண்ணன்னம் விளைவித்து வயிறார ஊட்டுமே
சலதாருமெங்களைத் தலைமுழுக்காட்டுமே
சர்வபொருள்களும்நல்ல சந்தோஷம் மூட்டுமே இந்த

5. பித்தர்க்கு நீ செய்பாரகமே—வளம்
பெரிதெனினு மீதற்ப சுகமே
சுத்தர்க்கு நீசெய் போகமே—பரம
சுகமென விரும்பும் என் அகமே

பத்தர் அனுகூலநற் பரமகாருண்ணியனே
பகிரண்டகோடிகள் பரிக்கிடுந் திண்ணியனே

வித்தகசொரூபமே மேவுற் புண்ணியனே
வேதநாயகன் உள்ள மீதுவளர்கண்ணியனே இந்த

---

20. இராகம் - கேதாரகௌளம், ஆதி தாளம்.

பல்லவி

சிந்தைக்குள் உறைந்தும் நீ சிந்தைதுயாந்தனைத்
தெரியாயோ ஸ்வாமி சிந்தை

அநுபல்லவி

அந்தரம்புவியெங்கும் அரசாக்ஷியளிப்போனே
எந்தப்பொருளின்உள்ளும் இருந்தகங்களிப்போனே சிந்தை

சரணங்கள்

1. பாலையும் விஷம் ஆக்கும் பாம்புபோல் கொடுமனம்
பலசுகத்தையுந் துன்பம் ஆக்குமே
பூலோக மெல்லாம்வச மாயினும்வேறொரு
புவனத்தையும் பிடிக்க நோக்குமே

காலமுழுதும் இந்தக் கருத்தேயாதனுரூபம்
கலியாணவீட்டிலும் கட்டிக்கொண்டழும்சோபம்
மேலவனே யெனக்கிது வாய்த்ததென்னபாபம்
வேதநாயகனே பாராயோ யென்பரிதாபம் சிந்தை

2. இருதலைகொள்ளிநடு விருக்கும் எறும்புபோல
எந்நாளுந்தொலையா விசாரமே
ஒருசாணுகிய உதிரகுழி அடைக்க
உலகில்படுங்கஷ்டம் அபாரமே

தரணியின் வாழ்வென்பது தானே விஷவிருக்ஷம்
சார்வதா யிதில்வரும் சங்கடம் கோடிலக்ஷம்
தருமயேகாந்தநிலை சார்தல் உத்தமபக்ஷம்
சர்வா நுகூலா உனக்கெல்லாம் பிரத்தியக்ஷம் சிந்தை

3. போர்க்களநடுவிலே குடியிருப்பதுபோல
புலச்சத்துருக்களின் போராட்டமே
சேர்க்குந்தசைவடிவாந் தேகமிதுபிணியுந்
தீவினைகளும் வளர்தோட்டமே

பார்த்தன் இதுவே ஆசாபாச நடனசாலை
பகலும் இரவும்இது படியுமே மோகவேலை
தீர்க்க வைத்தியர்க்குத் தினமும் கொடுக்கும்வேலை
தினம் வேதநாயகா சேர்த்தேன் உன்திருக்காலை — சிந்தை

---

21. இராகம் - யமுனா கல்யாணி, ரூபக தாளம்.

பல்லவி

சரணம் சரணம் நாதா—உன்
சரணம்தா ஒண்ணுதா — சரணம்

அநுபல்லவி

திரணமாகிய காயமே—இதில்
தினம் அனந்தம் அபாயமே
மரணம்வரும் முனமே—பெற
மகிழ்ந்தருள் சகாயமே—கோடி — சரணம்

சரணங்கள்

1. பாவியென் இருதயமே—பல
பாதங்களின் மயமே
மேவிடுந்துர் விஷயமே—வினை
விலக்கி அருள்நன்னயமே

மாவினைகளை மாற்றுவாய்—எதிர்
வந்தென்சிந்தையில் தோற்றுவாய்
சேவைதந்தெனைத் தேற்றுவாய்—இந்தத்
தீயனைக்கரை யேற்றுவாய் — சரணம்

2. மதம் இராகதுவிசேஷம்—பொய்
வஞ்சகம்பல தோஷம்
எதிலும்நான் விசேஷம்—எனக்
கில்லை புண்ணிய விசேஷம்

மதனப்பேயை ஓட்டுவாய்—நல்ல
மார்க்கத்திலெனைக் கூட்டுவாய்
விதனநரகைப் பூட்டுவாய்—உன்
வீட்டுக்குவழி காட்டுவாய் — சரணம்

3. தாசர்கள் பரிபாலா—கன
சாத்விககுண சீலா
நீசர்கள் பிரதிகூலா—சத்ய
நீதியுறு செங்கோலா
ஆசறுமுதல் நூலனே—அகி
லாண்டகோடி விசாலனே
நாசாகித மூலனே—வேத
நாயகன் அநுகூலனே சரணம்

---

22. இராகம் - கற்கடா, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

சீலம்நீதா தேவநாதா
சிறியேன்மீது வாதா ஆபேதா சீலம்

அநுபல்லவி

மூலகாரண தயாபரவேதா
மோக்ஷசாம்ராச் சியப்பிரதாதா சீலம்

சரணங்கள்

1. நன்மைதின்மைஇன்ன தென்பதுதெரியேன்
ஞானமார்க்கந்தனையே யநுசரியேன்
சின்மயானந்தனே ஜெபம்புரியேன்
தீயனானநான் பாபத்திற்பெரியேன் சீலம்

2. தாயிருக்கப்பிள்ளை தயங்குதல்சரியோ
சாமி நீ என்மனம் வாழவும்வரியோ
நீயிருக்க என்தன் துன்பம் உபரியோ
நீயேதாமசிக்க என்னுடல் கிரியோ சீலம்

3. ஜீவ்சிஷ்டிஸ்திதி லய அதிகாரா
ஜென்மசாபல்லியப் பிரதான உதாரா
தேவதேவகன பூசிததீரா
சிறியன்வேதநா யகன்உபகாரா சீலம்

---

23. இராகம் - உசேனி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

நின்பதமே துணை ஐயா—மனத்
துன்பம் அகல அருள் செய்வாய் நின்

அநுபல்லவி

இன்பமகோததியே—இனியதயாநிதியே
அன்பர்பாகதியே—அமரர்க்கதிபதியே நின்

சரணங்கள்

1. என்மனம் இளகாத பொருப்பே—மாயை
என்னுறக்கும் அதிற் குடியிருப்பே
தன்மமே அதற்கரு வருப்பே கெட்ட
தாமசகுணமென்றால் விருப்பே
நன்மைகெடுக்கும் இசை நாசக்கொடுநெருப்பே
தின்மையேயெல்லாம் அகலத் திருவருட்கண்திருப்பே நின்

2. ஏதும் அறியேன் ஞான சாஸ்திரம்—புவ
னேசா உனக்கு நான் எம்மாத்திரம்
சோதனைக்கெளியேன் அபாத்திரம்—அதி
தூயனே என் இன்னம் க்ஷாத்திரம்
வேதனைமிகக்கொண்டு மெலிவுற்றேன் அகோராத்திரம்
சாதகமுறவே நீ தருவாய்மெய்ஞ்ஞான நேத்திரம் நின்

3. நீசனென்வினைக்கெல்லாம் மூலம்—எந்தன்
நெஞ்சம்செய்வதும்பிரதி கூலம்
பாசபந்த உலக ஜாலம்—தன்னில்
படிந்து நொந்தேன் பலகாலம்
ஈசனே கேளாயோ ஏழை நானிடும்—ஓலம்
தாசன்வேதநாயகன் தனக்குநீயருள் சீலம் நின்

---

24. இராகம் - முகாரி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

ஆள்வாயெனதுள மூள்வாயெனக்குந்தன்
அடியிணையே துணையே ஆள்

அநுபல்லவி

நீள் சுகக்கனியனே நேசருக்கினியனே
நாள் வளர்தனியனே நபமறைத்தொனியனே ஆள்

சரணங்கள்

1. பேதைநான் பயனில்லாப் பேச்சிற்சி சண்டப்பிரசண்டம்
பிறரையக்குவதிற் பெரியஉற்பாதபிண்டம்
வேதைவினைஎனக்கு விளைசருக்கரைகண்டம்
விரைந்தருள்புரிஉனக் காயிரங்கோடிதண்டம்
வேதனே வரப்பிர சாதனே ஆசீர்
வாதனே சுரர்புகழ்கொள்—காதனே—நாதனே—எனை ஆள்

2. மனமெனுந்தூங்குக்குக் கன அறமோ உபேக்ஷை
வாதனைநீக்கிடாமல் எதின்னமும் பரீக்ஷை
தினகரரூபனே திவ்வியமெய்ஞ்ஞான தீக்ஷை
திடமுடன்கொடுத்தருள் அதுவேஎனதபேக்ஷை
தேவனே மனோ பாவனே மறைசொல்
நாவனே—தயைநிறை—சுபாவனே—ஜீவனே—எனை ஆள்

3. நிகரில்கனதெய்வீக நின்மலசுலக்ஷணா
நித்தியம்நினையும்பக்தர் நெஞ்சப்பிரதக்ஷணா
சகலஜீவாத்மகோடி தாங்கும்சம்ரக்ஷணா
சாஸ்திரம்புகலும்சுரர் ஸ்தோத்திராமிர்தபக்ஷணா
தாங்குவாய்—நெஞ்சில்—ஓங்குவாய்—துயரம்
நீங்கவே—வேதநாயகன்—பாங்காநின்—றனுதினம் ஆள்

---

25. இராகம் - ஆரபி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

தேவநாயகனே—என்மீதினுன்
திருவுளம் இரங்குவையே தேவ

அநுபல்லவி

ஜீவன்முக்தியூர்ஜித—சீலர்பிதுரார்ஜித
தாவில் அதிபூஜித—சர்வசமயோசித தேவ

சரணங்கள்

1. காதலாமலகம்போல் உனக்கு யாவுந்திர்ஷ்டாந்தம்
கர்த்தனே அறியாயோநீ எனதுவிர்த்தாந்தம்
பரவும் பதங்களென்றால் பாலருக்கும் ஆனந்தம்
பலபதங்கேட்டுந்தயை பண்ணாததேதோ சித்தாந்தம்
பற்பல—நற்பல—உற்பவ—விற்பன
கற்பனை—செப்பரும்—அற்புத—உற்பன தேவ

2. தனமிகவேண்டுவோர்க்குச் சல்லியோடுதானமோ
தானமுள்ளோர்க்குக்கானல் ஜலமதுபானமோ
கனசுகந்தேடெனக்குக் கவலைசன்மானமோ
கதியருள்வாயுனக் கதுபாரதீனமோ

கர்த்த—சமர்த்த—பிரசித்த—சம்வர்த்தன
பக்தர்கள்—சுத்த—அசுக்துறு—நிர்த்தன — தேவ

3. தினமும் அனந்தம்பாவஞ் செய்வதென் சம்பிரதாயம்
சிந்தைக்கறங்கசப்பு சேர்வேப்பிலைக்கஷாயம்
இனவேதநாயகனென் றேற்றேன்உன்னுமதேயம்
எனக்கல்லாவிடினும் அப் பெயர்க்கேனுஞ்செய்சகாயம்

எம்பர—உம்பரும்—அன்பரும்—நம்பிய
அம்பர—சம்பிரம—இன்பம்—நிரம்பிய — தேவ

---

26. இராகம் - அடாணு, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

ஈசாநின்பொற்பாதமலர் நம்பினேன்—என்னை
இக்ஷணமேவந்து ரக்ஷணஞ் செய்தருள் — ஈசா

அநுபல்லவி

தாசர்மனகம லாசனகேசா
சாசுவதயோக சாம்பிராஜ்யகிரகேசா
ஆசைக்கினிய அவாங்மனோகோசர
அண்டப்பிரமாண்ட அகண்டசராசர — ஈசா

சரணங்கள்

1. எத்தனையோபேர் சுகித்தமர்வீட்டில்
எனக்கிடம் பூச்சியமா—தயை
சித்தங்கொள்வாயெனப் பித்தனெனக்குத்
தினமனோராச்சியமா—நல்ல

நித்தனே இன்ப மிகுத்தமுக்திநலன்
நீதரில்வானவ போதுவபோகலன்
சத்தில்வழக்கவர் பேசினென்னபலன்
தாயேஉற்றதுணை நீயேபின்வேறிலன் — ஈசா

2. மாகுணபாக சையோகமின்றிப்புவி
வாழ்ந்தவர் தாமெவரோ—எங்கும்
ஏகும்நெஞ்சுன்னரு காகவாரிதற்
கேகுறக் குச்சுவரோ—விஷ

நாகமாமாயைக்கெங்குஞ் சர்வகொள்ளேயோ
நான்பயனில்லாமற் பேசிடுங்கிள்ளேயோ
ஆகிலுமென்புத்தி தான்சுத்தவெள்ளேயோ
ஐயனேநானென்ன தாயில்லாப்பிள்ளேயோ ஈச

3. வந்துன் தரிசனந் தந்தருளிலென்
மனக்குறை தீரேனே—உந்தன்
சுந்தரபாதமென் சிந்தனையூனறிற்
சுகக்கடல் சாரேனே—பெரும்

பந்தநெருப்புக்கென் சிந்தனைசெத்தையா
பாவியென்றனேக்கை நீவிடில்சத்தையா
விந்தைநலந்தந் திடல்பெருவித்தையா
வேதநாயகன் பங்கென்னசொத்தையா ஈசா

---

27. இராகம் - துஜாவந்தி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

ஆதியே பரஞ்சோதியே—எனே
ஆதரித்தருள்வாயே ஆதியே

அநுபல்லவி

ஓதிஉணரவொண்ணு தோங்குங்குணகர
நீதிவடிவமுறு நின்மலசாகர ஆதியே

சரணங்கள்

1. உலககாரியத்தில் நான்வெருகிராணி—உன்னே
உன்னுவதிற் கேவலம் அப்பிராணி
நலம் என்பதெனக் குண்டோ மாகாணி—எந்தன்
நவைஏற்றபோதுமோ ஆயிரந்தோணி

மலவசமாகிச் சோர்ந்தேன்
தலைவாஉன்னடி சார்ந்தேன்
மதிக்கும் அடியர்கள் துதிக்கும் ஆரிய
கதிக்கு நானென உதிக்கும் வீரிய ஆதியே

2. கண்ணுள்ளபோதல்லவோ கண்காட்சி—சீவன்
கழியுமுன்னல்லவோ புண்ணியமாட்சி
மண்ணில் எனக்கு ஞான அரசாட்சி—மிக
வாய்க்கும்படி ஐயனே நீகடாட்சி

எண்ணரிய பிரதாபா
நண்ணரும் சுப்பிரதீபா
இணங்கும் அமரர்கள் வணங்குபெருவர
மணங்குலாவு சுகுணங்கொள் குருபர ஆதியே

3. தீதுபொருத்தல் தெய்வகுல தர்மமே—தீய
செய்கைகளே மனுஷகுல கர்மமே
ஓதிவிட்டேன் எனக்கென் உள்மர்மமே—என்மேல்
ஓகோ ஐயனே இன்னம் ஏன்வர்மமே

பாத கமலம்அணி வேதநாயகன்பணி
படர்ந்ததிருவருள் அடர்ந்திடும்பிரம
கடந்தஞானியர் தொடர்ந்தசம்பிரம ஆதியே

---

28. இராகம் - கேதாரம், ஏக தாளம்.

பல்லவி

தேவனே உன்னை நம்பினேன்
அடியேனை ஆண்டருள் தேவனே

அநுபல்லவி

தேவா—துரித—அபாவா—சுகுண—சுபாவா
மகாநு—பாவா—வாவா தேவனே

சரணங்கள்

1. ஐயாநிலை அறு—பொய்யாம் உலகினில்
நையாவகை அருள்—செய்யாயோ உயர் தேவனே
2. வாராயோ முகம்—பாராயோ அருள்
கூறாயோ வினை—தீராயோ கன தேவனே
3. பெரியாய்கைவிடல்—சரியாநான்வினை
புரியாவிதம்அருள்—சொரியாயோ உயர் தேவனே

4. நொந்தேன்வினைசுட—வெந்தேன் உனதிடம்
வந்தேன்சுகமில்லை—தந்தே அருள்புரி தேவனே

5. நாதா அருளஒண்—ணுதாமனம் இரங்
காதா அறநினம்—வேதநாயகன்பணி தேவனே

---

29. இராகம் - காம்போதி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

பரனே அடியர்மனே—கரனேநிமலதின
கரனே நீ அருள்வரனே பரனே

அநுபல்லவி

உரனேமிகும்புவன தரனே அகண்டசரா
சரனேபரமசுக கரனேதீரனே அரும் பரனே

சரணங்கள்

1. என்னைவந்திரக்கும்ஏழை தன்னைநான் தள்ளிவிடில்
ஈசனேகோபம் பண்ணுயோ—தந்தை
அன்னையே உனையிரக்கும் என்னை நீ தள்ளில் எனக்கும்
அவ்விதமென்றே எண்ணுயோ

முன்னைநீ அனேகரைஉன் பொன்னடியிற் சேர்த்தனே
இன்னமும்பலபேர்தமைப் பின்னும் வினைதீர்த்தனே
என்னவே நான்கேட்டுன்மீது சொன்னேன் பலகீர்த்தனை
பின்னையொன்றும்வேண்டேன் அருள் உன்னையிதென்
[பிரார்த்தனை பரனே

2. உத்தமனே நான்பெரிய பித்தனுயினும்—உனை
அடுத்தவனென என்னுயோ—பாரில்
சித்தமிசைபைத்திய மிகுந்த பாலகனைக்கை
விடுத்தகலுவாள் தாயோ

முத்தொழிலில் முதல்தொழில்கொண்டுசெய்தாயென்சடம்
மூத்தஞானம் அளித்தெனைக் காத்தருளாயேன் ஹடம்
அத்தனே அவ்விரண்டாந் தொழிலில் என்னசங்கடம்
அதுதரில்மூன்றுந்தொழிற் கஞ்சினேன் இதுதிடம்பரனே

3. பாடுகவியிற் கற்பனை தேடுவதல்லால் உன்னருள்
கூடும்வகை குறியேன்—என்னை
நாடும்எவரோடுமே வாதாடுவதல்லால் என்வாயை
மூடும்வகை அறியேனே
வாடுதலில் பாதமலர் சூடு பெரியோராக
வாசபுவனேசவளர் பாசவினைமாரக
வீடுதவுகியாக அலை யாடுகடற்பாரக
மீதுவேதநாயகன் எப்பொழுதுமே கொள்தாரக பானே

---

30. இராகம் - பியாகடை, திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி

அம்புயப்பதம் நம்பினேன் ஐயா—பரலோகசாதக
சம்பிரமத்தை விரும்பினேன்மெய்யா—கனதியாகக்கையா

அநுபல்லவி

தம்பமாம் அவலம்பம்வேறில்லையே—தேவாதிதேவர்கள்
சகிதமாகிய சுகிதமாமல்லையே—மெய்ப்போதகில்லையே அம்புய

சரணங்கள்

1. தினமும்அலையுமென் மனமேகீசகமா—அடியேனுன்பால்இஷ்ட
சித்திவேண்டியே நித்தியம்யாசகமா
கனஅநீதனென் மீதரோசகமா—என்சொல்உன்காதுக்குக்
கடினமாகிய கொடியவாசகமா—நானொருமசகமா அம்புய

2. மண்ணின்வாழ்க்கையில் எண்ணில்யாதனையே—அதுநீக்கவே
மண்ணிடாமலேன் இன்னஞ்சோதனையே [யருள்
திண்ணியம்பெறு புண்ணியசாதனையே—அடியேனுக்கேஸ்வா
தீனமாகச்செய் ஞானபோதனையே—செய்தேன்வந்தனையே
அம்புய

3. எண்ணிமகிழ்ந்திடு புண்ணியவிக்கிரகமே—பரிசுத்தசீலர்கள்
இஷ்ட பூரண துஷ்டநிக்கிரகமே
வின்னினோர் தினம் நண்ணுசுகக்கிரகமே—இனிநீபுரிந்தருள்
வேதநாயகன் தனக்கனுகிரகமே—பணியார் உக்கிரகமே அம்புய

---

31. இராகம் - ஆகிரி, திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி

சம்மதி யெனக்கு மெய்யனே—உனை நினைக்க
நன்மதி தந்திடில் ஐயனே சம்மதி

அநுபல்லவி

அம்மவென் றழ மேன்மேலும்
வெம்மனநோயே சூழ்ந்தாலும் சம்மதி

சரணங்கள்

1. தன்னைஉன்னவே கூடாதென்றே—தடைசெய்வோன்தான்
இந்நிலத்துண்டோ குணக்குன்றே

நின்னையே தொழவிரதம்
நேர்துணை அநவரதம்
உன்னவே என்மனோரதம்
உதவுவாய் கருணாமிர்தம்
ஓங்கிவளர்தனம் நீங்கிபொழியினும்
வீங்கியுடல்பிணி தாங்கியழியினும் சம்மதி

2. பதமலர்மேல் ஆசைகொண்டேனே—உலகவாழ்வு
சதமலவென் றுண்மைகண்டேனே

நிதமுனைப் பணியுமதி
நீதர இலையோவிதி
அதிற்குறையுமோ உன்னிதி
அண்டினேனு னுன்சன்னிதி
அடரும்வறுமையோ டிடர்கள் சூழினும்
படருமனந் துயர்க் கடலில் ஆழினும் சம்மதி

3. உத்தமபிரம சைதன்னியமே—சௌஜன்னியமேமெய்ப்
பக்தர்கள் அல்லாதார்க்கன்னியமே

சுத்தமதுர பாஷணா
சோபனகுண பூஷணா
வித்தகசுவி சேஷணா
வேதநாயகன் போஷணா
விலகியேயெனை உலகமநகைக்கினும்
கலகமாகவே பலர்கள்பகைக்கினும் சம்மதி

---

32. இராகம் - கேதாரம், ஆதி தாளம்.

பல்லவி

ஐயனே—உயிர்—மெய்யனே ஐயனே

அநுபல்லவி

உய்யவே அருள்புரி செய்யபதந்தந்தெனை ஐயனே

சரணங்கள்

1. ஈசனேநான் ஆத்ம இரக்ஷண்ணியமே—பெற
இரங்கியருள்கடாக்ஷ வீக்ஷண்ணியமே
தாஸன்நானுனக்கென்னுந் தாக்ஷண்ணியமே—கொண்டு
தந்தருள்வாய்விவேக தீக்ஷண்ணியமே ஐயனே

2. இகநிதிஅழிந்திபோம் நில்லாது—அதை
ஈந்தனம்போது மென்றால் செல்லாது
நிகழ்நித்தியசுகந்தந்தால் அல்லாது—சற்றும்
நில்லாமல்நச்சும் என்வாய் பொல்லாது ஐயனே

3. கோதையர் மைந்தர்முதற் பரிஜனமே—சந்தைக்
கூட்டம் அவர்மேற்கொள்ளுங் கரிசனமே
வேதைதரும் இது நிதரிசனமே—அருள்
வேதநாயகனுக்கருள் தரிசனமே ஐயனே

---

33. இராகம் - ஜயந்தஸ்ரீ, ஏக தாளம்.

பல்லவி

நாதா நிரந்தர விநோதா—உந்தன்
பாதார விந்தம்எனக் காதாரம்தாதா நாதா

அநுபல்லவி

வேதாந்தசார நயபோத—பஞ்ச
பூதாந்தகால விபரீதா—பிரக்கியாதா—ஜெக நாதா

சரணங்கள்

1. பேசருஞ்சர்வ புவநேசா—நல்ல
தாசர்மனு லயவாசா—பவநாசா—ஜெக நாதா

2. மாவரந்தராலாகாதா—வினை
போவெனநீசொலிற் போகாதா—சாகாதா—புவி நாதா

3. மாயையின் சபதமே நிசமா—அந்தப்
பேயைக்கொள்ளுவதுனக் கவசமா-தாமசமா-தெய்வ நாதா

4. அடியன்மனங் கடின இரும்பா—அருங்
கொடியவினை அதற்குக் கரும்பா—நானோர் துரும்பா-ஜெக நாதா

5. ஆதிமத்திய அந்தரகிதா—சுயஞ்
சோதிமயஅமரர் சகிதா—கனசுகிர்தா—மகி நாதா

6. மாயாந்தகாரம் அகல கிரணா—வேத
நாயகன்தொழுமலர்ச் சரணா—அந்தக்காரணா—தெய்வ நாதா

---

34. இராகம் - புன்னாகவராளி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

காக்கவேண்டும்—கடவுளே—நீ காக்கவேண்டும் காக்க

அநுபல்லவி

காக்கவேண்டும்—எனை அன்பன்—ஆக்கவேண்டும் என்கவலை
நீக்கவேண்டும் பாவமெலாம்—போக்கவேண்டும் தினமெனைக் காக்க

சரணங்கள்

1. பண்ணியவினையுமனம்—எண்ணியவினையும் வாக்கில்
நண்ணியவினையுந்தீரக்—கண்ணியவாந்தந்தென்னைக் காக்க

2. ஆரணனேநீகொடுத்த—தாரணிச்செல்வத்தின்மனம்
பூரணமானேன்பவநி—வாரணசுகந்தந்தெனைக் காக்க

3. எந்தவேளைமரணமோ—அந்தவேளைவந்துன் அர
விந்தமலரேநிகருஞ்—சுந்தர அடிதந்தெனைக் காக்க

4. பூதமுதலானஜீவ—பேதகாரணனே நாளும்
வேதநாயகன்பணிபிரக்—கியாதபூரணனே எனைக் காக்க

35. இராகம் - கேதாரகௌளம், திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி

ஈசனே மல—நாசனே மன—வாசனே பிர—காசனே ஈசனே

அநுபல்லவி

பாசயிருளினை நீக்குவாய்—உந்தன்
பதத்துக்கென்னை யுறவாக்குவாய் ஈசனே

சரணங்கள்

1. சிறியன்மதிவெறும் ஸ்தூலமே—அதன்
செயலெலாம் அலங்கோலமே
குறிகொள்பாச நிர்மூலமே—செய்து
குணந்தந்திட இதுகாலமே
அறியநானிடம் ஓலமே—செவிப்
பொறிகொண்டுத வனுகூலமே

2. அடருங்காமங்கொள் பேழையே—நிகர்
ஆகும் உடலெனும் பாழையே
திடமென்றுன்னும் நான் ஏழையே—குறை
தீரக்கற்றறி மோழையே
தொடுசிலேட்டுமங் கோழையே—உயர்ந்
திடுமுன்தொலைபவப் பீழையே ஈசனே

3. என்னைக்கெடுத்திடக் கச்சையே—இடை
இருக்கிக்கட்டிக்கொண் டிச்சையே
முன்னைவருந்திடக் கொச்சையே—கொண்டுன்
முன்வந்திரந்தனன் பிச்சையே
உன்னுமாவரத் தியாகமறைமொழி
பண்ணும்வேதநா யகன்வெவ்வினையொழி ஈசனே

---

36. இராகம் - ஆனந்தபைரவி, ரூபக தாளம்.

பல்லவி

நிரந்தரனே—மா—துரந்தரனே—கன
நிர்மலத்துவ—தர்மகர்த்தத்துவ நிரந்தரனே

அநுபல்லவி

பரந்தபேரருள்—சுரந்து காத்தருள்
வரந்தந்தென்வினை—விரைந்து தீர்த்தருள் நிரந்தரனே

சரணங்கள்

1. சித்தமிரங்கியென் எத்தனை தீதையை
செய்யிற் பிழையேனோ — கன
நித்தனே என்பிழை எத்தனையென்னினும்
நீங்கித் தழையேனோ — நல்ல
உத்தமம் என்னிடம் சுத்தசரித்திரம்
ஒன்றேபலவிதம் என் துர்ச்சரித்திரம்
நித்தம் என்நெஞ்சம் உடுத்தாமல் வஸ்திரம்
நீக்கி எனைச்சேர் சௌபாக்கிய சமுத்திரம் நிரந்தரனே

2. உதிமதிகதிர் முதலெல்லாஞ் செல்லும்
உன் ஆணைவழியே — எந்தன்
மதியொன்றே அந்த விதியைக்கடந்து
வளர்க்கு மாபழியே — இந்தப்
பொதிமதிக்கேன் தனியாசாக்ஷியே
புனிதஞ்செய்குவ துன்பெயர்மாக்ஷியே
பதிதனெனன்பதற் கென்செய்கைசாக்ஷியே
பாவனனீயென ஈவாய்அத்தாக்ஷியே நிரந்தரனே

3. பாரிருள் நீக்காத சூரியனாலே அப்
பாருக்கென்னசாரம் — ஞான
ஆரியனேஉன்முன் சாரலாமோ என்
அகத்தில்அந்தகாரம் — நாளும்
சாரமில்லாச்சமு சாரகோலாகலம்
சாருமெனக்கென்றுந் தீராவியாகூலம்
வீரனேநீயறி வாயென்பலாபலம்
வேதநாயகனே நீதருவாய்நலம் நிரந்தரனே

---

37. இராகம் - ஆனந்தபைரவி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

அப்போதனைத்தொழல் அரிதையா — உனை
இப்போதேதொழ அருள்செய்வாய் அப்போ

அநுபல்லவி

முப்போதும் உணரு முதலேசுரர்தொழும்
அப்பாமரணம் உற் றடியேன்உடல்விழும் அப்போ

1. இடமாற்பிற்பாறைபோலே இரண்டுகோழைகள்கட்டும்
சிறிதும்பேசாதவண்ணஞ் சேர்ந்திருகிப்பல்கிட்டும்
படர்ஜீவவாயுவெளிப் படஎங்கும்ஓடிமூட்டும்
பாரிதுவேளையெனப் படுமாயைதொடைதட்டும்

பலங்கொள்உணர்வது கலங்கி நிலைகெட
இலங்குடலைஉயிர் விலங்கிமெலிவுறும் அப்போ

2. மனைவிசெய் கடன்காரர் மண்டிவார்த்தை விரிப்பார்
வகையெமக்கென்னவென்று மணல்கயிறுய்த்திரிப்பார்
மனையிற்பொருளையெல்லா மாவலைபோட்டரிப்பார்
வகையொன்றுமின்றேற்கையால் மணித்தொண்டையை
[நெறிப்பார்

மடங்குகழல்கா முடங்குசெயலொடு
திடங்கொள்காணமும் அடங்கிமாளுறும் அப்போ

3. அழுகைக்குரலும்பல முழக்கமும் நாளுபேதம்
ஆகப்பலபக்கத்தும் அடக்குமேகடநாதம்
விழுகையுறும்உடலின் வேதனையும் பிரமாதம்
வேதநாயகனே அப் போதுனை உன்னலேதம்

விரிக்கும்இடர்பல தரிக்கும்உடலினை
முரிக்கும்இசிவொடு மரிக்கும்வேளையில் அப்போ

---

38. இராகம் - காம்போதி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

எவ்வகையிலும் நானே—நல்வழிபற்றி
உய்வகை யருள்கோனே எவ்வ

அநுபல்லவி

செவ்வழிநிற்போர்மனத் தேன்கள் வளரும்பூவே
பௌவமாகப்பேரின்பம் பழுக்குங்கற்பகக்காவே எவ்வ

சரணங்கள்

1. வறியர்க்கிடவென்றுலென் குறியகைகளிற்குலை
வாங்கநீட்டின்உலகும் வானமும்எந்தழலை
பிறர்நோய்செய்யில்எனக்குப் பெருங்கோபாக்கினிச்சுவாலை
பேதைஎன்பிழைஎழு திடவேண்டுங்கோடியோலை எவ்வ

2. நல்வழிநடக்கவென் றால்இருகாற்குந்தளை
நாளுந்துர்வழிநடப் பதில்லெனக்குண்டோகளை
புல்வினையேன்செவி பொய்கள் நுழையுந்தளை
புண்ணியோபதேசமென்றால் புகஅதில்லதுதுளை எவ்வ

3. உன்னை துதிக்கவென்றால் உலகில்என்வாய்க் குநோயே
ஊர்வம்புபேசஎனக் குடம்புமுழுதும்வாயே
மின்னைநிகர்பிரபஞ்ச வேதனைநீக்குவாயே
வேதநாயகனுக்குச் சாதகமான தாயே எவ்வ

---

39. இராகம் - செஞ்சுருட்டி, ரூபக தாளம்.

பல்லவி

கதியிதென்முகம் பார் ஐயா
கதிநினையன்றி ஆர் ஐயா கதி

அநுபல்லவி

மதியுள்ளோர்கள் சுகிக்கும் அமிர்த
வாரியே—அருள்—மாரியே கதி

சரணங்கள்

1. உனக்கென்எண்ணம் அந்தரங்கமா
உதவிதான்செய்யிற் பங்கமா
எனக்கிங்கக்ஷய அங்கமா
இன்னமென்ன ஆடங்கமா
தனக்குநிகரில் லாத ஞான சாகரா குணாகரா கதி

2. அதம்செய்யும்வினை கற்கண்டோ
அதைத்தொலைப்பதென் பலங்கொண்டோ
நிதம்நான்செய்வது வீண்தொண்டோ
நீயல்லாற்கதி வேறுண்டோ
பதகமங்கள் பாவும் பக்தர்கள்—பாக்கியமே—மனோக்கியமே
கதி

3. அன்னைக்குபிள்ளைமேற் குரோதமா
அருள்செய்வது பிரமாதமா
வினைக்குநான் முதற்பாதமா
விலங்கஇன்னம் விவாதமா
நினைக்கும்வேத நாயகன்பணி—நீதனே—பிரபோதனே கதி

40. இராகம் - கமாஸ், ரூபக தாளம்.

பல்லவி

ஜாலஞ்செய்வ தேதோ ஐயா
சீலம் ஈயொண்ணுதே மெய்யா ஜாலஞ்

அநுபல்லவி

ஞாலமெல்லாந் தாங்குங்கையா
நற்குணமில் லார்க்குவெய்யா ஜாலஞ்

சரணங்கள்

1. பெண்டுபிள்ளை யோடினமே
பேய்ச்சுவை படர்வனமே
அண்டும் இவரால்தினமே
ஐயையோ நொந்தேன்மனமே ஜாலஞ்

2. பாழுமனமே மற்கடம்
பண்ணும் அகடவிகடம்
ஊழ்வினை தரும்சங்கடம்
ஒழித்துநீ யருள்வாய்திடம் ஜாலஞ்

3. நீதிவழுவாதச் செங்கோலா
நித்திய சங்கீதலோலா
வேதியர் பரவுஞ்சீலா
வேதநாயகன் சேர்காலா ஜாலஞ்

---

41. இராகம் - சாமா, திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி

வேதநாயகனே எவ்விதமும் உன்
பாதமலர் அருளே வேத

அநுபல்லவி

போதநாயகனே பொய்நீங்கிய
புனிதநாயகனே மெய்தாங்கிய வேத

சரணங்கள்

1. என்னுமனமேதுர்க் குணங்கொள்பாண்டம்
ஏதும் அறிகிலன் ஞானகாண்டம்

பண்ணும்பாவங்களே பிரமாண்டம்
பகரும்வார்த்தைகளே அபாண்டம் வேத

2. மண்ணில்அநுதினம் பூததேகம்
வளர்ப்பதெனக் ககலாஉத்தியோகம்
புண்ணியஉடல் வளர்த்திடும்வைதீகம்
பூண்டிலேன் அருள்வாய் விவேகம் வேத

3. விதனவிஷதரு கிரகஸ்தாச்சிரமம்
விருப்புவோர்க்கிதில் விலகிடாச்சிரமம்
நிதங்கொண்டேன் இந்த வாழ்விலே பிரமம்
நீங்கவேதநாயகனே அருள்கிரமம் வேத

---

42. இராகம் - காம்போதி, ஆதி தாளம்,

பல்லவி

எனக்குக் காட்டியவீட்டை—எனக்குக் கொடாதிருப்ப
தென்னநாயம் ஸ்வாமி எனக்கு

அநுபல்லவி

இனிக்கும் அவ்வீடுசெய்த தெங்கள்நிமித்தமே
என்றுநீசெய்யவில்லையோ வாக்குத்தத்தமே
உனக்குநான்பிள்ளையென்ப துலகப்பிரசித்தமே
உவந்துகேளாயோஎன் பிரலாபசத்தமே எனக்கு

சரணங்கள்

1. சித்தவிகாரமுறு நார்க்குச்செய்யிவ்வுலகம்
சிறப்புள்ள தெனில்கோனே—நல்ல
உத்தமர்க்கமைத்தநித்தி யானந்தமுத்தினியின்பம்
உணர்வதெப்படி நானே
சுத்தமணிபொன்அங்கே துரும்புகள் ஈட்டமே
தொல்லுலகின்பமெல்லாந் துன்பம்போல்ஓட்டமே
அத்தமியாநித்திய சூரியர் அன்பர் கூட்டமே
அநுதினம்எனக்கந்த வீட்டினில்நாட்டமே எனக்கு

2. முகமுகமாகஉனைத் தரிசிக்கும்பாக்கியத்தை
மொழியநினைக்க ஒண்ணுமோ—இந்த
இகமிசைமனமொடு புலன்கட்கெட்டாதஅந்த
இன்பம்எப்போது நண்ணுமோ

அகமிலைசஉன்னஉன்ன ஆனந்தம்பொங்குமே
ஆயிரங்கோடி சூரியர் ஒளிமங்குமே
நிகரறுகீத விநோதங்கள் எங்குமே
நிரதிசயானந்தம் நிரந்தரம் தங்குமே — எனக்கு

3. இகமனைக்கட்டிநரர் குடும்பப்பிரதிஷ்டைசெய்த
இணையறும் எந்தாயே—நித்திய
சுகமனை தன்னில் பிரவேசிக்கவே நல்ல
சுதந்தரம்அருள்வாயே
அகிலலோகப்பிரபஞ்ச நாடகசூத்திரனே
அற்புதபரமநித்தி யானந்தக்ஷேத்திரனே
நிகரறுசௌந்தர நிர்மலகாத்திரனே
நிதம்வேதநாயகன் தொழுங்குணபாத்திரனே — எனக்கு

---

43. இராகம் - செஞ்சுருட்டி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

ஐயனே உன் அழகைக்காண
ஆசைநான் கொண்டேனே — ஐயனே

அநுபல்லவி

வையமீது பல அழகையும்
வகைவகையாய் வகுத்துக்காட்டும் — ஐயனே

சரணங்கள்

1. உதயசூரியன் சோமன்தாரகை
உன்முன்னே மின்மினியே
நிதிநவமணி யென்னும்குப்பைகள்
நிகருமோ உனை இனியே — ஐயனே

2. கனியுந்தேனும் பாலுஞ்சீனியும்
கண்டும்கரும்பும் சிறுமை
இனியஉனது தரிசனத்தின்முன்
இவைகள்யாவும் வெறுமை — ஐயனே

3. செழுமையாகிய வண்ணமலர்கொள்
சிங்காரவனக் காட்சி
அழகின் ஆலயமான உன்முன்
அதற்கெத்தனையோ தாட்சி — ஐயனே

4. அதிசவுந்தர மயில்குயில்கிளி
யாதிபறவைக் கூட்டம்
விதியின் அவைசெயு முன்னழகின்முன்
வெட்கிபஞ்சுபோ லோட்டம் ஐயனே

5. சுத்தஸ்பரிச ரசரூபகந்தந்
தான் அல்லாத பொருளே
எத்தன்மைஉன துருவென்றறிய
இன்பக்காட்சி அருளே ஐயனே

6. பதியில்நீசெய் பலபொருள்களைப்
பார்க்கபார்க்க வடிவே
அதிசயம்தரும் உந்தன்அற்புத
அழகினுக்குண்டோ முடிவே ஐயனே

7. பிறந்தநாள்முதல் தாயைக்காணுப்
பிள்ளைதனை ஒத்தேனே
சிறந்தவேத நாயகாஉன்மேல்
சிந்தையாவும் வைத்தேனே ஐயனே

---

44. இராகம் - மாஞ்சி, ரூபக தாளம்.

பல்லவி

என்னைநீ ஆளுவாய்—ஏகனே—யோகனே என்னை

அநுபல்லவி

பொன்னைமாதைப் பூவை எண்ணம்
பூண்டுநான்கெடாத வண்ணம் என்னை

சரணங்கள்

1. யாதனுசரீரமே—யாதுமில்லை சாரமே
வாதபித்தவிகாரமே—வாதனைகள் அபாரமே
மலநிவாரணு—வடிவபூரணு
நலஉதாரணு—ஞானகாரணு என்னை

2. எந்தநாளும் கிலேசமே என்நெஞ்சிற்—பிரவேசமே
பந்தவினையை நாசமே பண்ணிநீ—செய்வாசமே
பதிதபாவனு—பரமஜீவனு
அதிகசோபனு—அகிலஸ்தாபனு என்னை

3. அன்னை தந்தைநீ அல்லவோ—ஆயிரந்தரஞ் சொல்லவோ
என்னைமாயை கொள்ளவோ—எங்குநான் இனிச்சொல்லவோ
ஏதபேதகா—இனிய சாதகா
வேத நாயகா—விமலதாயகா   என்னை

---

45 இராகம் - சைந்தவி, திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி

ஏழைக்கிரங்க வொண்ணாதா—இந்த   ஏழை

அநுபல்லவி

ஆழக்கடல் உலகை ஆளும் விநோதா   ஏழை

சரணங்கள்

1. சாடும்பிரசண்டக் காற்றாலே—திசை
தப்பியே அலைபடும் கப்பலைப்போலே
நாடும்பிரபஞ்ச மாலே—என்னை
நைவிக்கவாடினே னான்புவிமேலே   ஏழை

2. நீசெய்வதெல்லாம் சகாயம்—இங்கே
நிரந்தரம் என்செய்கை யாவும் அனியாயம்
ஈசனே நின்பத நேயம்—எனக்
கெள்ளளவுமில்லை ஈதென்ன மாயம்   ஏழை

3. அற்பசுகத்துக் குழைத்தேன்—பாரில்
அனுதினம்ஆயிரம் பொய்சொல்லிப் பிழைத்தேன்
பற்பலதீவினை இழைத்தேன்—துன்பப்
பாரம்பொறாமலே பரிந்துன்னை அழைத்தேன்   ஏழை

4. ஆன்மபத்தினி மணவாளா—அகி
லாண்டபிரமாண்ட அகண்டக்கோளா
வான்மகிழ் தீனதயாளா—தினம்
மகிழ்வேதநாயகன் வணங்கும்பொற்றாளா   ஏழை

---

46. இராகம் - தன்யாசி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

கருணாகரப் பரம்பொருளே அடியனைக்
கண்பார்த் தருள்வாயே — கருணா

அநுபல்லவி

இருணாசஞ்செயும் இரவிசமான
தெருணாடியதே ஜோமயமான — கருணா

சரணங்கள்

1. தோன்றினநாள்முதல் சுகுணமொன்றறியேன்
சொப்பனந்தன்னிலுந் துர்க்குணம்பிரியேன்
ஈன்றவனீயென என்றுமேகுறியேன்
என்னசெய்வாயோவென் றேங்கினேன் சிறியேன் — கருணா

2. தரணியில்நான்ஒரு கருவெனமுளைத்தேன்
தமகுணம்யாவுமே சாகையாக்கிளைத்தேன்
கருமமாகியவிஷக் கனிகளைவிளைத்தேன்
கண்டனைசெய்வையென் றஞ்சியேகளைத்தேன் — கருணா

3. நிகிலலோகங்கட்கெல்லாம் நீயதிகாரி
நிச்சயமாய் என்மனம் நினக்கொருபாரி
அகிலந்தனிலேஅந்த மனம் அகங்காரி
அடக்கி ஆளாவிட்டால் அழியாளோ—நாரி — கருணா

4. அழகுக்காலயமான அமித சுந்தரமே
அன்பருக்கருண்மழை பொழியுங்கந்தரமே
தொழுதிடும் வேதநாயகம் சுதந்தரமே
துணைநீஉனை நம்பினேனிரந்தரமே — கருணா

---

47. இராகம் - மோகனம், ஆதி தாளம்.

பல்லவி

ஏனின்னம் தாமதமையா
என்னிடம் வர — ஏனின்

அநுபல்லவி

தானே உமக்குமுத்தித் தலமொன்றுமில்லையோ
வானமுத்தரைவிட்டு வரமனமில்லையோ — ஏனின்

சரணங்கள்

1. சூரியனைத் தூண்ட அகன்றீரோ—அந்தச்
சோமனுக் கொளிதரச் சென்றீரோ
பாரினைப்புரட்டியே நின்றீரோ—அதில்
பகல் இரவுண்டாக்க முயன்றீரோ

காரிலிருந்து கனமழை சொரிந்தீரோ
கர்ப்பத்தில் சிசுக்களையே புரிந்தீரோ
சாரும்பல்லுயிர்க் குயிராய் விரிந்தீரோ
சர்வலோககாரியஞ் செய்துதிரிந்தீரோ ஏனின்

2 அண்டகோடிகளைத் தூக்கினீரோ—நவம்
ஆகச்சிலஅண்டம் ஆக்கினீரோ
கண்டகர்உலகை நீக்கினீரோ—கடல்
கரையைக்கடவாமல் தேக்கினீரோ

அண்டும்பல்லுயிர்க்கமு தூட்டுகின்றீரோ
ஐம்பூதங்கட்கும்வேலை காட்டுகின்றீரோ
மண்டுங்கனிக்குச்சுவை கூட்டுகின்றீரோ
மலருக்குப்பலவண்ணந் தீட்டுகின்றீரோ ஏனின்

3. மரஞ்செடிபயிர்கள் நிறைத்தீரோ—அவை
வளரவேதண்ணீரை இறைத்தீரோ
சுரர்கள்இசைகேட்டுக் களித்தீரோ—நல்ல
தொண்டர்இதயத்தில் ஒளித்தீரோ

பரமகிருபாகர பரஹிதநேசரே
பரமதகண்டன பாபவிநாசரே
சருவவிநோத சராசரவாசரே
தாசன்வேதநாயகன் தன்பிராணேசரே ஏனின்

---

48. இராகம் - மத்தியமாவதி, ரூபக தாளம்.

பல்லவி

இவ்வளவு தான்ஐயனே—அதிகம் அல்ல
இரங்கிரீ யருள்மெய்யனே இவ்வளவு

அநுபல்லவி

அவனியில்வளரும் மூவாசையைப்பரிகரி
எவ்வளவுமேதுன்பம் இல்லாமல்ஆதரி

இதயமலர் தரி—விதனமதுபிரி
நிதமும் அருள்புரி இதவேசரிசரி இவ்வளவு

சரணங்கள்

1. எனைஎந்தநாளும்நீ நீங்காதே—நான்போம்
இடமெங்கும் கூடவாயின் வாங்காதே
வினையனென்றென் மேற்கோபம் வீங்காதே—மன
வேதைசுமக்கஎன்னால் தாங்காதே
நினைவிலும் தீதைநான் நினையாமற் பார்த்திரு
நித்திரைசெய்யும்போதென் பக்கத்தில் காத்திரு
நெடியநிலைபெற—கொடிய பிழைபொற
அடியன்மனமுற கடியதுயர் அற இவ்வளவு

2. மாயையில்மனம்புக ஒட்டாதே—என்னை
வஞ்சனைக்காளென்று சுட்டாதே
ஆயிரம்தண்டம் என்சொல்தட்டாதே—உன்
தனுக்கிரகமின்றி நலங்கிட்டாதே
நாயேன் விரும்பிய நல்லவரங்கள்கொடு
நரகை அடைத்துமோக்ஷ நாட்டைத்திறந்துவிடு
நனவுகொடுகொடு—தினமும்விடுவிடு
தினமும்மகிழ்வொடு—கனசுகுணம்இடு இவ்வளவு

3. நலமின்றிக்குறையை ஆராயாதே—பெரு
நன்மைகள்கொடுப்பதில் ஓயாதே
பலவேலைஇட்டேனென்று காயாதே—அற்பப்
பாக்கியம்நான்கேட்கினும் ஈயாதே
புலனில்வேதநாயகன் புகழும்சுகுணசீலா
பூதபவிஷியவர்த்த மானமெனுந்திரிகாலா
போதமழைபொழி—மாதர்மயலழி
பாதகமதொழி—எதமறவிழி இவ்வளவு

---

49. இராகம் - சாரங்கா, அடதாளம் சாப்பு.

பல்லவி

ஆதரித்திட நல்ல தருணம்—எனை
யாதரித்திட நல்ல தருணம்—என

ஐயா உனக் கனந்தஞ் சரணம் ஆதரி

அநுபல்லவி

பாதகநாசனு—பரமகிருபாசனு
சாதகமோசனு— தர்மப்பிரயோஜனு ஆதரி

சரணங்கள்

1. என்பழிமறைப்பதில் யானேயதப்பாதாளம்
இதரர்பழி தூற்றலில் என்வாய்பெரியமேளம்
அன்பின்மனப்போராசை அப்புவியினும்நீளம்
அண்டம் வசமானாலும் அடங்காப்பெரும்வேதாளம்

ஆட்டி மயல்வலை—பூட்டி அநுதினம்
கோட்டிசெயும்வினை—ஓட்டி அடியனை ஆதரி

2. ஓடிஅலையநெஞ்சுக் குலகமும்வானும்அற்பம்
உன்னிடம்வரவென்றால் ஒழியாதஅசந்தர்ப்பம்
தேடிநற்கருமங்கள் செய்வதுங்கஜகர்ப்பம்
தீவினைசெய்வதேஎன் சிந்தனையின்சங்கற்பம்

திருத்தமுடனே என்—கருத்துநலமிசைப்
பொருத்தமுறச்செய்து—வருத்தந்தொலைத்தெனை ஆதரி

3. என்குறைகாணவென்றால் என்னிருகண்ணும்ஊனம்
இதரர்பிழைகாணக்கண் இரவிகோடிசமானம்
வன்கண்மொழிகளுக்கென் வாயேமுக்கியஸ்தானம்
மதுரச்சொல்பேசவென்றால் மாறாததீர்க்கமோனம்

வாதமொடுபல—பூதகாரணை
வேதநாயக—நீதனேயெனை ஆதரி

---

50. இராகம் - நாதநாமக்கிரியை, திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி

உன்னைநம்பினேன் ஐயனே—எனையாதரி உன்னை

அநுபல்லவி

உன்னைநம்பியஏழை—தன்னைமுகம்பாராமல்
அன்னைபிதாவே நீ கைவிடலாமா
நான் கெடலாமா
துன்பப் படலாமா உன்னை

சரணங்கள்

1. தனமுமின்னார்கள்புவனமும்உலகவாழ்வின்
கனமும்வேண்டிலன் இது தோராயோ
தினமும் உனைக்கருது மனமும்உனதாதரி
சனமும்வேண்டினேன் அருள் கூறாயோ

மருள் தீராயோ
பொருள் தாராயோ — உன்னை

2. படிமீதினில்என்ன முடிபா உதவிகள்
அடியேனுறச்செய்த பெரியானே
கொடியேன்உனை அவை நொடியாகிலுந்தொழும்
படியேஅருள்நலம் பிரியானே

தூயர்க் குரியானே
தீயர்க் கரியானே — உன்னை

3. அயமேபெருங்கல்லின் மயமேயெனும்இரு
தயமேமெழுகென உருகாதோ
ஸ்வயமேபராமாதி சயமேவேதநாயகன்
நயமேவினைசெய்வம் பருகாதோ

அன்பு கருகாதோ
இன்பு பெருகாதோ — உன்னை

---

51. இராகம் - பந்துவராளி, ரூபக தாளம்.

பல்லவி

கடைக்கண்ணால் எனைப்பாராய்—உன
தடைக்கலம் வினைதீராய் — கடைக்

அநுபல்லவி

கிடைக்கொண்ணாப் பதந்தாராய்—நலம்
படைக்கவேஅருள் கூராய்—அருட்
கொடைக்குநானென்னவே யவதரித்த
கோலாகல-மூலஅநு-கூலா குண-சீலா-நிதம் — கடைக்

சரணங்கள்

1. வஞ்சகமாயையில் ஆழ்ந்தேன்—ஒரு
தஞ்சமென் றுன்னடி தாழ்ந்தேன்
அஞ்சலென்றெனை ஆதரித்தாளுவாய்
ஐயாமிகு-பொய்யால்மனம் நையாதருள்-மெய்யா-ஒரு கடைக்

2. ஐயனேதீரா யென்பாபம்—அருள்
செய்யஉனக்கென்ன லோபம்
வையகமாதி வளர் அண்டம் யாவினும்
வாசாபுவ-நேசா மற-நாசா பிர-காசா-ஒரு — கடைக்

3. அஞ்சலிலனில்உன் வாய்நோமோ—ஏழை
நெஞ்சம்வருந் திடலாமோ
பஞ்சமோகைப்பொருள் கொஞ்சமோ பூபரி
பாலா அநு—கூலா ஒரு—மேலா முதல்—நூலா—ஒரு கடைக்

4. இத்தரைமீதினில் நீயே—நல்ல
பத்தரைக்காக்க வந்தாயே
சித்தமுவந்தெனை நித்தமும் ஆளொளிர்
நேகா கன—யோகா அதி—தியாகா தனி—ஏகா—சூளிர கடைக்

5. பூதலம்போற்றும் பொற்பாதா—அரு
மாதவஞானப் பிரசாதா
வேதநாயகன் பாடுந்தமிழ்க்கருள்
வேதா உயர்—நீதா கன—தாதா நய—போதா—உன் கடைக்

---

52. இராகம் - அசாவேரி, திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி

பாசத்தால்மனம் வாடினேன்—உந்தன்
வாசத்தாள்மலர் கூடினேன் பாசத்

அநுபல்லவி

நேசத்தோர்கள்கை வல்லியமே—உயர்
நிர்மலாகித்த அல்லியமே—கன
மாசற்றோங்கும் பிரபல்லியமே—ஜெகம்
மகிழும்பக்தவாற் சல்லியமே—மல பாசத்

சரணங்கள்

1. நினைவிலேன் பிழையாவுமெண்ண
நினைக்குந்தானென்ன சாத்தியமா
எனைவருத்தும் இந்திரியப்பேய்தனக்
கித்தனை ஆகாத்தியமா
வினைஎனக்கு விரோதியா—என்றும்
விலகிடாக்கர்ம வியாதியா—கொடு
மனமுமே பிரதிவாதியா—கெட்ட
மாயைஎன்ன தயாதியா—ஐயா பாசத்

2. இருதலைக்கொள்ளி எறும்புபோலெனக்
கிடைவிடாமன வாட்டமே
மருவும்பந்தப்பசாசு தன்னொடு
மாறிடாத போராட்டமே
கருமமாயா விகாரமே—செய்யும்
கலகஜாலம் விஸ்தாரமே—நல்ல
தருமம்எனக்குத் தூரமே—பின்னும்
தப்புகள்கப்பற் பாரமே—ஐயா பாசத்

3. வளர்கல்லியாணத்தில் தாலிபூட்டிட
மறக்குமூடர்கள் போலவே
தளர்பிரபஞ்சவியாபாரத்தால்உன்தன்
தாள்மறந்தனன் சாலவே
உளவியாதிக்காரோக்கியமே—நிதம்
உன்னுவோர்கள் மனோக்கியமே—நலம்
விளையுமாமறை வாக்கியமே—தொழும்
வேதநாயகன் பாக்கியமே—பந்த பாசத்

---

53. இராகம் - கன்னடகௌளம், ஆதி தாளம்.

பல்லவி

ஆதிபரமநாதா—ஞான—ஜோதிதா—ஒண்ணுதா ஆதி

அநுபல்லவி

பூதலப்பரவும் விநோதனே கனஅ
நீதமாயஇருள் பேதமாகவே ஆதி

சரணங்கள்

1. காமக்குரோதமதம் லோபம்—அகங்
காரம்பொய்மாற்சரியங் கோபம்—இன்னும்
பூமியிற்பலபலபாபம்—செய்யும்
புல்லன்மனம் அவித்தியாரூபம்—நல்ல ஆதி

2. பெண்டுபிள்ளைகள் சமுசாரம்—முதற்
பேசும்லௌகிக வியாபாரம்—தன்னில்
மாண்டுமேமோகாந்த காரம்—துயர்
மாற்றியருள்வை நிர்விகாரம்—நல்ல ஆதி

3 பாவக்கடல்கடக்குங் கலமே—தொண்டப்
பயிர்கள்வருந்தெய்வ நிலமே—கன
நாவலர்போற்றிடும் நிர்மலமே—வேத
நாயகநானுன் அடைக்கலமே—நல்ல ஆதி

---

54. இராகம் - கரகரப்பிரியை, ரூபக தாளம்.

பல்லவி

இந்தவரந்தருவாய்—எனக்
கெந்தவரங்களு மில்லையென்றாலும் இந்த

அநுபல்லவி

சுந்தரமாகத் துலங்குந்தெய்வீகனே
சந்ததமும்புவி தாங்கும்நிர்வாகனே இந்த

சரணங்கள்

1. காயநிமித்தங் கலங்கிநையாமல்
கண்டவர்க்கெல்லாம்நான் தொண்டுசெய்யாமல்
மாயப்பிரபஞ்சத்தில் மாட்டிவையாமல்
மாதர்கண்ணம்பென் மனத்தில்தையாமல் இந்த

2. எங்கெங்குமேஉன் னுருவமாய்மின்ன
எண்ணம்வேறின்றி உனைமனமுன்ன
மங்களநாமமென் வாய்நிதம்பன்ன
வார்த்தைகள்யாவுமுன் வார்த்தையாய்மன்ன இந்த

3. சுத்தசைதன்னிய நிலைமையில்சார
தோஷகர்மானுபந் தங்களுந்தீர
அத்தனேநித்த முனக்கன்புகூர
ஆனந்தவீட்டிலே நான்வந்துசேர இந்த

4. சூதுபொறாமைபொய் கோபமில்லாமல்
சோரமுலோபந்துன் மார்க்கங்கல்லாமல்
வேதநெறியை விலக்கிநில்லாமல்
வேதநாயகா விளம்பஞ்சொல்லாமல் இந்த

---

55. இராகம் - கமாஸ், ரூபக தாளம்.

பல்லவி

ஏகபராபரனே—கருணைப்பிர
வாகமனோகரனே ஏக

அநுபல்லவி

தேகமுதும்பல—மோகஉபாதிகள்—ஏகவெனக்கு
விவேகமருந்தருள் ஏக

சரணங்கள்

1. சஞ்சலமானேனே—மனங்கொந்து
தளர்ந்துபோனேனே
அஞ்சலெனத்தானே—அடியனை
ஆண்டருள்வாய்கோனே
பஞ்சபூதாதிபிர—பஞ்சமெலாஞ்செய்து
தஞ்சம்செயும்நிஷ்பிர—பஞ்சப்பொருளான ஏக

2. சங்கடமாற்றாயோ—எளியேன்
தன்முனந் தோற்றாயோ
இங்கிதஞ்சாற்றாயோ—தமியனை
யேகனை யேற்றாயோ
அங்குமிங்கும்புவி—எங்கும்உயிரொனத்
தங்கும்படி அருள்—பொங்குங்குணாகர ஏக

3. நேயர்சகாயனே—அருமறை
நீதிசொல்வாயனே
தூயநிகாயனே—அமரர்கள்
சூழ்சமுதாயனே
மாயவிஷயாதி—நோயணுகாமலே
தாயெனவேவேத நாயகனை ஆளும் ஏக

---

56. இராகம் - எதுகுலகாம்போதி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

கருணாகடாக்ஷஞ் செய்வாயே—ஸ்வாமி கருணா

அநுபல்லவி

மருணசமாகவே மகிழ்வாகநீயே கருணா

சரணங்கள்

1. அநியாயம் உலகனிர்த்தாந்தம்—இதில்
அழியாதவண்ணம்நீ அருள்வை உபசாந்தம்
தனிஉன்றனோடு மேகாந்தம்—கொள்ள
சர்வதாகாலமு மெனதுசித்தாந்தம் கருணை

2. நாமரூபகமாம் பிரபஞ்சம்—ஆன்ம
நன்மையை அழிக்கும் என்றுணரும் இதநஞ்சம்
காமினியாதிகளில் கெஞ்சம்—நாளும்
கலங்கினேனின்பாத கமலமேதஞ்சம் கருணை

3 போதாந்தநிலைமை யுறுதேவ—நல்ல
புவனகோடிகள்செய் தனிக்கின்றகோவே
வேதாந்தரசபொழுகுகாவே—நிதம்
வேதநாயகன இதயவண்டுவளர்பூவே கருணை

---

57. இராகம் - காம்போதி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

ஆதிபரமநாதா—நல்ல
அற்புதகற்பதம்பெறப் பொற்பதம் எனக்கருள்செய் ஆதி

அநுபல்லவி

ஓதரும்உயிர்க்குயி ராகிஎங்குநிறையும்
பூதசராசரப் பொருள்கள் எல்லாம்உறையும் ஆதி

சரணங்கள்

1. ஜீவன்பிழைக்கும்வழி அறியேனே—நான்
தெற்குவடக்கறியாச் சிறியேனே
பாவலகரிகொண்ட வெறியனே—பந்த
பாசக்களையை வெட்டி எறியேனே
ஆவலுடனேஎங்கும் அலைந்தகம்வெம்பினேன்
வேதநாயகனே உன்திருவடிநம்பினேன் ஆதி

2. ஐயனே எனக்கருள் ஊட்டாயோ—கெட்ட
அகங்காரமெனும்பேயை ஓட்டாயோ
உய்யவழிஎனக்குக் காட்டாயோ—என்தன்
உள்ளத்தில்உன்பதத்தை நாட்டாயோ
பொய்யுலகநடையைப் பொருளெனநாடினேன்
மெய்யறிவில்லாமலே மிகமிகவாடினேன் ஆதி

3. அண்டங்கள்படைத்தளித் தழிப்போனே—கணம்
ஆகப்பல்கோடிகாலங் கழிப்போனே
தொண்டர்மனத்துயரம் ஒழிப்போனே—நல்ல
சுகமுத்தரொடுகூடிச் செழிப்போனே
அண்டும்வேதநாயகன் அகத்தொளிர்ஜோதியே
மண்டும்வினைகளெல்லா மாற்றுதல்நீதியே ஆதி

---

58. இராகம் - பரசு, அடதாளசாப்பு.

பல்லவி

ஜெகநாதா—வினை—அகலாதா ஜெக

அநுபல்லவி

பகலோனெனஅரும் பவ இருள்நீக்கும் ஜெக

சரணங்கள்

1. பரிதாபம்பரிதாபம் ஐயா என்னிலைமை
பஞ்சப்புலாதியர்க் கார்தந்தார் தலைமை
தரைமிசைஎன்செய்கை யாவுமேபுலைமை
தந்தருளினிஞான சாஸ்திரப்புலமை ஜெக

2. அநுகூலசத்துரு வாகுமென் னுள்ளம்
அநுதினஞ்செய்வதெல்லாம் பெருங்கள்ளம்
தினமுமேபடிந்திடுந் தீவினைப்பள்ளம்
தீர்த்தெனையாட்டுவை திருவருள்வெள்ளம் ஜெக

3. ஈசனே அறநெறி எனக்கென்றும் விலக்கம்
என்பிழைகளை எண்ண இல்லையே இலக்கம்
கூசியேநான்மிகக் கொண்டேன் கலக்கம்
குணவேதநாயகா கொடுத்தருள் துலக்கம் ஜெக

---

59. இராகம் - மத்தியமாவதி, திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி

இரக்கஞ்செய்வாயே—ஐயா என்மேல் இரக்

அநுபல்லவி

இரக்கஞ்செய்வாயே—புரக்கும்எந்தாயே
ஏகமாகிய—யோகபூரண—பாகமேபெற—மோகமேஅற இரக்

சரணங்கள்

1. தேகநிமித்தம்—செய்வதநர்த்தம்
ஏகப்பிரசித்தம்—எங்கினேன் சித்தம்
இன்பமேவிய—நின்பதாம்புய
அன்புதங்கிட—துன்பமங்கிட இரக்

2. நாரொருவுடன்—நாயினுங்கேடன்
ஈனர்கள்சீடன்—என்றும்பொய்வேடன்
ஈனமும் அவ—மானமுங்கெட
ஞானமும் கன—மோனமுந்தொட இரக்

3. உலகவியாபாரம்—ஓயாவிசாரம்
கலகம்அபாரம்—கர்மவிகாரம்
கஷ்டமும் கன—நஷ்டமும்பெற
துஷ்டனானன—கிஷ்டனாகவே இரக்

4. தாசர்கள்நேசா—தர்மவிலாசா
பாசவிநாசா—பாக்கியப்பிரதேசா
பாதமேதொழும்—வேதநாயகன்
மீதருள்மற—வாதநாதனே இரக்

---

60. இராகம் - சங்கராபரணம், ரூபக தாளம்.

பல்லவி

பரனே—பக்தர்சுதந்—தரனே—நாளும்
பக்ஷம்வைத்தென்னை சம்—ரக்ஷணைசெய்தருள் பர

அநுபல்லவி

இரவிகோடியென ஒளிவீசிடும்
யேகஅனேக வைபோகநிர்தேக தற் - பர

சரணங்கள்

1. உன்னையல்லாற்கதி—பின்னையில்லையென்
றனக்குத்தெரியாதா—நாளும்
உற்றதன்பிள்ளையைப்—பெற்றதாய்தள்ளின்
உலகஞ்சிரியாதா—மேகம்
தன்னைப்பயிர்வேண்டு—முன்னே அருமழை
தானேசொரியாதா—அந்தத்
தன்மைபோல்நீஉயர் நன்மையுதவிலென்
தாபம் மறியாதா

இக்கிலமீதினி லென்னைப்போலோர்ஜடன்
இல்லையேபைங்கிளிச் சொல்லையுற்றருகுடன்
மன்னிமோகக்கடல் தன்னில்விழும்மிடன்
மாளுமுன்னுளும் வந்தாளுவதுன் கடன் பரா

2. நீவிபஅண்டங்கள்—மேவிஆகாயத்தில்
நிற்கச்செய்தாய்நீயே—எந்தன்
நெஞ்சம்உன்தாளினைக்—கஞ்சம்பதிந்திட
நீவரம்ஈவாயே—உனக்
கோவியமோ இது—காவியங்கொள்ளரும்
உத்தமஎந்தாயே—எனக்
குன்னைத்தருபட்டும்—இன்னை—அலட்டா
தொழியுமோ என்வாயே
தீவினைநாச னெனப்புகழ்மாலையே
சேர்ந்தஉனக்கென்ன சாந்தர்கண் வேலையே
பாவியென்பாலுண்டு வேலைபல்காலையே
பட்டேன்பொய்விட்டேன் கும்பிட்டேன்உன்காலையே பரா

3. தீதகலும்பஞ்ச பூதம்வளர்சர்வ
சாதகபூமியே—வினை
தீர்ந்திடவேஞானக் காந்திசொரியுஞ்
சர்வாந்தரியாமியே—என்றும்
வேதநாயகன்மீ தருள்மறவாத
ஸ்வாமியே—உண்மை
விளங்கவேபல வளங்கள்சாரும்நிஷ்
களங்க நேமியே
போதனேநீக்காயென் பாதகவெட்டையே
பொய்யுருவாகிய மெய்யெனுங்கட்டையே
நாதனேநீங்குமுன் சாதகநிஷ்டையே
நண்ணிடப்பண்ணுவாய் புண்ணியப்பிரதிஷ்டையே பரா

---

61. இராகம் - எதுகுலகாம்போதி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

இன்னமும்பராமுகம் ஏதோ—எந்தன்
முன்னம்வந்தாள ஒண்ணாதோ இன்னம்

அநுபல்லவி

தன்னவரைரக்ஷிக்கத் தானேகங்கணமே
தரித்தவனேஎனை ஆதரித்தல்வங்கணமே இன்னம்

சரணங்கள்

1. பார்க்கோ சொல்வதுபோல் நீ அரட்டை—செய்யில்
எப்படித் தொலைப்பேன் என்கன்மக்கட்டை
பார்க்கவுடனே நீ மெய்ஞ்ஞானநிஷ்டை—தரும்
பட்டப்பாலின்பிடிவேறு என் அலட்டை
ஞர்க்கவினை யறுக்கு மனவொருமையோ
மூடமண மூடாமையும் ஒருமையோ
தீர்க்கமாகவேனோ அடித்து ப்பொய்யோ
தெய்வமேமகிமை கவிடில் என்செய்வேன்—ஐயோ இன்னம்

2 தீனருக்கு வைதீக தியாகம்—பெருஞ்
செல்வருக்கிவது தார்விதியோகம்
ஞானமுள்ளோர்க்குள் அருள்பிரவாகம் பின்னும்
மனம் அவர்க்கிவதில் என்னுடபோகம்
சனனுனனைக்கு ஞானசையோகம்
மனதுவேறல்லதி யாகப்பிரயோகம்
நானுன் சந்ததி அதிசென்ன சந்தேகம்
கான்விட்டேன் விட்டேன் பூர்வார்ஜிதபாகம் இன்னம்

3 பிள்ளைக்கும் தாய்க்கும் உண்டோ பிணக்கு—மிகப்
பெருகும் உன் கருணைக்கு உண்டோ கணக்கு
கள்ளமயமது பெண்பணக் குணக்கு—நீக்கி
கண்கொண்டு பார்க்கத்தில் என்னை இணக்கு
தன்னை நீதரிய பரமசத்துவமே
சாக்ஷாதுலகெங்கும் விளக்குத் தத்துவமே
விள்ளரிதரிய சர்வஞ்ஞத்துவமே
வேதநாயகன் தனக்குரிய சொத்துவமே இன்னம்

---

62. இராகம் - ஸ்ரீராகம், அடதாள சாப்பு

பல்லவி

வேதநாயகா—கும்பிடுவேன் உன்னை வேத

அநுபல்லவி

ஏதமும் வினை—தீதமுங்கெட
நீதமுங்கனை—போதமுங்கொடு வேத

சரணங்கள்

1. தினமும்உன்பணி விடையே—நான்மறவாமல்
செயஅருள் நன்னடையே
இனமாகும் அருட்கொடையே—வழங்கிட
எனின்ன முந்தடையே
கனமுமேலவர்—இனமும்நிர்மல
பனமும்உன்தரி—சனமுமேயருள் வேத

2. பொய்வளர் மெய்க்கும்பமே உடையுமுன்
போதிபுண்ணி யாரம்பமே
தெய்வநி ராலம்பமே—என்கவிகளைச்
செவிகொண்டு சிரக்கம்பமே
செய்குவாயுளம்—வைகுவாயருள்
பெய்குவாய்வினை—எய்குவாயுயர் வேத

3. தயைசெய்யிற் பொல்லாங்கா—எந்தனையாளத்
தாமசஞ்செயல் பாங்கா
பயன்உதவிடில்நீங்கா—வேதநாயகன்
பாவுந்துண தராங்கா
நயமும்ஆணவ—ஜெயமும்நாளும்அ
பயமும்பாதபங்—கயமுமேயருள் வேத

---

63. இராகம் - ஆகிரி, ரூபக தாளம்.

பல்லவி

நாதனே தயைபுரிவாய்—எனக்குமெய்ப்
போதமா மழை சொரிவாய் நாதா

அநுபல்லவி

நீதகல்பரம்பர—திவ்யகுணடம்பர
ஓதருஞ்சுயம்பர—உலகமுடன் அம்பர நாத

சரணங்கள்

1. நண்ணிநல்வினைகளைப்—பண்ணியறிகிலாத
நான்நரன் போலியா—இந்த
மண்ணின்மிசை எனக்கும்—புண்ணியமென்பதற்கும்
மத்தியில்வேலியா—எந்தன்
எண்ணமெல்லாங் கறுப்பே
எனக்குன் னடிவெறுப்பே

பண்ணாதே மேறுப்பே
பரிந்தாள்வ துன்பொறுப்பே நாத

2. என்பாட்டில் இரங்காமல்—உன்பாட்டில்நீசும்மா
இருந்திடில்அது தகுமா—என்றும்
தன்பாட்டில்மகிழ்ந்தோனே இன்பூட்டுங்கதியுந்தன்
தயையின்றிக் கைபுகுமா—எந்தன்
அன்பெல்லாம் வெறும்பேச்சே
அறமென்பதுமேற் பூச்சே
துன்பப்பிரளயம் நீச்சே
தொல்புவியெங்கும் ஏச்சே நாத

3. தினையளவும்நன்னெறி—தனையறியாதநான்
தீவினைக்கே யிலக்கா—பாரில்
நினையன்றிமற்றெவையும்—நினையும்என்னெஞ்சுக்கு
நீமாத்திரம்விலக்கா—நன்மை
புலையும்நீதிப் பிரமாண
புவனகோடி நிர்மாண
விஜயநித்திய கல்யாண
வேதநாயகன் பிராண நாத

---

64. இராகம் - பியாகு, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

தஞ்சம்நீயே—தயைபுரிவாயே—தஞ்சம்

அநுபல்லவி

அஞ்சலென்றேதினம்—ஆளும்எந்தாயே தஞ்சம்

சரணங்கள்

1. தினமனவேதை—சேர்ந்தநான்பேதை
உனதடிப்போதை—உறஅருள்பாதை தஞ்சம்

2. பாதகபஞ்சனு—பண்டிதரஞ்சனு
போதககஞ்சனு—புண்ணியநிரஞ்சனு தஞ்சம்

3. தருமசிங்காரா—சருவசங்காரா
வரும்வேதநாயகன்—மனஅலங்காரா தஞ்சம்

---

65. இராகம் - பரசு, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

நீயேகதிஎனக்குன்—அருள்கூரே—தந்தை
தாயேநினைஅல்லது துணையாரே — நீயே

அநுபல்லவி

தூயகருணைமழை சொரிகாரே
சொலஅரு—நலமுறு—தவமிசை—நிலவென
மலஇருள்—செலஅருள்—அலரும்உதாரா — நீயே

சரணங்கள்

1. முத்தியென்பதெவர்க்குஞ் சமுதாயங்—அது
முத்தர்மட்டுக்கும்என்ப தென்னஞாயம்
நித்தியனேவிடுவேனோ என்தாயம்—நீ
நீதியின்படிசெய்குவாய் விதாயம்
சத்தியனேஏதோ உன்அபிப்பிராயம்
தகவென—தகமிசை—மிகமதி—புகஅரும்
இகபர—சுகமருள்—அகல்ஜகநாதா — நீயே

2. வாழமனைதந்திடில் வேண்டாமே—என்று
மாநிலத்துண்டோ மறுப்பவர்தாமே
ஆழவேநீயெனது மனப்பூமேல்—குடி
ஆகிடின் உனக்கென்ன குறைவாமே
சூழநீ குடியுறில் வினைபோமே
துதிபுரி—விதியினர்—கதியெனும்—நிதிபெற
அதிதயை—பதிவுறும்—அதிசயயோகா — நீயே

3. சாதகனேஎன்துயர் தெரியாயோ—நல்ல
சர்வாந்தர்யாமியெனும் பெரியாயோ
பாதகம்அறஅருள் புரியாயோ—பரி
பக்குவஞானமழை சொரியாயோ
வேதநாயகன்மனங் கரியாயோ
மிடலுறு—சுடரவன்—உடுபதி—தடவரை
கடலிட—முடன்இடர்—கெடஅடர்—தேவா — நீயே

66. இராகம் - பூபாளம், ரூபக தாளம்.

பல்லவி

தேவாதி தேவே—திருவருள்
செய்தென்னை நீ காவே — தேவாதி

அநுபல்லவி

ஜீவசம்ரக்ஷணை செய்யும் கிருபாநிதே
தினந்துஷ்டர்கள்—இனஞ்சுட்டவர்
முனஞ்சிஷ்டர்கள்—மனம்தொட்டமர் — தேவாதி

சரணங்கள்

1. பாழுமனமேசுத்த பாஷாணம்—பெரும்
பாபமென்றால் அதற்குக்கலியாணம்
வாழும்இந்நாளொழிந்து நிரியாணம்—கிட்டி
வருமுன்னம் அருள்புண்ணியப் பிரமாணம்
ஏழையென்செய்கையுன்னில் எனக்குமேவரும் நாணம்
இழைக்குஞ்சுகம்—அழைக்குந்தகை
தழைக்கும்படி—பிழைக்கும்படி — தேவாதி

2. அருள்செய்யின் அலதுன்னைவிடுவேனோ—உனை
அன்றிமற்றோரைக் கும்பிடுவேனோ
மருவுமாயிற்சிக்கிக் கெடுவேனோ உன்பால்
வழக்கிட்டிரக்கப் பயப்படுவேனோ
மருள்செய்யும்பொருளைநீ—வழங்கினுந்தொடுவேனோ
மணந்தந்திடும்—அனந்தந்துயர்
முனஞ்சிந்திடு கனந்தங்கிட — தேவாதி

3. சிஷ்டபாலகங்கண தாரணனே—பெரும்
தீயபசாசகண மாரணனே
துஷ்டகண்டன மந்திரோச்சாரணனே—நாளுஞ்
சுயம்பிரகாச நிஷ்காரணனே
இஷ்டன்வேதநாயகன்—ஏதநிவாரணனே
இணங்கண்டர்கள் கணங்கண்டடி
வணங்கும்படி—குணங்கொண்டுயர் — தேவாதி

---

67. இராகம் - நீலாம்புரி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

ஏகாதிபனே—அருள்புரி—யோகாதிகரனே ஏகாதி

அநுபல்லவி

ஆகாமியமுறும்—மாகாமியம்அறும்
அகணிதசிற்பர—அதிகுணதற்பர
இகபரநற்கத—இணையறும்அற்புத ஏகாதி

சரணங்கள்

1. பழிக்குநான்குருபீடம்—பக்தனைப்போல்நான்
பரிப்பது வெளிவேடம்
அழிக்கும்பொய்வாய்ப்பாடம்—கொடுமாயைக்கென்
அகமேநடனகூடம்
செழிக்கும்வரங்கள் ஈவாய்
சிந்தையிற் குடியாவாய்
தினகரசுந்தர—திருவளர்மந்தர
அனகநிரந்தர—அகிலதுரந்தர ஏகாதி

2. படியாக்கொடு நெஞ்சமா—ஐயனே அது
படருந்துர்க்குண புஞ்சமா
அடியேன் துயர்க்கொஞ்சமா—வரப்பிரசாதம்
அருள உனக்குப் பஞ்சமா
படியெல்லாம் ஈன்றதாயே
பாரில்நற்கதி நீயே
பரமபவித்திர—பதிதஉபத்திர
தருமசமுத்திர சகலவிசித்திர ஏகாதி

3. சுரசேவிதபாதா—மலரகித
சுஜநவற்சலதாதா
வரதாயகநாதா—வேதநாயகன்
மனவாலய கியாதா
நரபரிபாலன—நயகுணலாலன
நாகரிகத்துவ—நாமமகத்துவ
போகபிரபுத்துவ—புண்ணியதத்துவ ஏகாதி

68. இராகம் - தன்யாசி, ரூபக தாளம்.

பல்லவி

நிச்சயம்இதுதானே—பதி—நீயருள்கோனே நிச்சயம்

அநுபல்லவி

நச்சுமரம்போல்—நாளும்வளர்ந்தேன்
இச்சகந்தனில்—இதயந்தளர்ந்தேன் நிச்சயம்

சரணங்கள்

1. அல்லும்பகலும் பொருளில்ஏக்கம்
அநித்தியசுகங்களே என்னோக்கம்
நல்லவர்சபை எனக்குநீக்கம்
ஞானவழியில் நாளுந்தூக்கம் நிச்சயம்

2. துஷ்டர்களுடனே அன்யோன்யம்
துர்க்குணமெல்லாம் சர்வமான்யம்
இஷ்டம்வைப்பதுவே தனதான்யம்
ஈசனேஎனக் கறிவுசூன்யம் நிச்சயம்

3. நீதுறும்எனக் குனதுவேதம்
செவிடன்காதில் சங்கநாதம்
வேதநாயகனே உன்பாதம்
விரும்பிவாழ்த்தலே பிரமாதம் நிச்சயம்

---

69. இராகம் - அடாணு, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

கருணுசாகரா—கனஉபகாரா
காத்தருள்வாய்—கோவே கருணு

அநுபல்லவி

அருணோதயமென அடியார்க்குக்காட்டும்
ஆத்மகோடிகள் உஜ்ஜீவநஅமுதூட்டும் கருணு

சரணங்கள்

1. நிச்சயஞானமே நினதுஸ்வாதீனம்
நீதராவிடில் எனக்கேதுமெய்ஞ்ஞானம்
அச்சமில்லாமலே அபயப்பிரதானம்
அருள்செயின் அடியனுக்கில்லைசமானம் கருணு

2. சிஷ்டன்போல்யாவர்க்குந் திவ்வியப் பிரசங்கம்
செய்வதிலேஎனைப்போ லெவர்சிங்கம்
சட்டமாய்நடப்பதே சர்வவில்லங்கம்
சாமிநீ அறியாயோ தமியன் அந்தரங்கம் கருணை

3. எத்தனையோசெய்தேன் உனக்கபராதம்
இதுநிமித்தம்உனக் கென்மேல்விரோதம்
அத்தனேபிழைபொருத் தாள்வதேநீதம்
அருள்புரியஇனி வேண்டாம்விகாதம் கருணை

4. தலைவன் இல்லாவிடில் தழைக்குமோராஜ்யம்
தரையிலேநீயல்லால் சகலமும்பூஜ்யம்
விலகிடாதருள்உயர் விமலசாம்பிராஜ்யம்
வேதநாயகா இன்னந் தான்என்னவியாஜ்யம் கருணை

---

70. இராகம் - தோடி, ஏக தாளம்.

பல்லவி

தயைபுரிய இன்னந்தாமசமேது தயை

அநுபல்லவி

பயநிவாரணா—பாக்கியபூரணா
உயரும்ஆரணா—உலககாரணா தயை

சரணங்கள்

1. அத்தனே ஒருசாணுகியகுக்ஷிக்
காகநான்ஊரெல்லாம் அலைந்திடும்பக்ஷி
நித்தமும்பேசுவேன் ஆயிரங்கக்ஷி
நீதிநெறியில்லா நிரக்ஷராகுக்ஷி தயை

2. தத்துவஞானத்தைத் தள்ளியேபோட்டேன்
சாமிநான் இந்திரிய வாசலைப்பூட்டேன்
உத்தமம்எனக்கருள் பலதரங்கேட்டேன்
உதவிசெய்யாவிடில் உனைவிடமாட்டேன் தயை

3. சர்வவிநோத விசித்திரநிர்மாணா
சாசுவதமங்கள சுத்தகல்யாணா
பரமநித்தியானந்த பாக்கியஉக்கிராணா
பாலவேத நாயகபிரமாணா தயை

---

71. இராகம் - முகாரி, ரூபக தாளம்.

பல்லவி

காத்தருள்வாய்—எனைக்—காத்தருள்வாய்

அநுபல்லவி

சாஸ்திரம்வேதம் ஸ்தோத்திரமேசெய்யப்
பாத்திரனேதயை—நேத்திரனேதினம் காத்தருள்

சரணங்கள்

1. ஆனாலும்என்பாபம் அநியாயம்அநியாயம்
ஞானியைப்போல்நான்காட்டும் நடையேமுழுமாயம்
ஈனமுறுந்தமகுணங்கள் என்தனக்கேகந்தாயம்
தீனனென்மேல்நீகோபஞ் செய்யிலென்ன ஆதாயம் காத்தருள்

2. மாதர்நீஉன்மகனுன் மன்னவனீகுடிநானே
தாதாநீயாசகனுன் சுவாமிநீ அடியேனே
சாதகஞ்செய்சற்குருநீ தமியேன்சிஷன்தானே
ஆதாரமாகவுனை அடுத்துவந்தேன்சுரர்கோனே காத்தருள்

3. வாக்குமனம்எட்டாத வாசாமகோசரனே
பாக்கியபலதான பரிபாலபரமேசுரனே
தேக்குமலவிருள்நாசஞ் செயும்உதயபாஸ்கரனே
ஆக்கும்வேதநாயக னுக்கிரகதயாபரனே காத்தருள்

---

72. இராகம் - தோடி, ரூபக தாளம்.

பல்லவி

வாவா ஜகநாதா—வாவா சுகதாதா வாவா

அநுபல்லவி

பாவங்களை நிர்மூலமாக்கப்
பரமார்த்தங்கள் கொடுத்துக்காக்க வாவா

சரணங்கள்

1. தர்மாதர்மந்தெரியேன்—ஜெப
தபசாதிகள் புரியேன்
கர்மம்அனுசரியேன்—உனைக்
கண்டால் இனிப்பிரியேன் வாவா

2. எனை நீவிடலாமா—பல
இடர்நான்படலாமா
வினையேதொடலாமா—ஏழை
வீணேகெடலாமா வாவா

3. வர்மஞ்செய்தல் முறையா—எந்தன்
வாழ்நாள்வளர் பிறையா
தர்மந்தனிற்குறையா—இன்னஞ்
சலஞ்சாதித்தல் பொறையா வாவா

4. ஆலோலிதமுகனே—நித்திய
அமலானந்த சுகனே
மேலோர்கள்சமுகனே—தயை
மிகும்வேத நாயகனே வாவா

---

73. இராகம் - சஹானு, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

கருணை நீசெய்யவேண்டுமே—சுவாமி கருணை

அநுபல்லவி

சரணாகதியென உனையடைந்தேனே
சாதகம்வேண்டியே உனைத்தொடர்ந்தேனே கருணை

சரணங்கள்

1. மாயவாழ்வெனும் பெருவாரிதிச்சுழலே
மாட்டியேஅலைபடும் நானொருவிழலே
காயமாகியசிறு காற்றசைகுழலே
கழியும்போதுநற் கதிமலர்க்கழலே கருணை

2. சலத்தையல்லாது தாமரைக்குண்டோநிலையே
தரையில்ஊன்றுப்பயிர் எடுக்குமோதலையே
நிலத்திலேநீயலால் நிலையெனக்கிலையே
நீமுகம்பார்த்தருள் நிரஞ்சனமலையே கருணை

3. சந்திரசூரியர் உள்ளமட்டும் வாழ்நாளா
சாவையேஜெயித்திட என்கையில்வாளா
தந்தையேஉனது சோதனைக்குநான்ஆளா
சர்வசாதக பரமதயாளா கருணை

4. அகணித குண அகிலாண்ட விலாச
அபரிமிதானந்த தற்பரமேசா
விகசகிருபாகர விமலப்பிரகாசா
வேதநாயகன் இதய நிவேசா — கருணை

---

74. இராகம் - ஈசமநோரி, ரூபக தாளம்.

பல்லவி

அபயம் நீயருளுவாய்—ஆதியே—அநுதினம் — அப

அநுபல்லவி

உபயபாதம் நம்பினேன்—ஓ அநாதியே—அநுதினம் — அப

சரணங்கள்

1. அலைகடற்சிறு துரும்புபோல அலைந்துவாடினேன்
உலைமெழுகெனஉள்ளமுருகி உன்னைநாடினேன்—தினமும் — அப

2. நீர்க்குமிழியைநிகரும் வாழ்வைநிலையென்றெண்ணினேன்
மூர்க்கமாகக் கொடியபாவமுழுதும் பண்ணினேன்-தினமும் — அப

3. பாசக்காற்றிற்பஞ்சுபோலப் பறந்துதயங்கினேன்
ஆசைக்கடலிற்மூழ்கிமூழ்கி அறிவுமயங்கினேன்—தினமும் — அப

4. ஆண்டவனீ அடிமை நான் எனை ஆளவொண்ணாதோ
நீண்டஉலகம்ஏழையென்றெனை நிந்தைபண்ணுதோ-தினமும் — அப

5. புவனரக்ஷணகாரணார்த்த புருஷவேஷனே
பவவிமோசன வேதநாயக பலவிசேஷனே—தினமும் — அப

---

75. இராகம் - பியாகடை, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

ஏதோசோதனை—இன்னம்என் சாதனை
ஏகாதிபதியே—நிதியே—எளியேன்மேல் — ஏதோ

அநுபல்லவி

போதோ தயசுர பூஜிதபாதா
பூதபேதகா ரணசுகதாதா — ஏதோ

சரணங்கள்

1. தந்தைதாயொடுபல தனையரையெடுத்தாய்
தாரங்கள்மூவர்க்குச் சாசுவதங்கொடுத்தாய்
சொந்தமாகியஉடற் சுகத்தினைக்கெடுத்தாய்
ஸ்வாமி நீயிந்த வாறுகைவிடுத்தாய் ஏதோ

2. ஒருகையால் அடிப்பாய் ஒருகையாற்பிடிப்பாய்
உதவியில்லாமலே,உன்னெண்ணமுடிப்பாய்
பெருமலைகளையுமே பிடுங்கிப்பந்தடிப்பாய்
பிரமாண்டங்களைப் பிளந்திடஇடிப்பாய் ஏதோ

3. துன்பஞ்செய்வதுபோல் சுகங்களைக்கொடுப்பாய்
துஷ்டர்கள்மீதில்லவோ துங்கையெடுப்பாய்
அன்புள்ள தாயைப்போல் அடியரை அடுப்பாய்
அவர்களைத்துயரணு காமலேதடுப்பாய் ஏதோ

4. அதுலஅக்ஷயகுரு பரநரவேஷா
அமிர்தவருஷதுல் லியமிர்துபாஷா
விதூரகிர்தோஷகிர் விகற்பவிசேஷா
வேதநாயகவந் திதகுணபூஷா ஏதோ

---

76. இராகம் - தோடி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

ஏதுபராமுகம்—ஏழையென்மீது
ஏகனே—யோகனே—மாகன—தியாகனே ஏது

அநுபல்லவி

வேதபோதக அநாதரக்ஷணனே
மேகவாகன தெய்விகலக்ஷணனே ஏது

சரணங்கள்

1. அநித்யசுகந்தந்தாய் அதைநான்கேட்டேனோ
ஆனந்தந்தரில்அநு பவிக்கமாட்டேனோ
இனித்தஉன்பாதத்தில் இதயம்நாட்டேனோ
ஈனமாமாயையை எதிர்த்துவாட்டேனோ ஏது

2. ஐயனேஎன்னைக் கேளாமல்முன்நீயே
அரியமானிடஜென்மம் தந்தாயே
வையகமீதுநான் உனக்கொருசேயே
மதியருள்வாய்பெற்று வளர்த்திடுந்தாயே ஏது

3. முந்திநீபலருக்குக் காட்டினுபுனையே
முக்தருக்குக்கொடுத்தனை மோக்ஷமாமலையே
பக்தியிலாகுமோ ஓரவஞ்சனையே
பக்ஷமாயெனக்கருள் பாசுதந்தனையே ஏது

4. அகடிதகடன சாமர்த்தியப்ரதாபா
அசலசுஜநவாற் சல்லியநிஷ்கோபா
சகலசுலக்ஷண தத்துவசொரூபா
தாசன்வேதநா யகன்மனோதீபா ஏது

---

77. இராகம் - கமாஸ், ஆதி தாளம்.

பல்லவி

ஆரணமயநய பூரணனே
உனதமல அடிசரணம் ஆரண

அநுபல்லவி

பாரகோரபரி காரகுணகர
வீரதீரஉப காரமனோகர ஆரண

சரணங்கள்

1. உனைநிதம்நினைவுறும் எனைஅடர்வினை அகலாதா—நாதா
உலககலகமயல் விலகஇலகருளை நீதா
கனஉலகஜநக அநகதிநகரமெய்
காவலா அடியர் ஆவலா அருள்செய் ஆரண

2. துரிதரஹிதகுண சரிதசுகிர் தபரமேசா—நேசா
சுஜனபஜனமிர்து வசனரசன இதிகாசா
சாதவாதஅன வாதவிரதகர
சாபவிமோசனபிர தாபவிலாசன ஆரண

3. கனககனபுவன பவனகவனபரிபாலா—மூலா
காரணசரணகுண கிரணபரண அநுகூலா
விநயநிலயஸ்வய விஜய மயஅபய
வேதநாயகன் மனோதயஅதிசய ஆரண

---

78. இராகம் - ரீதிகௌளை, ரூபக தாளம்.

பல்லவி

சரணஞ்சர்வேசா—எனை ரக்ஷிக்கத்
தருணமிது பிரகாசா — சரணஞ்

அநுபல்லவி

கருணாலயபர காயப்பிரவேசா
பரமசுகோதய பாபவிநாசா — சரணஞ்

சரணங்கள்

1. நீயேகுருமூர்த்தி—உனக்குச்சிறு
நாயேன்வித்தியார்த்தி
தூயாஉபதேசஞ் சொலிஇஷ்டபூர்த்தி
ஈயிற்குருசீஷர் இருவருக்குங்கீர்த்தி — சரணஞ்

2. நீதான்பரஞ்சோதி—எனஉலகின்
மீதேபெருங்கியாதி
வேதாமலவிருள் விலக்குதல்நீதி
ஆதாரமாகஉன் னருளைப்பிரசாதி — சரணஞ்

3. ஆதிகாரணநாதா—பரமஞான
ஜோதிமயஅபேதா
பாதகமோசன பாக்கியப்பிரசாதா
நீதவேதநாயக நித்தியசங்கீதா — சரணஞ்

———

79. இராகம் - லலிதா, ரூபக தாளம்.

பல்லவி

இன்னந்தாமதம் ஏது ஜகநாதா — இன்னங்

அநுபல்லவி

நன்னயமதாக உனை—நம்பினவனுன் அலவோ — இன்னங்

சரணங்கள்

1. சீலம்அருளிற் செலவோ
சேயுனக்கு நான் அலவோ
மேலுமென்ன தான்சொலவோ
வேலையுனக்குப் பலவோ — இன்னங்

2. சர்குஜன ரக்ஷணனே
தாசர்கள்பிர தக்ஷணனே
தோமிர்த பக்ஷணனே
கீர்த்திகொள் சுலக்ஷணனே இன்னங்

3. ஈசனேநான் உன்னடிமை
எப்பொருளும் உன்னுடைமை
நேசமுடன் என்மடமை
நீக்கிடுவ துன்கடமை இன்னங்

4. சாதக குணபரனே
சர்வபுவ னாதரனே
வேதநாயகன் ஸ்மரனே
வேகதுரித ஹரனே இன்னங்

---

80. இராகம் - கெங்காதரணி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

உனைநானே—தொழுவரம்—அருள்கோனே உனை

அநுபல்லவி

விநயசுஜனசே விதபெருமானே
வேதமுடிவில் நடனம்புரிவோனே உனை

சரணங்கள்

1. சிந்தைமீதுனது பாதமேதியானம்
செய்யநீயருள்வாய் திவ்வியஞானம்
தந்தைநீயறியு மேசமஸ்தானம்
தனயன்மீதில்லை யோஅபிமானம் உனை

2. ஈசனேயெனது வார்த்தைகள்பொய்யே
இந்தவார்த்தையொன்று மாத்திரம்மெய்யே
பாசமூடுமனம் வெயிலுறுநெய்யே
பாவம்நீங்கும்படி நீதயைசெய்யே உனை

3. அடருமலசலாதி களநிறைபேழை
ஆனமாயஉட லாகியபாழை
திடமென்றெண்ணி நிறைப்பேன்அதிற்கூழை
சினஞ்செய்யாதே நான்மிகஏழை உனை

4. சகலலோகம்அடங் காதயர்காத்ரா
சமமிலாக்கபட காடகசூத்ரா
சுகப்பிரதாயக கிருபாகரநேத்ரா
துதிசெய்வேதநா யகன்மனக்ஷேத்ரா — உனை

---

81. இராகம் - பூரி கல்யாணி, ரூபக தாளம்.

பல்லவி

கருணாகரமூர்த்தி—காப்பதுவேகீர்த்தி — கருணா

அநுபல்லவி

அருணோதய மாசரீர
அற்புத நராவதார — கருணா

சரணங்கள்

1. தேகம்வளர்ப்பதே என்விர்த்தி
தினந்துர்க்குணமே பிரவிர்த்தி
ஏகமான சக்ரவர்த்தி
எனக்குநீயருள் பாபநிவர்த்தி — கருணா

2. அற்பமான போகபோக்கியம்
அழிந்துபோம்இது வேதவாக்கியம்
தற்பரானினைக் காணும்பாக்கியம்
தந்திடில்அது சர்வசிலாக்கியம் — கருணா

3. பாதகந்தனைச் சர்வநாசம்
பண்ணுவதில் உண்டோபிரயாசம்
வேதநாயகா நின்னேசம்
விளங்கிட அருள்வாய் பிரகாசம் — கருணா

---

82. இராகம் - பரசு, திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி

சித்தம் எப்படியோ—ஐயா—நின் சித்தம்எப்படியோ — சித்தம்

அநுபல்லவி

உத்தமனுகஎன்னை உயர்த்திடுவாயோ
கர்த்தனேநீயென்னைக் கைவிடுவாயோ — சித்தம்

சரணங்கள்

1. அருள்புரிவாயோ—அருந்தவப்
பொருள்சொரி வாயோ
தருமவானும்படி தான்தெரிவாயோ
இருள்மூடும்பாவியென் றெனைப்பிரிவாயோ சித்தம்

2. பாதஞ்சேர்ப்பாயோ—எந்தன்மனக்
கேதந்தீர்ப்பாயோ
ஆதன்செய்வினை அடியோடேபேர்ப்பாயோ
ஏதுங்கதிஇல்லானென் றிரங்கிப்பார்ப்பாயோ சித்தம்

3. வாடிநொந்தேனே—மெய்ஞ்ஞானக்கண்
மூடிநைந்தேனே
நாடியாள்வாயென்று நம்பிவந்தேனே
பாடும்வேதநாயகன் பருகுஞ்செந்தேனே சித்தம்

---

83. இராகம் - சஹானா, அடதாள சாப்பு.

பல்லவி

எப்படியும் பரமே—நலம்பெற
ஈந்தருள்வாய் வரமே எப்

அநுபல்லவி

செப்பருமாணிக்க தீபசொரூபனே
தேவேமனமேநொந்தேன்—காவேயெனவேவந்தேன் எப்

சரணங்கள்

1. கேவலம்வாடினேன் கேள்விமுறையில்லையோ—எந்தன்
சீவன்பிழைக்கச்செய்ய வல்லவனீயல்லையோ
பாவனானெனைப் பண்ணுதல்பாரமோ
பாகேகனியேசத்தே—ஓகோதனியேவித்தே எப்

2. அற்பன்ஆனாலும் அன்னைக்குப்பிள்ளை—அல்லவோ
பற்பலவாபடித்துப் படித்துச்சொல்லவோ
கற்பகோடிகாலங் கண்டுமுடிவில்லாக்
கண்ணேமணியேபொன்னே—விண்ணே அணியே சொன்
னேன் எப்

3. இன்பதுன்பங்கள் இரண்டுஞ்சமசித்தமே—தந்து
நின்பதசேவை நினைக்கச்செய்வாய்நித்தமே
அன்பன்வேத நாயகன் அகத்தேயணி
ஆணிப்பொருளேமுத்தே காணப்பெருவோர்சொத்தே எப்

---

84. இராகம் - கல்யாணி, அடதாள சாப்பு.

பல்லவி

உன்னையெனக்குக்காட்டையா—காட்டாமல்சும்மா
ஒளித்தென்ன விளையாட்டையா உன்னை

அநுபல்லவி

தன்னைப்பாராமலே தன்பிள்ளைகண்மூடி
தனம்ஊட்டுந்தாயுண்டோ சாமிநீதயைகூடி உன்னை

சரணங்கள்

1. கறவைதனைப்பிரிந்த கன்றுகதறல்போலும்
கணவன்தனைப்பிரிந்து கலங்கும்உத்தமிபோலும்
இறகுகள்பறிகொடுத் தேங்கும்பறவைபோலும்
இருகண்ணுந்தெரியாத ஈனக்குருடர்போலும்

ஏங்கினேன்சுகம்—நீங்கினேன்துயர்
தாங்கினேன்மனம்—வீங்கினேன் நீ உன்னை

2. நினைக்கநினைக்கஎந்தன் நெஞ்சமெல்லாம்ருசிக்கும்
நின்னைப்புகழும்வாயே நித்தியாமிர்தம்புசிக்கும்
கனக்கும்நின்னடிகாணக் கண்கள்தினம்பசிக்கும்
கர்த்தனேநினைக்கண்டாற் கவலையெல்லாம்நசிக்கும்

கனத்திலேனுங்க—கணத்திலேனுமென்
மனத்திலேனும்சொப்—பனத்திலேனும் நீ உன்னை

3. விண்ணேநினையல்லாமல் வேறொன்றைத்தொடுவேனோ
மேதினியெங்குந்தேடி வேதனைப்படுவேனோ
கண்ணேமணியேநினைக் கண்டால்நான்விடுவேனோ
கட்டிக்கொண்டானந்தங் கலக்கப்பின்னிடுவேனோ

கருத்தில்சூடுவன்—வருத்தம்போடுவன்
நிருத்தமாடுவன்—விருத்தம்பாடுவன் உன்னை

4. தேவனேஉன்னைக்கண்டால் கிட்டிதோஷந்தொடுமோ
திவ்யதேஜோமயமென் தேகந்தனைச்சுடுமோ
கூவுங்கோழிமிதித்தாற் குஞ்சுமுடம்படுமோ
கொல்லுஞ்சிங்கமானாலும் குட்டிகள் அஞ்சிடுமோ

கோலனே அநு—கூலனே பரி
பாலனேகன—மூலனே நீ   உன்னை

5. ஆணல்லபெண்ணல்ல ஐம்பூதஞ்சுடரல்ல
அரியயன்சிவனல்ல அதுவல்லஇதுவல்ல
காணருமுன்திவ்ய காந்திவிரியும்நல்ல
கனவடிவினைக்காணக் காதல்கொண்டேன்வல்ல

காரணசுக—பூரணகுண
தாரணகன—ஆரணநீ   உன்னை

6. தேனேகனியேதெவிட்டாததெள்ளமிர்தமே
சீனியேகரும்பே தித்திக்கும்இரசமே
வானேபுவியேசுக வாழ்வேபெரும்பதமே
மதிக்கும்வேதநாயகன் மகிழுமனோகரனே

வாடினேன்கவி—பாடினேன்உனை
நாடினேன்தினந்—தேடினேன் நீ   உன்னை

---

85. இராகம் - பங்காளா, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

சஞ்சலமாய்நெஞ்சமிக உடைந்தேனே—இனித்
தஞ்சமெனஉன்சரணம் அடைந்தேனே—ஸ்வாமி   சஞ்சல

அநுபல்லவி

வஞ்சம்பிர பஞ்சமெனும்
நஞ்சநதி மூழ்கியே   சஞ்சல

சரணங்கள்

1. இட்டவலை பட்டயரும் மான்போலே—வெயில்
சுட்டஜலம்விட்டகலும் மீன்போலே—ஸ்வாமி   சஞ்சல

2. பொய்யுலகைமெய்யெனவே தடுமாறி—நாளும்
ஐயகோமையலெனுங் கடுமீறி—ஸ்வாமி   சஞ்சல

3. கொட்டுமத்திற் பட்டுடையுந் தயிர்போல—சவத்
தட்டுவரக்கெட்டுலரும் பயிர்போலே—ஸ்வாமி சஞ்சல

4. பாய்புலியின் வாயில்உறுபசுபோலே—பெற்ற
தாய்காம்விட் டேஅலருஞ் சிசுபோலே—ஸ்வாமி சஞ்சல

5. ஈயவே சகாயமொன்றுங் கிடையாதோ—நல்ல
ஞாயமனம்நீய நளத் தடையேதோ—ஸ்வாமி சஞ்சல

6. மாயமலநோயகலும் விசுவேசா—வேத
நாயகன் னேயமனுக் குகைவாசா—ஸ்வாமி சஞ்சல

---

86. இராகம் - சுத்தசாவேரி, ரூபக தாளம.

பல்லவி

தருணந்தருணந் தயைசெய்வாயையா—ஓ
தேவ தேவா தருணந்

அநுபல்லவி

ஒருவனேஜன்ம லயஅபாவா
ஓ ஓ மகானுபாவா தருணந்

சரணங்கள்

1. சித்தஞ்சேற்றில் நட்டகம்பம்
ஜெகத்தில்இதற்குத் தினமும்கம்பம்
நித்தங்கவலை நிறைந்தகும்பம்
நீயேயினியெனக் கவலம்பம் தருணந்

2. சோதனைக்குநான் பாத்திரவானோ
துன்பமூட்டை சுமக்கநானோ
சாதகஞ்செயிற் பழுதுதானோ
தள்ளினாலும் நான்போவேனோ தருணந்

3. வயிறுவளர்ப்பதே என்வேலை
மற்றநோம் விஷயலீலை
உயிருக்குயிரே ஞானப்பாலை
ஊட்டுவாய்தொழு தேன்உன்காலை தருணந்

4. சப்தஸ்பரிச ரசசுகந்தா
தர்மரூப பிரமாநந்தா
வித்தகசுஜ நானுபந்தா
வேதநாய கப்பிரபந்தா தருணந்

---

87. இராகம் - தேவமனோகரி, ஏக தாளம்.

பல்லவி

இன்னமுந்தாமதமேன்—என் ஸ்வாமி இன்ன

அநுபல்லவி

உன்னதமாகிய துரியாதீதா
உலகாதிசர்வ காரணபூதா இன்ன

சரணங்கள்

1. மழைமுகங்காணும் பயிர்போலவாடி
மாதாதனைவிட்ட சேய்போலோடி
தழையும்உன்குணசரித் திரந்தன்னைப்பாடி
சாமிநானுனையடைந் தேன்கதிதேடி இன்ன

2. பத்தனைபோலநான் போடுவேன்வெளிச்சம்
பாவத்தின்கடலுக்கு நானொருமச்சம்
அத்தனேமுனியாதே கொண்டேன்அச்சம்
அருவினைபோக்கி நீ அருள்வாய்ஸ்வச்சம் இன்ன

3. அரசேநீயெனைக் கைவிடலாமா
அருளேசெயில் உன்கைப் பொருளேபோமா
திருவரம்ஈயா விடில்வினைசாமா
தேவமனோகர திவ்யசோமா இன்ன

4. அனவரதசுகிர்த ஆத்மசொரூபா
அனந்தகல்யாணகுண அனகப்பிரதாபா
தினகர தினகர ஞகியதீபா
சிறியன் வேதநாயகன் இதயசல்லாபா இன்ன

---

88. இராகம் - சாமா, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

உன்னைத்தவிர வேறென்னைத் தாங்கிடப்
பின்னைத்துணையிலை மன்னர்க்கரசே உன்னை

அநுபல்லவி

அன்னைக்கிணையாகிய கனபிரபுவே
உன்னற்கரிதாகிய மாவிபுவே உன்னை

சரணங்கள்

1. நீமுகம்பார்த்திடில் அணுவும்பர்வதமே
நீமுனிந்தால்பெரு மலைகளும்அதமே
தாமதம்நீசெயிற் பிழைப்பதெவ்விதமே
தயைநீபுரியஇச் சமயம்உசிதமே — உன்னை

2. நீரைஅடுத்தவர்க் கில்லைஜலநஷ்டம்
நின்னை அடுத்தவர்க் குண்டோநஷ்டம்
ஆரையடுக்கினும் உண்டோ அதிஷ்டம்
ஐயாநினக்கன்ப னாகஎன்னிஷ்டம் — உன்னை

3. ஊரார்மெச்சிடப் பாடுவேன்பாட்டு
உன்புகழ்பாடவென் னூல்வாய்பூட்டு
சீராகியபெரி யோர்சபைநீட்டு
தீயோருடன்எனக் கனுதினங்கூட்டு — உன்னை

4. ஆதிமத்தியாந்த அபாவப்பிரகாரா
அண்டசராசர அகிலாதாரா
பூதநிர்மாணநிர் வாகசங்காரா
போதவேதநாயக புண்யசரீரா — உன்னை

---

89. இராகம் - சுத்தசாவேரி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

நானே உனை நம்பினேனே—நலம்
தானே அருள் கனவானே — நானே

அநுபல்லவி

வானே எனச்சுகத் தேனே பொழிந்திடும்
மன்னாபிர-சன்னாதினம்-என்னாவுறவும்-முன்னாநிதம் — நானே

சரணங்கள்

1. காயப்பலதுவாரக் கந்தல்—அதைக்
காக்கநான்போடுவேன் வாய்ப்பந்தல்
மாயவலையிற்பட்டு மதியும் விதியுங்கெட்டு
மண்டுவினை-கொண்டுமிக-அண்டுதுய-ருண்டுதினம் — நானே

2. அருணகோடிப்பிரகாச காத்திரா—அதி
அற்புதவேதாகம சாஸ்திரா
கருணானந்தநேத்ரா தனபக்த ஜனஸ்தோத்திரா
காப்பாய்முகம்—பார்ப்பாய்வினை—தீர்ப்பாய்அடி—சேர்ப்பாய்
[நிதம் நானே

3. விபுதகணவந்திதச் சரணா - காணும்
வேதநாயகன் அந்தக் காரணா
சுபமங்க ளதாரணா சுஜநகுலாதாரணா
தூயாகன—நேயாபுவித்—தாயான—சகாயா நிதம் நானே

---

90. இராகம் - சஹானா, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

இந்தவேளை வந்துன் அருள் தந்தருளுவாய் இந்த

அநுபல்லவி

வந்தனை நிரந்தம் புரிந்தேன் ஐயனே இந்த

சரணங்கள்

1. அன்னைபிதாவுன்னையன்றிப் பின்னையாரையா
என்னைநிதந் தின்னும்வினை தன்னைத்தீரையா
மின்னுகின்றபொன்னுலகந் தன்னில்வாழ்மெய்யா இந்த

2. பூதலத்தில்ஆதாரவுன் பாதஇணையே
பேதகமா யேதனக்கிங் கோதயிணையே
தீதகலுஞ் சாதகர்க் கபேததுணையே இந்த

3. தீயநெஞ்சில் தூயஅறந் தோயஇலையே
மாயையெனும் பேய்செய்அநி யாயமலையே
நேயன்வேத நாயகனுக் காயநிலையே இந்த

---

91. இராகம் - சாமந்தா, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

மெஞ்ஞானங்கொடுப்பாய்—ஸ்வாமி
அஞ்ஞானந்தடுப்பாய்—ஸ்வாமி மெய்

அநுபல்லவி

பொய்ஞ்ஞானியர் அல்லாற் பேற்கருணை
பூண்டவனேயென் ஆண்டவனே நீ மெய்

சரணங்கள்

1. ஆஸ்திகள்பாஸ்திகள் யாவையும்வேண்டேன்
அநித்தியப்பொருள்நீ அருளிலுந்தீண்டேன்
சாஸ்திரம்சொல்லும் வழிஇனித்தாண்டேன்
தருவெனநீண்டேன் — திருவடி பூண்டேன் மெய்

2. அகமேகட்டுக் கடங்காக்காளை
ஐயோவீணே அழித்ததுநாளை
இகமேலேநம்பி னேன்மலர்த்தாளை
என்னவோநாளை — இதுநல்லவேளை மெய்

3. அந்நியர்க்குரைப்பேன் நான்உபதேசம்
அடியேன்செய்கை களேஆபாசம்
என்னசொல்வேன்யென் இதயப்பசாசம்
இதற்குன்மேல்நேசம் இல்லவநேசம் மெய்

4. அத்தனேயெளியர்க் கன்னமும்ஊட்டேன்
அறுத்தகைக்குச் சுண்ணாம்புமேநீட்டேன்
உத்தமமார்க்கத்தில் உள்ளத்தைநாட்டேன்
உணவரங்கேட்டேன் — இனிவிடமாட்டேன் மெய்

5. அவன்அவள்அதுவென அடங்காமூலா
அகண்டாதீத அபேதவிலாசா
சிவமுறுவேத நாயகன் அநுகூலா
ஜெகபரிபாலா — சுகமுறுசீலா மெய்

---

92. இராகம் - பரசு, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

தேவாதிதேவபல ஜீவாதிகாரணா — உன்
சேவடியை நம்பினேன் — ஓ தேவாதி

அநுபல்லவி

நாவாரநானேபல தேவாரம்பாடவே
நாதாவரம் — நீதாகண தேவாதி

சரணங்கள்

1 அகஇருள்மூடினேன் மிகமிகவாடினேன்
அஞ்சாதேயென்றுசொல்லி ஆளொண்ணாதோ
இகபரம்நாடினேன் சுகமிலைதேடினேன்
என்மேல்இரக்கம்உனக் கேநண்ணாதோ
பகவானேநீயெனது முகம்நோக்கியேதயை
பண்ணியருள்—புண்ணியர்தொழும் தேவாதி

2. அன்னையும்பிதாவும்நீ ஆவியும்உடலும்நீ
ஆசாரியன்கடவுள் யாவும்நீயே
முன்னும்நீபின்னும்நீ முத்திநீசித்திநீ
மூலாதிகாரணமும் மூர்த்திநீயே
நின்நேசவாரியில்நான் எந்நேரமும்படிய
நித்தியம்பல சித்தியருள் தேவாதி

3. ஏழைநான் அல்லவோ என்னதான்சொல்லவோ
ஈசாஎன்மீதுதயை எண்ணுவாயே
பாழுடலைநம்பினேன் தாழுமனம்வெம்பினேன்
பாசாந்தகாரம்அறப் பண்ணுவாயே
சூழும்அடியார்கள்மனம் வாழும்வேதநாயகா
சுத்தமுறு சித்தம்அருள் தேவாதி

---

93. இராகம் - பலஹம்சா, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

ஞானமார்க்கம் நானேசேர
நல்வரம் அருளையனே ஞான

அநுபல்லவி

ஈனஅசேதன இருள்வழிநீங்கத்
தானமுமோனமுந் தர்மமும்ஓங்க ஞான

சரணங்கள்

1. நீசனானாலும்உன் தாசனான் அலவோ
நின்னையல்லால்தெய்வம் இன்னமும்பலவோ

ஈசனேஎன்குறை எவரிடஞ்சொலவோ
என்மொழிகாட்டிலே எரித்திடுநிலவோ — ஞான

2. கர்த்தனேஒழியாக் கவலைபிரபஞ்சம்
கண்ணியிற்பறவைபோற் கலங்கினேன்நெஞ்சம்
உத்தமகுணாந்தா உனக்குண்டோபஞ்சம்
உன்னையல்லால் இனி வேறிலைதஞ்சம் — ஞான

3. அமரர்நரர்சோபன அமிர்தபக்ஷணனே
அனந்தபேதக ஜீவாத்மரக்ஷணனே
சமரசஞானசற் குணசுலக்ஷணனே
தாசன்வேதநாயகன் பிரதக்ஷணனே — ஞான

---

94. இராகம் - சஹானா, ரூபக தாளம்.

பல்லவி

உதவிசெய்யலாகாதா — ஓ ஜகநாதா — உதவி

அநுபல்லவி

நிதநிதம்உன திணையடிகளை
நெஞ்சில்நினைத்திட வரம்நீ — உதவி

சரணங்கள்

1. அடியேன்துயர் படவேதகுமா
சுடர்முன்னிருள் தானேபுகுமா
கொடிதாகிய வினையால்நிலை
குலைந்தேன் — மனம் — அலைந்தேன் — உதவி

2. மனைவாழ்வுறு துயர்தான்மலையே
உனையல்லது கதிவேறிலையே
அனையேகொடு வினையால்மனம்
அயர்ந்தேன் — தினம் — பயந்தேன் — உதவி

3. சுரசேவித பரமேசுரனே
நரபோஷக கருணாகரனே
வரவேதநா யகனே குண
வரனே — பரம் — பரனே — உதவி

95. இராகம் - சாளங்கபைரவி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

உன்னைமறவாமல் எனக்கருள்வரமே
பரமே—சுபகரமே உன்னை

அநுபல்லவி

பொன்னைநாடெளியர் போலும்எக்காலம்
அன்னைதன்னைமறவாப் பிள்ளைபோலும் உன்னை

சரணங்கள்

1. மங்களமாகப்பெரு வாழ்வுவந்தாலும்
சங்கமுடன்கன தாழ்வுவந்தாலும் உன்னை

2. பூமண்டலம்எங்கும் புகழ்ச்சிவந்தாலும்
ஈமங்கொள்மாலையென இகழ்ச்சிவந்தாலும் உன்னை

3. மகிழ்வுறவேவெகு மானம்வந்தாலும்
இகழ்வுறவேகன ஈனம்வந்தாலும் உன்னை

4. தலைகீழாஇத் தரைபுரண்டாலும்
அலைகடல்பெயர்ந்ததன் கரைபுரண்டாலும் உன்னை

5. அருமையாகிய சதானந்தநிலையே
மருவும்வேதநாயகன்மகிழ்கலையே உன்னை

---

96. இராகம் - கண்டா, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

வாவாதேவே—வந்தெனைக்
காவாயோ கோவே வாவா

அநுபல்லவி

காவார்பூவே—கலையோர்பாவே
ஓதுவேதாவே வாவா

சரணங்கள்

1. வனவேடன் வலையே—மாட்டி—மனநோயுறுங்கலையே
எனவேதுயர் அலையே-சார்ந்தஎன்-இடர்யாவையுந்தொலையே
வனமார்நிலையே—மதியோர்கலையே
கனமார்குணமலையே வாவா

2. உடல்விழுந்திடுமுனமே—பரனே—உனையேஅறிந்தனமே
திடமானஎன்மனமே—நினைந்தறம்—செபவே அருள்கனமே
அடியார்தனமே—அயலார்சினமே
படியார்தமக்கினமே வாவா

3. நினையாஎன்மதியே—உலகில்—நிதமும்செயும்சதியே
வினைதீர் இதுததியே—பரவும்—வேதநாயகன்நிதியே
அனைவோர்திதியே—அருள்வாரிதியே
தலைநேர் பாகதியே வாவா

---

97. இராகம் - உசேனி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

தருணம் ஏதையா—இக்கால—ஹரணம் ஏதையா தருணம்

அநுபல்லவி

கருணையால்உலகனைத்துந் தாங்குபகாரா—தீரா—உதாரா
காணும்பிரபஞ்சம்—தனிற்சிக்கிக்
கோணும்என்னெஞ்சம்—அனுதினம்
பேணும்பொய்வஞ்சகம்—இனிஉந்தன்
மாணடிதஞ்சம்—எனைத்தொடர்
கருமந்தனையேநீக்க தருமந்தனைநிலையாக்க தருணம்

சரணங்கள்

1. ஆண்டாள் அடிமையை வேண்டாமெனத்தள்ளின்
ஐயாபுகலினிஏது—மிக
நீண்டநின்கால்களைப் பூண்டுகொண்டேன்விடேன்
நீ எங்கினிச்செல்லதோது—சற்றும்
தீண்டாதெனைத் தள்ளினுலும்விடுவேனே
திருவே—தருவே—குருவே
தீனன்என்மீது—தினதயி
மானம்விடாது—தினமதி
யீனஞ்செய்தீது—தொலையமெய்ஞ்
ஞானம்நீஓது பழுதறு
சித்தத்தமரும்கோவே—கர்த்தத்துவமுறுதேவே தருணம்

2. நீயென்னை நீங்கிடில் எங்கும்உள்ளோனெனும்
நின்பெயர்க்குக் குறைவாமே—அழுஞ்
சேயர்தமக்கமு தீயாதிருப்பரோ
சிறந்த அன்னையர் தாமே—வரம்
ஆயிரந்தரங் கேட்டுங் கொடாயிது
அழகா—குழகா—பழகா
தற்றபொன்போலே—நடையின்றி
முற்றயேன்மேலே—பலகலை
கற்றுப்பொய்மாலே—கொண்டேனென்தனம்
சிற்றறிவாலே—எனைநிதம்
ஆளாய்பலபுவிநாதா—மாளாநலமுறுநீதா — தருணம்

3. எத்தனைசொல்லினுஞ் சித்தம்நன்மார்க்கத்தில்
என்றும்பதிந்திட இல்லை—மிக
இத்தரைஎங்கும் பிரசித்தனேநீசற்
றிளகச்செய்வதாயிந்தக்கல்லை—உயர்
வித்தகனே வேதநாயகன்போற்றிடும்
வேதா—நாதா—அபேதா
மின்னும்பிரக்யாதா—அடியேன்மேல்
இன்னமும்வாதா—எனை அஞ்சல்
என்னவொண்ணாதா—நின்காதில்
சொல்நுழையாதா—அநுதினம்
வேதத்தமர்சர்வேசா—தீதற்றவர்மனவாசா — தருணம்

---

98 இராகம் - பூரிகல்யாணி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

நம்பினேன் உன்னையே—தற்காத்தருள்
வெம்பியஎன்னையே—அனுதினம் — நம்பி

அநுபல்லவி

அம்புவியெங்கும்—நிரம்புபலஉயிர்க்
கின்பம்பொழிபுயலே—உந்தன்செயலே
உண்டோ அயலே—அநுதினம் — நம்பி

சரணங்கள்

1. புவனகாரண—பவநிவாரண—நவஉதாரணனே
சம்பூரணனே—மெய்யாரணனே—அநுதினம் நம்பி

2. கோரவினைப்பரி—கார அகிலவிஸ்—தார அதிகாரா
உபகாரா—அதிதீரா—அநுதினம் நம்பி

3. சுகுணசேகர—மிகுமனோகர—சுகிர்தசாகரனே
பராபரனே—தயாபரனே—அநுதினம் நம்பி

4. பஜிக்கும்தொண்டர்கள்—புசிக்கபுசிக்க—ருசிக்கும் தேன்மயமே
அதிசயமே—அருள்நயமே—அநுதினம் நம்பி

5. வேதநாயகன்—போதமுறப்பிர—சாதம்அருள்பொருளே
மனஇருளே—தொலைத்தருளே—அநுதினம் நம்பி

---

99. இராகம் - நாகத்தொனி திசிரம். திரிபுடை. தாளம்.

பல்லவி

தேவாதிதேவனே—ஜீவனேபிரபாவனே தேவாதி

அநுபல்லவி

ஜீவாதிகாரனே—தீரனே—சூரனே
ஜெகத்திலே மனம்வாடிநொந்தேன்
மகத்துவே உனைநாடிவந்தேன் தேவாதி

சரணங்கள்

1. எங்கும்நிறையும்நீ எனக்குன்னைக்காட்டாய்
ஈதென்னகண்கட்டு மாயமோ
அங்கும் இங்குமே உனைத்தேடி
அலையவைத்தா பிதுஞாயமோ
தங்குபதேசம் செய்யாயின்னம்
தான் அடியேன் சிறுபிராயமோ
எங்குலதெய்வமே தாயேதந்தையே
இதுதான்புத்திர நேயமோ—கனா தேவாதி

2. எத்தனையோபிழை செய்தேன் அப்பிழை
எண்ணஉன்றனுளம் கூடுமோ
கத்தனேநீஅருள் செய்தால்என்னோடு
கருமப்பேய் போராடுமோ
அத்தனேயென்பால் நீவரில்உந்தன்
அடிகள்வருந்தி வாடுமோ

இத்தலம்மீவரில் முத்தர்கள்சமூகம்
எங்கேஎன்றனைத் தேடுமோ—உயர் தேவாதி

3. அருளிற்பெரியநீ மருளிற்பெரியனான்
ஆதரிப்பதுன் பாரமே
பொருளிற்பிரியனு யிருளுக்குரியனைப்
புரிந்தேன்துர் வியாபாரமே
ஒருமைப்பாடறு மனதுக்கேதினம
ஊரெல்லாம் சஞ்சாரமே
திருஅற்புதனே வேதநாயகனே
செய்வாய்நீ உபகாரமே—ஒரு தேவாதி

---

100. இராகம் - குந்தளவராளி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

நிதநிதம் உனையே தொழுதேனே
பதமலர் அருள்கோனே நிதம்

அநுபல்லவி

சததைவபோகா—சகலநிர்வாகா
மதுரப்பிரவாகா—வரகுணயோகா நிதம்

சரணங்கள்

1. அறம்வர இல்லையே—அகம்அறவில்லையே
மறம்ஒருமல்லையே—மனமொருசில்லையே
புறமயல்வல்லையே—புகுமதிகல்லையே
துறவறநில்லையே—துயர்வினைதொல்லையே நிதம்

2. மலம்வலர்தீயே—மனமொருபேயே
புலமொருநாயே—புலிகொடுமாசை
பலவிதமாயே—படர்வுறும்நோயே
தவமிசைநீயே—தயைபுரிவாயே நிதம்

3. அடியவர்இனமே—அருமலர்வனமே
கொடியவர்சினமே—குறையறுதனமே
முடிவறுதினமே—முறையுறுகனமே
அடிதொழும்வேதநா யகன்தரிசனமே நிதம்

101. இராகம் - சாமா, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

என்ன சொன்னாலும்நீ—இரங்காதிருப்பது
ஏதோ குணக்கடலே — என்ன

அநுபல்லவி

உன்னதஏகனே—நிலகநிர்வாகனே — என்ன

சரணங்கள்

1. இகசுகம் அநுசிதம்—என்பதென் அபிமதம்
தகவுறும்உயர்பதம்—தாவெனவேநிதம் — என்ன

2. இன்னமும் ஏன்சினம்—எனக்குநின் றரிசனம்
மன்னஎன்கண்முனம்—வாவெனவேநிதம் — என்ன

3. மாயைபடாரந்திரம்—மாறலர்தந்திரம்
நீயருட்சுதந்திரம்—நீட்டெனநிரந்தரம் — என்ன

4. உலகவியாபாரமே—ஒழியாவிசாரமே
கலகசம்சாரமே—கவலைஅபாரமே — என்ன

5. அருமறைவாசகா—அடியர்பிரயோசகா
தருமப்பிரதாயகா தனிவேதநாயகா — என்ன

---

102. இராகம் - இந்துஸ்தான் காப்பி, ரூபக தாளம்.

பல்லவி

நாதா அடியேன்—மீதேன் கோபம் — நாதா

அநுபல்லவி

ஆதாரமாகவே அகிலத்தைத்தாங்கும் — நாதா

சரணங்கள்

1. தாரம்சுதர் இல்லாச் சந்நியாசிஎன்றேனோ
சீரூரில்லாப்பரதேசிஎன்றேனோ — நாதா

2. தந்தைதாயில்லாத தனியர் யென்றேனோ
எந்தஉயிரும்பெற்ற இனியர் என்றேனோ — நாதா

3. மன்னும்கைப்பொருள் இல்லா வறியர்என்றேனோ
சின்னஅணுவும் நுழைசிறியர் என்றேனோ — நாதா

4. உரிய ஆண்பெண்ணல்ல ஒருத்தர் என்றேனே
விரிபலயுகங்கண்ட விருத்தர் என்றேனே — நாதா

5. ஆதிஅந்தம்இல்லா அநாதி என்றேனே
சாதிகுலமில்லா நிர்சாதி என்றேனே — நாதா

6. வீடுவாசல் இல்லாத எளியர் என்றேனே
ஈடன்னம் துணியில்லா எளியர் என்றேனே — நாதா

7. மனம்புகுந் தொளிக்கின்ற மாயர் என்றேனே
உனும்நெஞ்சுக்கெட்டா உபாயர் என்றேனே — நாதா

8. சகல உலகச்சுமை தாங்கிஎன்றேனே
மிகநார் அன்புக்கு வீங்கி என்றேனே — நாதா

9. மற்றோர் கண்ணிற் படாத மாணிஎன்றேனே
முற்றும்வாய்பேசாத மௌனி என்றேனே — நாதா

10 குணமில்லார்களைக்காயும் கோபிஎன்றேனே
அணிஅங்கமில்லா அரூபிஎன்றேனே — நாதா

11. சீர்பேர்இல்லா அநாம தேயர் என்றேனே
ஆரும்துணையில்லா அபாயர் என்றேனே — நாதா

12. மாதின்றி உலகீன்ற மாயம்சொன்னேனே
வேதநாயா இன்னம் வேறென்சொன்னேனே — நாதா

---

103. இராகம் - பியாகு, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

உன்னைப்போல எனக்குற்றபேர்கள்-இந்த
உலகந்தன்னில் உண்டோ

அநுபல்லவி

அன்னைதந்தை குருதேவே இந்த அகிலகாரணபிதாவே — உன்னை

சரணங்கள்

1. தந்தைதாய்க்கு மனஸ்தாபம்—வரில்
சாற்றுவார்கள்பல சாபம்—மண்ணில்
எந்தநேரமுமே பாபம்—செய்யும்
எனக்குநீசெய்வது லாபம் — உன்னை

2. அண்ணன் தம்பிக்குண்டு பாகம்—அதை
அடையுமட்டும் அவர்நேசம்—பின்பு
எண்ணுவார்கள்பல துரோகம்—நீ
ஈவைநன்மைகள் அநேகம் உன்னை

3. மனைவிபாலர்க்கன்ன வஸ்திரம்—தரும்
மட்டுமேஅவர்கள் மித்திரம்—பின்பு
வினைவர்செய்வர்பல சூத்திரம்—என்றும்
நீடும்உன்னருள் சமுத்திரம் உன்னை

4. ஏவல்மன்னர்க்குண்டு இறையே—அதை
ஈந்திடாதவர்க்குச் சிறையே—உன்னை
மேவினோர்க்கில்லை குறையே—தொழும்
வேதநாயகன் தன் இறையே உன்னை

---

104 இராகம் - காப்பி, ரூபக தாளம்.

பல்லவி

நாளே நல்லநாள்—புண்ணியம் செய்யும் நாளே

அநுபல்லவி

ஆளும்வேதநாயகன்—தாளினை பூசிக்கும் நாளே

சரணங்கள்

1. பாபமில்லாதகால—க்ஷேபமும் சுஜனசல்
லாபமுமேபாம—லாபமாகக்கொள்ளும் நாளே

2. வேதமும்பெரியவர்—போதமும்தேவசங்
கீதமும் முதலான—நாதங்களுடன்செல்லும் நாளே

3. ஞானமும் ஜீவாபி—மானமும் பான்மத
தியனேமுமேசெய்து—மோனநிலையில்நிற்கும் நாளே

4. பத்திதிகுதர்குடும்—பத்தர் யாவரும்
சித்தர்நிர்மலமுடன்—பக்தி புரிந்திடும் நாளே

5. கூனர்குருடர் அங்க—ஈனர்பிணிஉடையோர்
தீனர்முதலியோர்க்குத்—தானதருமஞ்செய்யும் நாளே

105. இராகம் - சாவேரி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

ஏதோ இன்னம் வாதோ இரங்காதோ உன்மனம் ஏதோ

அநுபல்லவி

வேதவரோதய—விமலச்சந்திரோதய
வித்தகநயகுண உத்தமசிரேஷ்டா
பக்தர்கள்பழுதற சித்தஅபீஷ்டா ஏதோ

சரணங்கள்

1. ஐம்புலவேடர்வேட்டை—ஆடித்திரியுங்காட்டை
வெம்பாசப்பேய்வாழ்வீட்டை—விரும்பியேதுன்பமூட்டை
மேவிமனம்அயர்ந்தேன்—நிலைமையில்லாப்
பூவின்சுகப்வியந்தேன்—அநுதினமும்
பாவவழிநயந்தேன்—இனிமேல்வரும்
சாவையெண்ணிப்பயந்தேன்—நிரந்தமும்

தரைமுதலாகஎங்கும் விரியுஞ்சுந்தரமே
அரியகருணைமழை சொரியுங்கந்தரமே ஏதோ

2. தீயமனோவியாபாரம்—தீர்ந்திடவேயிந்நேரம்
நீயருள்பரிகாரம்—தீர்ந்திடவேயிந்நேரம்
நேசஅபிமானம்—சற்றுமில்லாமல்
பேசுவேன்ஞானம் எனக்குலவ
லேசம்அநுஷ்டானம் இல்லையேஉப
தேசசன்மானம்—கொடுத்தருள்செய்

தினமனமகிழ்வுறு கனதிரவியமே
அனவரதமும்ஒளிர் தினகரமயமே ஏதோ

3. நீர்க்குமிழெனவே—நிலைவாழ்வுகனவே
பார்க்குள்உனைஉனவே—பரிந்தருள்வாய்நனவே
பாசம்குலையாதா—எனக்குமோகா
வேசம்கலையாதா—உலகம்செய்யும்
மோசம்தொலையாதா—உன்மீதுகன
நேசம்நிலையாதா—நிலைமைபெற

நிதநிரஞ்சன அபேதகுணமே
வேதநாயகன்மனப் போதமர்மணமே ஏதோ

106. இராகம் - பந்து, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

நீயேசர்வசக்தன்—நல்ல
நிச்சயனேகன அக்ஷயனே நீயே

அநுபல்லவி

தாயுந்தந்தையுந் தமரும்அற்றாயே
மாயுந்தொழிலறு வாழ்வுபெற்றாயே நீயே

சரணங்கள்

1. பல்லாயிரம்அண்டம் படைப்பாய்உடைப்பாய்
எல்லாஉலகமும் எள்ளினுள் அடைப்பாய் நீயே

2. அஸ்திவாரந்தூண் அருஞ்சுவரிலையே
பத்தியாய்நீசெய்த பகிரண்டமிலையே நீயே

3. பலபொருள்தாங்கிடும் பர்வதம்போலே
தலையண்டகோடிகள் தாங்குவாய்மேலே நீயே

4. திருநெய்செப்பில்லாத் தீபங்கள்போலே
பரிதிசந்திரமீன் பலசெய்தாலே நீயே

5. அண்டம்அகண்டம் அடங்காச்சரீரம்
தொண்டர்கள்மனமலர் சுமக்குமோபாரம் நீயே

6. பாரபூதங்கள்உன் பணிசெய்யுஞ்சரியே
சூரியன்உனதுடற் சோதிமுன்கரியே நீயே

7. யுகம்பலகோடிகள் உனக்கரைக்ஷணமே
நிகழுமுக்காலமும் நினக்குக்கிரகணமே நீயே

8. சகலர்க்கும்ஊட்டிநீ தானொன்றும்உண்ணாய்
நிகழ்பெருங்காவலால் நித்திரைபண்ணாய் நீயே

9. தினகரசந்திர தீபம்ஏற்றிடுவாய்
வனமுகிற்கடத்தால் மழையூற்றிடுவாய் நீயே

10. நடவாய்பறவாய் நாடெங்குமிருப்பாய்
உடலாய்உயிராய் உயர்வாய்பெருப்பாய் நீயே

11. மரங்களினுழைந்தே மலர்வாய்கிளைப்பாய்
கரங்களில்லாதே கருமங்கள்விளைப்பாய் நீயே

12. கண்ணுய்ப்பொருள்களைக் காட்டுவாய்பார்ப்பாய்
அண்ணுசகலமும் ஆட்டியேதீர்ப்பாய் நீயே

13. கனைகடல்உணதருட் கடலிலோர்திவலே
இனிவேதநாயகா எனக்கென்னகவலே நீயே

---

107. இராகம் - தோடி, ரூபக தாளம்.

பல்லவி

ஞானகுருபரவடிவே—அருமறையின்முடிவே ஞான

அநுபல்லவி

மோனசுகாசனசம்பிரம
முத்தியளித்திடும்—நித்தியபரப்பிரம ஞான

சரணங்கள்

1. பாமரனுனஎன் மீதுனக்குக்கிருபைஇல்லையா—எந்தன்
பாவந்தொலைத்தெனை ஆள்வதுனக்கொருமலையா
தாமதம்நீசெய்ய தேகம்எனக்கென்னநிலையா—நிதம்
தஞ்சம்பத—கஞ்சம்பிர-பஞ்சம்தரு-நெஞ்சத்தொலை ஞான

2. தீனகிருபாநிதி யென்றுபேர் கொண்டநீ அலவா—அருள்
செய்தெனை ஆள்வதினல் உனக்கியாதொருசெலவா
ஆனமலர்ப்பதம் அண்டுமநான்கிள்ளைநீ இலவா—புவி
அஞ்சும்புலன்-அஞ்சும்பகை-நெஞ்சம்செயும்-வஞ்சம்தொலை
ஞான

3. நின்மலநித்திய நிரஞ்சன நீதவினேதா—நாளும்
நிகிலசராசரம் யாவையுந்தாங்கும் பிரக்கியாதா
தன்மவிலாச சுகாநுபவானந்தநீதா—எனைச்
சாடும்வினை-வாடும்வழி-படும்பா-வீடுக்கொடு ஞான

4. நம்பும்அடியவர் துன்பம் அகற்றுங்குணளா—பவ
நாசமகேச பிரகாசவிலாசதயாளா
அம்புவியில்வேத நாயகன்போற்றும்பொற்றாளா—இங்கும்
அங்கும்புவி-எங்கும்புகழ்-தங்கும்பகி-ரங்கம்பெற ஞான

---

108. இராகம் - ஈசமனோகரி, ஏக தாளம்.

பல்லவி

மெய்யிது மெய்யிது மெய்யிது தேவே — மெய்

அநுபல்லவி

ஐயையோ என்செய்வேன் அருள்புரிகோவே — மெய்

சரணங்கள்

1. மலர்ந்துனைபோற்றாத வாயனும்நானே
கலந்துநின்பணிசெய்யாக் காயனும்நானே — மெய்

2. கண்டுநீர்பெருகாத கண்ணனும்நானே
அண்டும்பாவியர்க்கெல்லாம் அண்ணனும்நானே — மெய்

3. நிதம்உனை நினையாத நெஞ்சனும்நானே
மதங்கொண்டுதிரிகின்ற வஞ்சனும்நானே — மெய்

4. கனிந்துனைச்சேவியாக் கரத்தனும்நானே
தினம்தினம்வணங்காத சிரத்தனும்நானே — மெய்

5. கருதிஉன்புகழ்கேளாக் காதனும்நானே
சுருதியைமறுத்திடும் சூதனும்நானே — மெய்

6. கடுகஆலயம்செல்லாக் காலனும்நானே
முடுகியவினைக்கெல்லாம் மூலனும்நானே — மெய்

7. போதஅபேத புனிதநிஷ்கோபா
வேதநாயகன்தொழும் விமலசொரூபா — மெய்

---

109. இராகம் - சாமா, ரூபக தாளம்.

பல்லவி

பரப்பிரம்மமே திருவருள்—தாள்கிரமமே அநுதினமும் — பர

அநுபல்லவி

வரகுண சுகாநுபவ
சுரகண பூஜிதவைபவ — பர

சரணங்கள்

1. செய்வதெல்லாம் தீவினையே
தினையளவும் உனை நினையேன்
தெய்வமோகம் பினன்உனையே
தீர்த்தருள்வாய் துயர்தனையே — பர

2. அறியேன் மேற்குக் கிழக்கு
அன்புமில்லேன் நின் கழற்கு
சிறியேன்மேல் ஏன் வழக்கு
ஜெபதபத்தில் என்னைப் பழக்கு பா

3. பாழ்மனமோ வல் விரும்பு
பாவம்அதற் குக் கரும்பு
தாழ்வுறுநான் சிறு துரும்பு
சாமியென்மேல் மனந் திரும்பு பா

4 நினையேன் தர்மம் அதர்மம்
நிலமிசைநான் மூட ஜன்மம்
அனையே ஏதின்னம் வர்மம்
அகற்றிடுவாய் எனது கர்மம் பா

5. அகண்டபண்ட லாதி பத்திய
ஆதியந்த ரகித நித்திய
பிருந்தகருணா பரண சத்திய
வேதநாயகன் ஸ்துத்திய பா

---

110. இராகம் - பியாக், ஆதி தாளம்

பல்லவி

பாதம் நம்பினேனே—போதம் அருள்கோனே பாதம்

அநுபல்லவி

வேதமுதலோனே—மாதவர்பிரானே பாதம்

சரணங்கள்

1. ஆதரவுநீயே—ஐயனே என் தாயே
வாதமலநோயே மாற்றிஅருள்வாயே பாதம்

2. தீங்குகள் அநேகம்—செய்திடும் என் துரோகம்
நீங்கிடவிவேகம்—நீயருள் அமோகம் பாதம்

3. முத்தர்கள் சமுகனே—முக்கிய பிரமுகனே
உத்தமசுமுகனே—ஓவேத நாயகனே பாதம்

---

111. இராகம் - கனகவசந்தம், ஆதி தாளம்.

பல்லவி

நீயே துணை பரனே—துன்பம்
நீங்கிட அருள்வரனே — நீயே

அநுபல்லவி

மாயாதிமிரவி ஜயதினகரனே
தாயாகியசர்வ சாதகனே — நீயே

சரணங்கள்

1. அடியேன்செய்வதெல் லாம்அரும்பாபம்
கொடியன்மீது கொள்ளாதேகோபம் — நீயே

2. பண்ணேன்துதியே படியேன்விதியே
கண்ணேமணியே கதியேநிதியே — நீயே

3. உனையேநம்பிடில் உண்டோபயம்
அனையேவினைதீர்த் தருள்வாய்ஜெயமே — நீயே

4. மாதவம்உடையவர் மகிழ்மலரகிதா
வேதநாயகன்தொழும் விபுதர்கள்சகிதா — நீயே

---

112. இராகம் - பைரவி, திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி

நாதாகன—வேதாதினம்—நீதா வரமே — நாதா

அநுபல்லவி

போதாசுக—தாதா அதி—கியாதாபிர—சாதாபுவி — நாதா

சரணங்கள்

1. நித்தியம்- அநித்திய—சுகத்தினை—மதித்திடு
பைத்தியம்—விடுத்தினிய—சத்தியம்—உதித்திடவே — நாதா

2. சுந்தர—மடந்தையர்கள்—சந்திர-முகந்தனை
நினைந்தெனது—சிந்தனைசெய்—தந்திரம்-ஒழிந்திடவே — நாதா

3. சொப்பனமே—ஒப்பனைகொள்—அற்பஉடலைப்பொருள்
எனப்பிரியம்—வைப்பதற—நற்பலன்—உறப்புவன — நாதா

4. மாதர்நிதி-பூதலமேல்-ஆதரம்உறுதபடி
சாதகப்பிர-போதமருள் வேதநாய-கன்புகழும் நாதா

---

113. இராகம் - நாதநாமக்கிரியை, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

வேதநாயகனே—மெய்—மெய்—மெய்—மெய் வேத

அநுபல்லவி

பாதகம் செய்துழலும் பாழ்மதியே—ஐயன்
பாதங்கள் அன்றிநமக் கார்கதியே
பூதல வாழ்வினொடு புகழ்நிதியே—வெறும்
பொய்—பொய்—பொய்—பொய் வேத

சரணங்கள்

1. அத்தமி யாதொளிர் திவாகரனை—அதி
அற்புத மான சிவாகரனை
சித்த மிசைஒளிர் சுதாகரனைத்—துதி
செய்—செய்—செய்—செய் வேத

2. பூதலம் எங்கும் இசை போனவனை—அதி
புனிதனை உயிர்க்குயிர் ஆனவனை
மாதவர் காணுகின்ற மானவனை—உன்னுள்
வை—வை—வை—வை வேத

3. நாத பூதபௌதிக ஸ்தாபகனை—வேத
நாயகன் மீதிலென்றும் ஞாபகனை
ஓதரி தானசர்வ வியாபகனைப்—பணிந்
துய்—உய்—உய்—உய் வேத

---

114. இராகம் - கௌளிபந்து, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

ஓ ஓ ஜெகநாதா—ஒருவரம் உதவிடல் ஆகாதா ஓ ஓ

அநுபல்லவி

தேவேதினம்பல பாவேபாடி என்
நாவே இனித்தேனே ஓ ஓ

சரணங்கள்

1. மனம் விஷப் பிரியம்—சகலமும்
 வாசா கைங்கரியம்
சினம் மதம் மாற்சரியம்—பூண்ட என்
 செய்கைகள் ஆச்சரியம்
இனமாகியபக்த ஜனமுடன்—ஐக்கியம்
 கனவினும் நீங்காமல் ஓ ஓ

2. பொய்யை மெய்யென நாடி—அநித்தியப்
 பொருள்களையே தேடி
வையகம் எங்கும் ஓடி—நான்செய்த
 வஞ்சகம் பலகோடி
மையற்கரிஇடர்கள் செய்யவே—தொடருதே
 ஐயோ கூகூகூ ஓ ஓ

3. நேசர் சிந்தா மணியே—அடியேன்
 நெஞ்சகம் பூண் அணியே
ஆசையில் வரும் பிணியே—தொலைத்துநல்
 அறமே விடப்பணியே
ஈசனேஉனைத்தொழும்—தாசன்வேதநாயகன்
 பாசவலை உறுமல் ஓ ஓ

---

115. இராகம் - தேசமுகாரி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

போதம் தர என்ன விவாதம்—எனக்கமல
போதம் தர என்ன விவாதம் போதம்

அநுபல்லவி

வேதம் உணர்ந்தொழுகும்
நீதம் உடையவர்க்குப்
பேதம் அறவற்பபிர
சாதம் அருள்தெய்வமே போதம்

சரணங்கள்

1 மோகம் பெருகியலென
கீதம் எனும் பெரும்பிர
வாகந் தனில் அழுந்தி
 ஆகம்மெலிந்தேன் ஐயா போதம்

2. நெஞ்சோர் புறம்புலன்கள்
அஞ்சோர் புறம்மின்னார் கண்
கஞ்சோர் புறம்வருத்தும்
வன்சோர் வெலாம் அகலப் போதம்

3. பெண்ணாசை யானும்வளர்
மண்ணாசை யாலும்நிதி
எண்ணாசை யாலும்மனம்
புண்ணாகி வாடினேனே போதம்

4. ஏதும் அறிவில்லாஎன்
மீது வர்மஞ்செய்தல்
நீகாது பரமபக்தர்
ஓதும் வேதநாயகா போதம்

---

116. இராகம் - கௌரிபந்து, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

சருவேசா சரணம்-எனக்குன்-தாளே ஆபரணம் சரு

அநுபல்லவி

இரவும்பகலும் உனையேஅநு சரணம்
இசைந்திடச்செய்யிது நல்லபிரகரணம் சரு

சரணங்கள்

1. நீயேசெய்வதெல் லாம்உபகாரம்
நின்மேற்சொல்ல வுண்டோவிவகாரம்
நியேன் புரிந்திடும் பிழைகள் அபாரம்
தேவாசெய்இதற் கோர்பரிகாரம் சரு

2. புண்ணியம்செய்திலன் கடுகுப்பிரமாணம்
பொய்யனுன் ஆயினும் இதுபிரமாணம்
எண்ணிடில்எனக்கு மின்னார்விழிபாணம்
என்சரித்திரப்பெருங் கதாபுராணம் சரு

3. பேசுவதெல்லாம் வாசாஞானம்
பெரும்பாவியர்க்கெல்லாம் நான்பிதானம்
நேசாசகலமும் உனதாதீனம்
நீயருள்எனக்குக் கிருபாரசபானம் சரு

4. ஈமேல்தொடுக்கின்ற பாணப்பிரயோகம்
 எனைநீமுனிந்திடில் ஏதுநிர்வாகம்
மாமோகாகியில் மயங்கினேன் ஆகம்
 வரவேதநாயகா அருள்பரிபாகம் சரு

---

117. இராகம் - நாதநாமக்கிரியை, ரூபக தாளம்.

பல்லவி

சமயம்ஈதையா—நலம்எனக்—கமையலுதையா சம

அநுபல்லவி

அமரர்செய்தீவினைச்—சுமைதொலைத்ததெனை
அமலன் ஆக்கிடல் நேர்த்தி—ஒரு
சமமிலா அருட்பூர்த்தி—உறு
நிமலகாரண மூர்த்தி சம

சரணங்கள்

1. இன்னமும்தாமசமோ—வினைசுமந்
 திடஎன்னால்வசமோ—எனக்
கின்னல்சகசமோ—உனக்கருள்
 ஈயஅவசமோ
அன்னமென்னடை—மின்னல்நேரிடை
 கன்னியர்விழி இணையே—மனந்
தன்னில்பாய்ந்திடும் கணையே—இனி
 என்னசெய்வேன்நீ துணையே சம

2. கருணைகூறுயோ—எனதுளக்
 கவலைதீராயோ—இந்தத்
தருணம்வாராயோ—எளியேன்
 தன்முகம் பாராயோ
இரணியம்பெண்கள்—தரணிமீதந்தக்
 காரணமேவமெய்துறந்தேன்—கடல்
திரணம்போலெங்கும் பறந்தேன்—உந்தன்
 சரணபங்கயம் மறந்தேன் சம

3. மாயைநீக்காயோ—எனைமுகம்
 மலர்ந்துநோக்காயோ—வினைத்

நீயைபோக்காயோ—எனை அதி
சீலன் ஆக்காயோ
நீயலா தசகாயம்—ஏதினித்
தீயவர்பயங்கரனே—மல
னோய்அற அருள்வானே—வேத
நாயகன்தொழும்பரனே சம

---

118. இராகம் - இந்துஸ்தான்காப்பி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

வாவா—வாவா—என் இதயந்தனில்
வந்தேமலரடி தந்தே ஆண்டிட வா

அநுபல்லவி

சாவால்வருந்துமுன்—காவாகாத்திடில்
தாவா—பூவார்—ஜீவா—தேவா வா

சரணங்கள்

1 மின்னார்கள்விழிவலை தன்னால்தயங்கினேன்
உன்னாதரவில்லாமல்—பன்னாள் மயங்கினேன் வா

2. பொய்யானவாழ்வுதனை—மெய்யாகநம்பினேன்
ஐயாநின் அடிக்கன்பு—செய்யாமல்வெம்பினேன் வா

3. சிந்தாகுலங்கெட—விரைந்தாளில்தின்னையா
எந்தாயேநீயெனை—முனிந்தேகல்நன்மையா வா

4. வேதநாயகன்தொழும்—சீதமலர்பாதனே
ஆதவன்எனப்புவி—மீதில்வரும்நாதனே வா

---

119. இராகம் - இந்துஸ்தான்காப்பி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

இன்னமும்என்மீ துனக்கேன்பாரக்கு
நின்னருள்தந்தே யெனைநீகைதூக்கு இன்ன

அநுபல்லவி

பன்னரியபுவன மனோகரா
உன்னதப்பிரதாப கிருபாகரா இன்ன

சரணங்கள்

1. எதுங்கதியில்லா ஏழைநானே
   என்னசெய்யுஞ்சலம் நீங்குமீனே
   பாதவனஜமலரே நம்பினேனே
   பாகேஅமுதே பசுந்தேனே — இன்ன

2. காலெனும்காய சுகபோகம்நாடிக்
   கர்த்தனேசெய்தேன் வினைகோடிகோடி
   வேனில்வெயிலுற்ற புழுப்போலவாடி
   வேதனேவந்தேன் உந்தன்பாதந்தேடி — இன்ன

3. அண்டபகிரண்ட சர்வாதிகாரா
   அவ்வியக்தமய அசகாயசூரா
   தொண்டன்வேதநாயகன் மனோசஞ்சாரா
   தோஷபரிகார உதாரதீரா — இன்ன

---

120 இராகம் - சுருட்டி, சாப்பு தாளம்.

பல்லவி

இப்படிப்பட்டநான்—எப்படிஉன்முகத்தே
வந்துவிழிப்பேன் ஐயா — இப்

அநுபல்லவி

தப்பறியாதவர்—தமதறிவினைத்தூண்டும்
தாயேதந்தையேஎன்மேல்—நீயேஇரங்கவேண்டும் — இப்

சரணங்கள்

1. பாதாதிகேசபரியந்தமும்நான்விடம்
   பகலும்இரவும்மாயை பண்ணும்என்நெஞ்சில்நடம்
   ஏதம்அறஅந்நெஞ்சம் ஏகாயிடம்எவ்விடம்
   எனினும்உன்னிடம்வர வெனில்அதுமுழுமுடம் — இப்

2. கர்த்தனேஎன்மேல்அற்பக் காற்றடிக்கினும்போறேன்
   காசினியெல்லாங்கெட்டுக் கலக்கிலும்துயருறேன்
   எத்தனைபொருள்பிறர் எனக்கீந்திடினுமாறேன்
   ஏச்சிற்கையாலுங்காகம் ஓட்டிநான் இழிவறேன் — இப்

3. இமைமிசைநான்சமக் கிடுவது பழிச்சுமை
எனினும்பிறர்செய்யற்ப இடருக்கும்செய்யேன்க்ஷமை
மிக்அற்பர் தமைச்சேர்வ தல்லால்மேலவர்தமை
வேதநாயகனேநான் வேவிஅறியேன்இமை இப்

---

121. இராகம் - மோகனம், திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி

எந்தவிதமும்உன்—கந்தமலர்ப்பதமே—அடியேன் அடைந்திடச்
சிந்தைமகிழ்ந்துநீ தந்தருள்வாயிதமே எந்த

அநுபல்லவி

அந்தமெங்கும்—அமர்சர்வசாக்ஷியே
வந்தனைசெய்பவர்—மானசக்காக்ஷியே எந்த

சரணங்கள்

1. சகசமானிடர் தமக்குப்பாவமே—பிழையாவும்பொறுத்துத்
தயைசெய்தாள் வனுநின்சுபாவமே
தகவேநின் சரித்திரப் பிரபாவமே—அனுதினமும்பாடிச்
சாதகம்பெற என்மனோபாவமே

தந்தைநீதானே—உனக்கொரு
மைந்தனும்நானே—இவ்வாறுநான்
சொந்தமானேனே—தரிசனம்
தந்தருள்கோனே—புவிதனில்

நிகரில்லாத நியாயப்பிரசித்தனே
சகலலோகசராசரகர்த்தனே எந்த

2. மணல்அன்னத்தில் கல்லாய்ந்திடும்வகையே—எனைச்சோதித்திடி
மனதில்உள்ளதெல்லாம் வினைத்தொகையே [ல்—என்
குணமும்உண்டோபுவி வாழ்வுவெறுப்புகையே—அதைவிரும்பு
குரங்கு ஐம்புலன்களும் செயும்பகையே [என்மனக்

கோதையர்மோகம்—தனில்வரும்
வாதைஅநேகம்—எவர்க்குமே
ஈதநுபோகம்—எனக்கினிப்
போதும்இப்போகம்—அநுதினம்

புணரும்ஆனந்த பொக்கிஷசாலையே
மணமிகுந்தருள் மலரும்சோலையே எந்த

3. தாதைபிள்ளையைத்தள்ளல் பாந்தமா—இதுகான்குபேரும்
சரியென்றொப்புக்கொள்ளும் சித்தாந்தமா
நாதனை எனை முனிதல் சாந்தமா—எனதுள இரும்பையென்
றுளும்இழுக்கும்விஷயம் காந்தமா—உன்னையேகதியென

நண்ணியசித்தர்—பெருந்தவம்
பண்ணியசுத்தர்—நிகரறு
பண்ணைய பத்தர்—முதலிய
எண்ணிலா முத்தர்—அடையுமுன்

பாதநிதிஅவர்க்கேபிதிராஸ்தியா
வேதநாயகன் பங்கென்னநாஸ்தியா எந்த

---

122. இராகம் - பைரவி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

ஏகாகனயோகா அனுதினம்—எனையாண்டருள்வாயே ஏகா

அநுபல்லவி

சேகரகுண திவ்ய தேஜோமயகாத்ர
பாகநித்தியானந்த பாக்கியபரமக்ஷேத்ர ஏக

சரணங்கள்

1. கண்டுநிகர்மொழியும்—வண்டுநிகர் விழியும்
தண்டுநிகர்புயமும்—கொண்டுமயக்குமந்தப்
பெண்டுபிள்ளைகட்குழைத்—துண்டுறங்கிநிதமும்
மண்டுவினையலாதுன்—தொண்டுசெய்தறிகிலேன் ஏகா

2. நாடேன்பெரியரொடு—கூடேன்புண்ணியந்தன்னில்
நீடேன்உனதருளைத்—தேடேன்உனதுபுகழ்
பாடேன்அநுதினங்கொண்—டாடேன்பதமலரைச்
சூடேன்அருவினைச்—சாடேன்சுரர்புகழும் ஏகா

3. நாதாதிவ்யவரப்பிர—சாதாஅகண்டசமு
தீதா நினைவினுக்—கதீதாஅடியர்கள்
சமேதாநிலைகொள்பஞ்ச—பூதாதிரிகர்ம
விநோதாதினந்தினமும்-வேதநாயகன்புகழ் ஏகா

123 இராகம் - மோகனம், ரூபக தாளம்.

பல்லவி

இன்னம் பராமுகமாமோ—வினை
நின்னருள் தானின்றிப்போமோ இன்

அநுபல்லவி

மின்னல்உறுபுகழ் நன்னலமேவிய
வேதார்த்த—கன—போதார்த்த—ஓ இன்

சரணங்கள்

1. வன்பிழைஒப்புக்கொண்டாலே—க்ஷமை
மன்னர்செய்வார்புவிமேலே
என்பிழையைப்பலகாலே—ஒப்பி
னேனே முனிவே தென்பாலே
அன்பெனும்தெப்பம் இல்லாமல்வினைக்கடல்
ஆழ்ந்தேனே—துயர்—சூழ்ந்தேனே—ஓ இன்

2. தன்பதியைப்பகையோரே—கொள்ளத்
தான்பார்த்திருப்பவன்யாரே
நின்பதிஎன்மதிதேரே—அதில்
நீங்காமல்உன் கண்முன்நேரே
உன்பகையோரேனும் காமக்குரோதாதிகள்
உற்றாரே—ஜெயம்—பெற்றாரே—ஓ இன்

3. நெஞ்சங்கவலைக்குவீடா—ஐயா
நின்சோதனைக்குநான்ஈடா
அஞ்சாதேநீ இங்குவாடா—என்
றருளாதின்னம் வேறுபாடா
கஞ்சமெனவேத நாயகன்போற்றிடும்
தாதாவே—பெற்ற—மாதாவே—ஓ இன்

---

124. இராகம் - உசேனி, திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி

ஏகநாதா—அரும்பரா—போகம் நீதா ஏக

அநுபல்லவி

பாகவிகசித கற்பகாரண்ணிய
பதிதபாவன பரமகாருண்ணிய ஏக

தேகம்நிறைஅதி ரூபலாவண்ணிய
தீயர்தமைச்சிக்ஷை செயும்நிர்த்தாக்ஷண்ணிய — ஏக

சரணங்கள்

1. நாளுமூழ்கினன் பாபஅங்கணம்
நாடேன்பெரியோர்கள்வங்கணம்
ஆளும்படிகரித் தனைநீகங்கணம்
அன்போடெனைச்சேர் நல்லோர்கள்தங்கணம்

நீளும்அகண்டித மாகியோங்கிய
மாளுந்தொழிலறு மாசுநீங்கிய — ஏக

2. அடியன்மீதுனக் கென்னபிணக்கமே
அகற்றுவாயென தகங்கொள்உணக்கமே
நெடியநின்பத மலர்க்குவணக்கமே
நிதமும்நான்செய்ய அருள்நல்லிணக்கமே

கடியதுயர்க்கடல் கடக்கஉனைதிணை
அடியலாதினி அயலுண்டோபுணை — ஏக

3. உதிக்கும்பலகதிர் நிகரும்விதானே
உயர்நித்தியானந்த நகரச்சதானே
துதிக்கத்துதிக்கவே இனிக்கும்மதுரனே
சூழும்சிவாசார கிகள்தம்பிதிரனே

குதிக்கும்மாயையைக் கொன்றுதாழ்விக்கும்
மதிக்குப்வேதநா யகனைவாழ்விக்கும் — ஏக

---

125. இராகம் - புன்னாகவராளி, ரூபக தாளம்.

பல்லவி

தயைபுரியே—எனதுளத்—துயர்பிரியே — தயை

அநுபல்லவி

உயரும்தர்ம சம்வர்த்தனை
உத்தமர்தம்மனநிர்த்தனை
கயவர்இழி குலமர்த்தனை
கருதரும்புண்ணிய பத்தனை — தயை

சரணங்கள்

1. புண்ணியனாயேனுக்கெட்டி
பொய்களெல்லாம் வெல்லக்கட்டி
திண்ணிய மெய்ஞ்ஞான திட்டி
சித்தியில் என்னை நட்டி

சின்மயமே—மெய்வேத—நன்மயமே—எனையுரு
திண்மையைப்பழியோட—நன்மைப்பலன்நீட
உண்மெய்ப்பதம்நாட—கன்மப்பயிர்வாட — தயை

2. என்குறைபாராட்டாதே
இன்னம்என்னை வாட்டாதே
நின்கோபங் காட்டாதே
நிபங்கள்என்மேற் சாட்டாதே

நிச்சயம் நிலைபெறும்—அக்ஷயமே—கணமுறு
நேசத்திடம்ஓங்க—பாசத்திடம்நீங்க
மாசற்றறம்வீங்க—வாசத்தைதாங்க — தயை

3. அண்டசராசரரூபா
அகதிகளுக்கனுதாபா
விண்டலமண்டலபூபா
வேதநாயகன் லாபா

விண்மணியே எனதிரு—கண்மணியே—பழிசெயும்
வேகப்பவமோட்டி—மோகப்பகைவிட்டி
பாகப்பதம்நீட்டி—யோகப்பதிகாட்டி. — தயை

---

126. இராகம் - ஜங்கலா ரூபக தாளம்.

பல்லவி

நல்லவரந்தாருவாய்
நாதனே அபேதனே — நல்ல

அநுபல்லவி

அல்லும்பகலும் உன்னைநாட
அற்புதபரமார்த்தந்தேட — நல்ல

சரணங்கள்

1. அன்பருடனேகூடவும்—அனுதினம்துதிபாடவும்
இன்பருடனேஆடவும்—ஈனரைக்கண்டோடவும் — நல்ல

2. பஞ்சப்புலனை அடக்கவும்—பாவக்கடலைக்கடக்கவும்
நெஞ்சம்ஒடுங்கிக்கிடக்கவும்—நீதிநெறியில்நடக்கவும் நல்ல

3. தீனர்களையேதாங்கவும்—சிந்தைத்துயரம்நீங்கவும்
ஞானவழியில்ஓங்கவும்—நானுன் அடியில்தூங்கவும் நல்ல

4. பத்தர்பாவுந்தேனே—பரமதிவ்யசுபாவனே
வித்தகமனோபாவனே—வேதநாயகன்ஜீவனே நல்ல

---

127. இராகம் - பூரணச்சந்திரிகை, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

இன்னம்தான் பாராமுகமோ—இது தகுமோ ஸ்வாமி இன்னம்

அநுபல்லவி

சந்நிதான தரிசனம் அருளாமல் இன்னம்

சரணங்கள்

1. செந்தாமரைப்பதமே—சேரேன்நானிகமே
நொந்தேன்பலவிதமே—நோய்தீர்த்தருள்ஹிதமே

சிந்தைதனில் பிரேமைகொண்டேன்
தீமைகள்செய்து மைகண்டேன்
சந்ததமும் நலம்விண்டேன்
சர்ஜ்ஜனசங்கமும் அண்டேன் இன்னம்

2. பூண்டேன்அபசரிதம்—புகழேநின்சரிதம்
ஆண்டோய்என் துரியம்—அறவேசெய்துரிதம்

நீண்டபெருந்தகை பூணேன்
நீதிதனையுமே பேணேன்
மூண்டபெரும்பழி நாணேன்
முத்திபெறும் வழிகாணேன் இன்னம்

3. அடியார்திரவியமே—அமலோதயஸ்வயமே
வடிவார்ஆலயமே—வளர்தேஜோமயமே

திடமுறு புலனுதாரா
தினகர கோடிசரீரா
விடயமுறு அதிகாரா
வேதநாயகன் உபகாரா இன்னம்

---

128. இராகம் - பிலகரி, ரூபக தாளம்.

பல்லவி

கருணாலயநிதியே—தினமும்உன்
சரணாம்புயம் கதியே — கருணா

அநுபல்லவி

சருவபேத விநோதகாரண
பரமசாதக பவநிவாரண — கருணா

சரணங்கள்

1. நிதம்வெளுக்க வெளுக்கவெண் தூசு
நிமிஷந்தோறும் நிறையுமோ மாசு
அதுபோலஎந்தன் அகமுறும்ஆசு
அகலவேஉன் அருள்ஒளிவீசு

அகிலகோடி விசாலகற்பித
சகலஜீவ தயாள அற்புத — கருணா

2 இங்கென்செய்கைகள் யாவும்நிகிர்ஷ்டம்
எனக்குப்புண்ணியம் என்றும்அநிஷ்டம்
பங்கம்தீர்க்கில் உனக்குண்டோகஷ்டம்
பரமனேஅருளா யோஉத்ரிஷ்டம் — கருணா

பாரமாகவே பண்ணும்பாதகம்
தீரவேநீ செய்கைசாதகம்

3. அமலபாஸ்கர கோடிசொரூபா
அகண்டசச்சிதா னந்தபிரதாபா
நிமலவேத வேதாந்தநிரூபா
நிர்விகற்ப நிரஞ்சனதீபா

நீதபூரண நிலயமஞ்சிதா
வேதநாயகன் இதயரஞ்சித — கருணா

———

129. இராகம் - அமிர்த கல்யாணி, ரூபக தாளம்.

பல்லவி

நாதாகிடையாதா வரமே—ஜெக—நாதா

அநுபல்லவி

பாதாரவிந்தம்நம்பும் பாவியைமேதாவியாக்க — நாதா

சரணங்கள்

1. எந்நாளும்மூடவிர்த்தி-இல்லையேதிரிகரணசுத்தி
மந்தமானஎன்துர்ப்புத்தி-மாறவேஅருளாட்யோசித்தி நாத

2. அகமெனும்மதயானைஎன்வசம்-ஆகவேஅருள்ஞான அங்குசம்
சுகதுக்காதிகளில்சமரசம்—தோன்றவேஅருள்வாய்தயாரசம்

3. அபயவாத கரநிர்வாக-ஆபத்பாந்தவஅருட்பிரவாக
விபவசார்வபௌமயோக-வேதநாயகன்ஸ்வாநுபோக நாத

---

130. இராகம் - அபூர்வம், ஏக தாளம்.

பல்லவி

சருவவினோதா—திருவருள் தாதா சருவ

அநுபல்லவி

இரவுபகல்உன திணையடிநாடவும்
தருமநிர்மலசுக சாகரம்ஆடவும் சருவ

சரணங்கள்

1. பசிதாகசோகரோக பாபசரீரம்
தசிவுருமலஜல காமபண்டாரம்
சுசிஅறும்இதில்வினை தோஷம்அபாரம்
நிசமயனே அருள்நீ பரிகாரம் சருவ

2. கடல்நடுவேகரை காணுதகாகம்
இடர்உறல்போலவே எனதுநிர்வாகம்
மடம்அறஅருள்செய் நிர்மலபரிபாகம்
கடவுளைநாடினேன் கருணைப்பிரவாகம் சருவ

3. சுரகணசேவித துரிதவினாசன
சருவதயாபர சாபவிமோசன
கருமநிவாரண கருணாவிலோசன
வரவேதநாயகன் மனகமலாசன சருவ

---

131. இராகம் - சரசாங்கி, ரூபக தாளம்.

பல்லவி

எத்தனைகவிபாடினும் பலன்ஏதுமில்லையே எத்தனை

அநுபல்லவி

சித்தம்வாக்குக்கிரியை — அத்தனையும்தினம்
உத்தமமார்க்கத்தில்—ஒத்துநில்லாமல் எத்தனை

சரணங்கள்

1. சந்ததமும்பரன்—சுந்தரபாதத்தை
அந்தரங்கம்தனில்—சிந்தனைசெய்யாமல் எத்தனை

2. மோசம்செய்யும்ஆசா- பாசங்களென்னும்
பிசாசந்தனைச்சர்வ—நாசஞ்செய்யாமல் எத்தனை

3. கோபம்பொறாமைபொய்—லோபம்மதமுதற்
பாபங்கட்கேமனஸ்—தாபங்கொள்ளாமல் எத்தனை

4. மும்மலபாசத்தை—நிர்மூலமேசெய்து
நிர்மலசித்தனை—தர்மஞ்செய்யாமல் எத்தனை

5. தாயகனும்வேத—நாயகன்தீனர்
சகாயன்தனைநெஞ்சுள்—நேயம்பண்ணுமல் எத்தனை

---

132. இராகம் - ஹம்சத்தொனி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

ஞானோதயவரம் அருளே ஞானே

அநுபல்லவி

பானோதய பரம்பொருளே ஞானே

சரணங்கள்

1. மாயாவிகாரஜெகமே தோயாமல்அருள்சுகமே
தூயர்நேசனே—ஸ்வயம்பிரகாசனே
தீயர்நாசனே—சித்விலாசனே ஞானே

2. தேகாபிமானம்அறவே யோகாநுசாரம்உறவே
பாகம்நீட்டுவாய்—பாதம்நாட்டுவாய்
மோகம்ஓட்டுவாய்—முத்திகாட்டுவாய் ஞானே

3. ஆதாரம்வேறுமிலையே பாதாரவிந்தம்நிலையே
போததாயகா—புண்ணியஆயகா
வேதநாயகா—விமலதூயகா ஞானே

---

133. இராகம் - தீரசங்கராபரணம், ரூபக தாளம்.

பல்லவி

ஆதிமூலனே—நீதி நூலனே—நித்ய ஆதி

அநுபல்லவி

வேதபோத சாதகம்பெற—நீதயைபுரிவாய்—நித்ய ஆதி

சரணங்கள்

1. திட்டமாகமாயைக்கே அஷ்டதிக்குப்விஜயமா-நான்
துஷ்டன்ஆதலால்உனக்கும் எனக்கிட்டவரப்பயமா
கெட்ட இதயமே—அதில்—கஷ்டம்உதயமே
சிஷ்டரோடெணைக்கூட்டிஞான—நிஷ்டன் ஆக்குவாய்—நித்ய ஆதி

2. துணைவுன்பாத இணையலாது சொல்லவேறுண்டோ
இணையிலாயொரு திணையிலாய்தெய்வம் எனக்குத்தான் இரண்
குணம்தருவாயே—அருள்—மணம்தருவாயே [டோ
உணரொண்ணாத நினதுசேவை-புணரவேஅருள்வாய்-நித்ய ஆதி

3. மனையைச்சுத்தஞ் செய்தினிதுறல் மனிதர்க்கும் சகசமே
நினதகமெனும்எனதுநெஞ்சம நிதமலவசமே
புனிதம்செய்வாயே—அதில—இனிதமர்வாயே
தநயன்வேதநாயகனுக்குன்- தரிசனமருள்வாய்—நித்ய ஆதி

———

134. இராகம் - பியாகு, ரூபக தாளம்.

பல்லவி

பிக்ஷை அருளாயோ—ஞான பிக்ஷை

அநுபல்லவி

அக்ஷயநிர்மல—லக்ஷணனேஜீவ
ரக்ஷணனே அதி—பக்ஷமுடன் ஞான பிக்ஷை

சரணங்கள்

1. சத்தியமாருத—புத்தியும்ஓயாத
பத்தியும்மெய்ஞ்ஞான—சித்தியுமுத்தியும் பிக்ஷை

2. நேசருடன்சக—வாசமும்ஞானப்பிர
காசமும்உன்விசு வாசமும்நேசமும் பிக்ஷை

3. தானம்பொறைஅருள்—மானம்இதராபி
மானம்விதானமும் மோனமுந்தியானமும் பிசைக்ஷ

4. பூதலமல்லாம்—விபரீதம்உறுமலே
ஆதரவுசெய்யும்—வேதநாயகனே பிசைக்ஷ

---

135. இராகம் - சௌராஷ்டிரம், சாப்பு தாளம்.

பல்லவி

இந்தமனம் கெட்டதையா
பந்தவலைப் பட்டதையா இந்த

அநுபல்லவி

சந்ததம் புண்ணியந்திரண்ட
சுந்தரதேகா நான்கொண்ட இந்த

சரணங்கள்

1. சொன்னபடி கேளாச்சண்டி
தோஷமூட்டை தூக்கும்பண்டி
உன்னிடம் வரவேநொண்டி
ஓடும்விஷயத்தை அண்டி இந்த

2. இதரர்வாழக் கண்டால்வாட்டம்
எவருங்கெட்டாலோ கொண்டாட்டம்
மதனநெருப்புக்குக் காஷ்டம்
வாயுவினும் வேகம்ஓட்டம் இந்த

3. சுகதுக்கபேதம் போதிக்கும்
சூழ்நலமெல்லாம் பேதிக்கும்
பகல்இரவென்று சாதிக்கும்
படுவிஷம்உண்டு சோதிக்கும் இந்த

4. காடுங்கரையும் சஞ்சாரம்
காமப்பசாசுக் காகாரம்
நாடும்பிரபஞ்ச வியாபாரம்
ஞானம்இதற் கெட்டாத்தூரம் இந்த

5. பாதகங்கட் கெல்லாங்குரு
பாசம்வினை விக்கும்எரு
எதுவில்லா விஷதரு
எனக்கனுகூல சத்துரு — இந்த

6. பஞ்சபூதாதி நிர்மாணு
பக்தர்கள் இதயவாணு
விஞ்சையாம் சாஸ்திரபுராணு
வேதநாயகப் பிரமாணு — இந்த

---

136. இராகம் - மனோகரம், திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி

எந்தையே உனக்கும் அடியேனுக்கும்
எத்தனை பேதம் ஐயா — எந்தை

அநுபல்லவி

சந்ததசர்வ சாம்பிராஜ்ய பிரபுத்துவ
சாசுவத தேவதேவ மகத்துவ — எந்தை

சரணங்கள்

1. தேவனீசகல புவனேசன்
சிறியனுன்உந்தன் தாசானுதாசன்
காவலனுனீ ஸ்வயம்பிரகாசன்
கசடன்நான் அந்தகாரப்பிரவேசன் — எந்தை

2. சத்தியமாகநீ தர்மசொரூபி
தாரணிமீதிலே நான் பெரும்பாவி
நித்தியனுனீ சுத்தஅரூபி
நிச்சயமாகநான் மெத்தக்குரூபி — எந்தை

3. சமமில்லாத நீயேமலரகிதன்
சாமிநான்உலகில் மலசகிதன்
விமலனேநீபல பிராணிகள்விகிதன்
வேதநாயகனேநான் எவர்க்குமேஅகிதன் — எந்தை

காலை ஸ்தோத்திரம்

137. இராகம் - தேசிகதோடி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

உனக்கே—நமஸ்காரமையா—இடர்
ஒன்றும்வாராமலே நன்றுசெய்தாயே — உனக்கே

அநுபல்லவி

தனக்கோர்நிகர் என்றுமிலாத
தயாகருண பராபரனே — உனக்கே

சரணங்கள்

1. நேத்திரங்களைநீயெம்—மாத்திரமூடாமற்
காத்திருந்தாயென்னை—இராத்திரிமுழுதும் — உனக்கே

2. சத்துருபயமின்றி—நித்திரைசெயவென்னைப்
பத்திரமாயுன்கையில் வைத்திருந்தாயே — உனக்கே

3. முந்தும்அரவம்விஷ—ஜெந்துக்களால்அபாயம்
வந்துகெடாமலே—காபந்துசெய்தாயே — உனக்கே

4. தீயும்வெள்ளமும்காற்றும்—பேயும்விலங்கும்பல
நோயும்வாராமற்காத்தாய்—தாயுந்தந்தையும்போல — உனக்கே

5. நாங்களோர்தடையின்றித்—தூங்கஇராமுழுதும்
வீங்கிருட்போர்வைதனைத்—தாங்கிநின்றாயே — உனக்கே

6. இருட்மொழிவிடியும்—பொருட்டீபுவிதனை
உருட்டிஇராமுழுதும்—புரட்டிநொந்தாயே — உனக்கே

7. பூதநாயகனேபிர—போதநாயகனேசங்
கீதநாயகனேநல்—வேதநாயகனே — உனக்கே

138. இராகம் - தோடி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

ஆளாயோ எனையே—நம்பினேன் நெடு
நாளாக உனையே ஆளா

அநுபல்லவி

நீளும்புவனாகாரா—நேயருக்குபகாரா
நிகராறும்—இகபர—சுகமருள்—வரதா
அகம்அறு—சுகுணர்கள்—புகழ்அரு—வரதா ஆளா

சரணங்கள்

1. எத்தனைபதங்களுக் கெடுப்பேன்கற்பனைநிதம்
எல்லாஞ்செலவாய்ப்பாட்டுக் கினிமேல்இலைஆஸ்பதம்
அத்தனே இரங்கிநீ அருள்வாய்பரமபதம்
அன்றேற்பழம்பாட்டன்றி அறியேனுன்புதுப்பதம்
அல்லல்வினையகல நல்லவரந்தந்தெனை ஆளுவாய்—அஃ°
தல்லவெனிற்பதங்கள் சொல்லநல்வாக்குதவி மூளுவாய்கன
அகணித—சுகுணபிர—முகபரமேசா
ஜெகமயில்—அகமலமெய்—திகழ்உபதேசா ஆளா

2. கனியினல்மரத்துக்குப் பலனுண்டோ அதுபோலே
காசினிமீதடியேன் பேசினநீதிநூலே
இனியபயன்பிறருக் கீயினும்அதனாலே
எள்ளளவுநலந்தான் எனக்குண்டோபுவிமேலே
இலக்கஅந்நூலின்மிசை விலக்கியதூர்க்குணங்கள்யாவுமே
—வெரு
கலக்கமுறஎன்மனமலர்க்கண் அநுதினமேவுமே—எந்தன்
இதய—மதமயலை—முதல்அறநீக்கி
நிதம்நிதம்—உனதிரு—பதமலர்தேக்கி ஆளா

3. ஓங்ககிலாண்டகோடி தாங்கிடும்பரிசன்னியா
உத்தமமூர்த்திகர சுத்தபிரமசைதன்னியா
நீங்கருமாமகிமை வீங்கிவளர்சௌஜன்னியா
நித்தமுந்துதிபுரி பக்தர்நமக்கன்னியோன்னியா
நீதிநெறிவிலகு பாதகம் அற அறநேட்டுவாய்—பெருங்
கோதகல்இகபர சாதகஞானநிலைகாட்டுவாய்—அரு
நீதிபர—கதியெனும்—விதிஉபதேசா
துதிசெய்வேதநாயகன்—மதிஅமர்நேசா ஆளா

———

ஈஸ்வர வருடத்துப் பஞ்சத்தைப்பற்றிப் பாடியது

139. இராகம் - உசேனி திசிரஜாதி, மட்டிய தாளம்.

பல்லவி

பஞ்சம்தீர் ஐயா—உனையன்றித்
தஞ்சம் ஆர்—ஐயா பஞ்சம்

அநுபல்லவி

வஞ்சகமேகம் உலோபர்கள்போலே
மண்ணில்மழை பொழியாமையினாலே
சஞ்சலமாகித் தளர்ந்தோ மேன்மேலே
சாமி கதிஉந்தன் தாமரைக்காலே பஞ்சம்

சரணங்கள்

1. எட்டுநாள் பத்துநாள் பட்டினியோடே
இடையிலே கந்தை இருகையில் ஓடே
ஒட்டி உலர்ந்தஉடல் என்புக்கூடே
ஒருகோடிபேர்கள் வசிப்பதுகாடே
ஊரும் இல்லாமல்—குடிக்கத் தண்
ணீரும் இல்லாமல்—அன்னமெனும்
பேரும்இல்லாமல்—பசிதீர்க்க
ஆரும் இல்லாமல்
பாரில் அநேகர் பரதேசி ஆனாரே
ஊரில் அநேகர் உயிர்மாண்டு போனாரே பஞ்சம்

2. தாரங்களையே புருஷர் கைவிட்டார்
தந்தைதாய் பிள்ளைகளை விலையிட்டார்
வேரும்இலையுங் கிழங்கும் சாப்பிட்டார்
வெறுங்கையராய் வெளியே புறப்பட்டார்
வேலியும் அற்றார்—பெண்சாதிகள்
தாலியும் விற்றார்—வேலைசெய்து
கூலியும் பற்றார்—பலபல
சோலிகள் உற்றார்
தோலுமெலும்புமாய்த் தோன்றியேசோம்பினார்
பாலருந்தாய்முலைப் பால் அற்றுத்தேம்பினார் பஞ்சம்

3. பஞ்சம் இதுபோலக் கண்டதில்லையே
பலபேர் அடுப்பில் வையார்கள் உலையே
நஞ்சம்போல் நாட்குநாள் ஏறும் விலையே
நாங்கள் படுந்துன்பம் நாறாறுமலையே
நரர்கள் மெய்வாடி—மனமிக
உருகித் தள்ளாடிக்—கண்ணீர் ஆறாய்ப்
பெருகியே ஓடிப்—பிக்ஷை கேட்க
வருபவர் கோடி.
இரவுபகல் எங்கும் ஏழைகள் சத்தமே
பரனே கலியொடு பண்ணினர் யுத்தமே — பஞ்சம்

4. ஏரிகுளம் நதியாவும் நீர்சுண்ட
ஏகமாய்க் கோடைக்கனல் எங்குமண்ட
சேரி மாடாடுகள் செத்துப்போய்வெண்ட
ஜெகமுழுதும் உதராக்கினி அண்ட
தீனர்கள்நாட—அவர்களை
ஈனர்கள்ஜாட—தங்கள் கத
வானதை மூட—அதுகண்டு
மானிகள் வாட
மேனி குலைந்து மெலிந்தாரே இப்படி
கோன் உனையன்றிக் குடியாவதெப்படி — பஞ்சம்

5. மண்ணில் அனேகர் என் கண்ணின்முன் மாய்ந்தார்
மரஞ்செடி புல்லையும் மாடுபோல் மேய்ந்தார்
எண்ணில்லாப் பேர்கள் சருகுபோற் காய்ந்தார்
இளைத்துக் களைத்துத் தவித்துடன் ஓய்ந்தார்
ஏங்கிடுவாரும்—களைகொண்டு
தூங்கிடுவாரும் அன்னம்உண்ண
வாங்கிடுவாரும்—உடன்உயிர்
நீங்கிடுவாரும்
ஈங்கித்த வண்ணம் இருண்டது மேதினி
தாங்கும் வேதநாயகா தஞ்சம் ஏதினி — பஞ்சம்

———

இதோபதேசக் கீர்த்தனைகள்

கடவுளைத் தியானிக்கும்படி வற்புறுத்தல்

140. இராகம் - குந்தளவராளி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

மனமேநீ—ஈசநாமத்தை வாழ்த்துவாய்—தினம்
வாழ்த்துவாய் — மனமே

அநுபல்லவி

அனவரதமும்நீ அரும்பதம்பாடிக்
கனசுகமேவிடக் கலந்துகொண்டாடி — மனமே

சரணங்கள்

1. வம்புவார்த்தைகளேபெரும்பாபம்
வாய்க்குச்சேதமல்லால் என்னலாபம்
எம்பிரான்திரு மகிமைப்பிரதாபம்
எடுத்துப்பேசுவது சத்காலக்ஷேபம் — மனமே

2. ஏகமாகவுள் ளுருகியேபரிய
இருகண்ணானந்த பாஷ்பங்கள்சொரிய
தேகபரவசம் தாயன்புவிரிய
சிரகாதிகள் அஞ்சலிபுரிய — மனமே

3. கரும்புத்தின்னக்கை கூலியும்வேணோ
கற்கண்டோ அமுதோ பசுந்தேனோ
விரும்பும்பிரமானந்த மேயதுதானோ
வேதநாயகன்பேர்க் கிணைசொல்லநானோ — மனமே

இதுவும் அது

141. இராகம் - அடாணா, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

மனமேநீ மறவாதே—ஐயன்பதத்தை — மன

அநுபல்லவி

கனவிலும்—நிதமும்—நனவிலும்பலபல
வினைவிலும்—ஒழியாமல்—அனவரதமுமே — மன

சரணங்கள்

1. மண்ணுஞ்சராசரமும் விண்ணும்படைத்தளித்தழிக்கும் பராபரன்தன்
வண்ணமலர்பதத்தைக் காணும்பொழுதில் இன்பந்தேக்கும் ஆகையினாலே

உண்ணும் பொழுதும்வேலை-பண்ணும்பொழுதும்ஒன்றை
எண்ணும் பொழுதுந்துன்பம்-நண்ணும்பொழுதுமே மன

2. கல்லும் பெருமரமும் புல்லும்புனமுமே சஞ்சாரம் செய்யு மந்திபோல்
தில்லும்புல்லும் திரியா வரமுஞ்செய்தென்னசாரம் வெளியிலேதான்

செல்லும் பொழுதும்வார்த்தை-சொல்லும்பொழுதும்பகை
வெல்லும் பொழுதும்பின்னும்-அல்லும்பகலுமே மன

3. அஷ்ட திசையும்ஓடிக் கெட்டலைந்தோம்புவோம்சரீரம் இருப்பிடத்தை
விட்டகலாமல்தியான நிஷ்டை செய்வதில்என்னபாரம் பலவியாதி

குஷ்டம்வந்தாலுந்துரைப்-பட்டம்வந்தாலுமேபெருக்
கஷ்டம்வந்தாலும்பிறர்-வெட்ட வந்தாலுமே மன

4. கெடுக்கும்பலவினையை ஒடுக்கும்வேத நாயகநாமம் துயர்வாராமல்
படுக்கும்இகபரமும் கொடுக்குந்தினமும் உண்டுக்ஷேமம் சித்திரைசெய்யப்

படுக்கும்பொழுதுந்துகில்-உடுக்கும்பொழுதும் ஒன்றைத்
தொடுக்கும் பொழுதும்சுகம்-அடுக்கும்பொழுதுமே மன

இதுவும் அது

142. இராகம் - கல்யாணி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

இனியாகிலுமனமே—ஐயனை நீ—நினையாயோ தினமே
இகபரசித்திபெறவே இனி

அநுபல்லவி

தனியிளம் பருவமும் தாண்டிப்போனதுமே
பனைபோல் வளர்ந்து கிழப் பருவ மானதுமே இனி

சரணங்கள்

1. ஆசைக்கொரு கறுப்பு மயிரேனும் இல்லையே
ஐயையோ கொக்குப் போல் நரைத்தது தலையே
காசுக்குதவாக் கிழமென்பது நிலையே
கன்னியர்க்கும் இனிநாம் கசக்கும்வேப்பிலையே — இனி

2. கண்கள் இரண்டும் மூக்குக்கண்ணாடி தேடும்
காலூசலாடும் வேர்வழியைக் கைநாடும்
தண்கொள்ளும் வேரற்றுத் தந்தங்கள் ஆடும்
தடுத்தாலும் நில்லாமல் யௌவனம் ஓடும — இனி

3. பசிவந்தபின் நெல்லை விதைப்பதும் மதியோ
படுந்தாகம் வந்தபின் வெட்டுதல் நதியோ
விசயஞ்செய்திடச் சாருங்காலமே தகியோ
வீணையுனக்குக் கெட்டுபோகச் சம்மதியோ — இனி

4. காலந்தனக் கென்னசெய்தோம் அபசாரம்
கணத்த ஆயுசை அநுதினம்செய்யும் சோரம்
மேலுமேமேலும் உடலில் விளைக்கும் விகாரம்
வேதநாயகன் சொல்லே வேதாந்தசாரம் — இனி

துர்க்குணங்களை வெளியிடல்

143. இராகம் - எதுகுலகாம்போதி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

நெஞ்சே இந்த நாடெங்குந்தேடினும்
நீசர் நமைப்போலுண்டோ — நெஞ்சே

அநுபல்லவி

அஞ்சாமல்நாளும் அகந்தைகள் நீடுவோம்
சஞ்சலப்பேயால் தலைசுற்றிஆடுவோம் — நெஞ்சே

சரணங்கள்

1. தேகம்உயிர்முதல் யாவையுமேதந்த
தேவன்தனை மறப்போம்—கரு

மேகநிழல்போல் மறையும்பொய்வாழ்வை
விரும்பிநலந் துறப்போம்
மோகவிகாரத்திலே தடுமாறுவோம்
முன்னென்றும்பின்னென்று மாகப்பொய்கூறுவோம்
ஏகமாய்எங்கும் பிறர்களைத்தூறுவோம்
எப்படிஐயையோ நாம்கரைஏறுவோம் நெஞ்சே

2. கோவில்குருக்கள் ஜெபதபம்யாவும்
கொடுவிஷம் போல்வெறுப்போம்—தினம்
நேயமதாகவே தூயமறைசொல்லும்
நீதிகளை மறுப்போம்
ஆயிரம்பாவம் அடிக்கடிபண்ணுவோம்
அன்னியமாதரை ஆசையாய்எண்ணுவோம்
ஈயாஉலோப குணத்தையேநண்ணுவோம்
ஏழைபசியோ டிருக்கநாமுண்ணுவோம் நெஞ்சே

3. உள்ளபடிநமக் கெள்ளளவென்கிலும்
உத்தமம்தான்இலையே—பாவ
வெள்ளம்நிறைந்திடும் பள்ளந்தனிலே
விழுந்துகெட்டோம் நிலையே
வள்ளலைப்போல்வெறு மாயக்கூத்தாடுவோம்
வந்த எளியர்க்கு வாசலைமூடுவோம்
உள்ளேபகையும் உதட்டன்பும்நீடுவோம்
ஊரை அடித்தே உலையிலேபோடுவோம் நெஞ்சே

4. உற்றகலைஎல்லாம் கற்றமெய்ஞ்ஞானிபோல்
ஊரைமயக்கிடுவோம்—பழு
தற்றமெய்ஞ்ஞானத்தில் பற்றுதலின்றி
அலையஉடம்படுவோம்
மற்றவரைக் கெடுத்துப்பழிவாங்குவோம்
வாழ்வோரைக்கண்டால் வயிறுப்பிவீங்குவோம்
நற்றவம்செய்யாமல நாளெல்லாம்தூங்குவோம்
நல்வேதநாயகன் பாதத்தைநீங்குவோம் நெஞ்சே

மனமயக்கந் தவிர்த்தல்

144. இராகம் - எதுகுலகாம்போதி, அடதாள சாப்பு.

பல்லவி

நீமலைக்காதே—நெஞ்சே—நீமலைக்காதே நீமலை

அநுபல்லவி

நேமத்துடன்ஐயன்—நாமத்தைப்போற்றிடில்
க்ஷேமத்தைக்கொள்ளுவோம்—காமத்திலேசிக்கி நீமலை

சரணங்கள்

1. மோகத்தையும்—அவிவேகத்தையுந்தரும்
போகத்தையும்உக்தி—யோகத்தையும்நம்பி நீமலை

2. ஆட்டையும்மங்கையின்—மாட்டையுங்கட்டிய
வீட்டையுமுன்கெட்ட—கேட்டையுமேயெண்ணி நீமலை

3. கீச்சுக்கீச்சென்றோடும்—மூச்சுபோனால்ஒரு
பேச்சுக்காகாமலப்—பீச்சுக்குழல்நம்பி நீமலை

4. நாட்டைக்கொள்ளையிடும்—வேட்டைக்காரன்நமன்
காட்டைக்கலைத்துயிர்—கூட்டைக்கொள்வான்ஐயோ நீமலை

5. கேட்டைதருஞ்சோற்று—மூட்டைதனைஒன்ப
தோட்டைப்பாண்டத்தைக்கற்—கோட்டையெனநம்பி நீமலை

6. கொண்டையிலேரத்னத்—தண்டையிலேவிழிக்
கெண்டையிலேமதன்—சண்டையிலேசிக்கி நீமலை

7. சேலையென்றும்முத்து—மாலையென்றுந்தினம்
வேலைகொள்ளும்பெண்கள்—காலைத்தழுவியே நீமலை

8. சொத்துதமக்கென்று—கத்துவதன்றி
ஆபத்துக்குதவாத—புத்திரரைநம்பி நீமலை

9. தாயகனைவேத நாயகனைவிட்டு
மாயவலைபட்டுத் தூயநெறிகெட்டு நீமலை

நற்புத்தி கூறல்

145. இராகம் - சுருட்டி, திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி

போனதுபோகட்டும் நீஇனியாகிலும்
புத்தியாய் வாழ்மனமே — போனது

அநுபல்லவி

ஞானமில்லாத நடக்கையைத்தொட்டாயே
நம்பினயென்னை நட்டாற்றில்கைவிட்டாயே — போனது

சரணங்கள்

1. எத்தனைநாள் இருந்தாலும்ஒருநாள்
இறப்பதுசத்தியமே—அப்போ
தென்னவரும்புண்ணிய பாவம் அல்லாமல்மற்
றெல்லாம்அநித்தியமே
பித்தஉடம்பை வளர்த்திடச்செய்கிறாய்
பிரேதவயித்தியமே—என்றும்
பேதமில்லாப்பரன் பாதம்பணிந்தோர்க்குப்
பேரின்பம் சாநித்தியமே
பக்தர்சங்கத்தைநீ நித்தம்பிரிந்தாயே
பங்கம்புரிந்தாயே—எங்கும்திரிந்தாயே — போனது

2. தன்தாரம்அன்றிப் பரதாரம்தாய்க்குச்
சமானம்மிதுவேதரே—கெட்ட
தாசியைக்கண்டால் நமஸ்காரஞ்செய்துநீ
தப்பவழிபாரே
இன்றுநாளையென்று நாள்போக்காமல்வினை
இக்ஷணமேதீரே—பின்னும்
எந்தஉயிரையும் சொந்தஉயிரென
எண்ணித்தயைகூரே
என்றும்பணப்பேய் தனைநீரும்பிட்டாயே
எச்சுக்குட்பட்டாயே—சீச்சீகெட்டாயே — போனது

3. நாதனைப்பேசிடும் நாவினால்அற்ப
நரஸ்துதிபாடாதே—நாளும்
நானெனதென்றபி மானம்பிடித்துநீ
நாடெங்கும் ஓடாதே

சாதகபாதகம் என்னவந்தாலும்
தவம்விடக்கூடாதே—கோடி
தர்மம்உனக்குண்டு கர்மம்விளைக்கும்
தனத்தினைத்தேடாதே
போதவேதநாயகன்தாள்விடுத்தாயே
பொன்னை அடுத்தாயே—என்னைக்கெடுத்தாயே போனது

நித்தியானந்தந் தேடல்

148. இராகம் - இந்துஸ்தான்காப்பி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

நித்தியானந்தத்தைநாடு—பர
நின்மலசுகந்தேடு—மனமே நித்தியா

அநுபல்லவி

சத்தியமார்க்கந் தனிலேகூடு
சற்சனசங்கத்துடன்உறவாடு நித்தியா

சரணங்கள்

1. இந்திரஜாலம் உலகவைபோகம்
இன்றைக்கிருப்பது வோசந்தேகம்
அந்தரமின்னல்போல் அழியுந்தேகம்
ஐயோ அதனுடன் உனக்கென்னஸ்நேகம் நித்தியா

2. தனதானியமுத லானசம்பத்து
சாசுவதமோ அதற் காயிரந்தத்து
தினமுங்கவலை விளைத்திடும்வித்து
சீச்சீ அதனை விரும்பல்விபத்து நித்தியா

3. மெய்யேஒன்றுக்கும் உதவாபண்டம்
மிருகாதிகள்சூழ் மாமிசகண்டம்
பொய்யோஇதற்கிங்கு நித்தியகண்டம்
புண்ணியஞ்செய்யுனக்காயிரந்தண்டம் நித்தியா

4. காண்பதெல்லாம்நிலை யல்லஅநித்தியம்
காயம்இறந்திட வேண்டும்அகத்தியம்
வீண்பொருள்மீதுனக் கென்னபைத்தியம்
வேதநாயகன் சொல்லேசத்தியம் நித்திய

கள்ள ஞானம்

147. இராகம் - இந்துஸ்தான்காப்பி, ரூபக தாளம்.

பல்லவி

புண்ணியம்போல் பாபம்—மனமே
புரிந்தோம்நாம் தினமே — புண்ணியம்

அநுபல்லவி

திண்ணமாகக்குளிக்கப் போயுந்தன்மேலே
சேற்றைப்பூசிக்கொண்டு திரும்புதல்போலே — புண்ணியம்

சரணங்கள்

1. கையிலேபிடிப் பதுஜெபமாலை
பக்கத்தில்வைப்பது வோகன்னக்கோலை
மெய்யாகத்தினம்படிப் பதுதர்மநூலை
மேலும்மேலும்நமக்கு துன்மார்க்கவேலை — புண்ணியம்

2. ஒருபெண்வேண்டாமென்று கொள்வோம்சந்நியாசம்
ஊரில்உள்ளபெண்கள் மீதெல்லாம்நேசம்
பருகப்பசியில்லாத போதுபவாசம்
பசித்தால்ஒருபானைப் பருக்கையுந்நாசம் — புண்ணியம்

3. கடவுளைத்துதிப்பது போல்வாய்பாடும்
கண்ணுங்கருத்துங்கண்ட இடமெங்கும்ஓடும்
திடமாககோயிற்குள்ளே தேகம்போய்க்கூடும்
சிந்தனைவெளியிலே திரிந்துதிண்டாடும் — புண்ணியம்

4. ஆனதலையில்வளர்ப் பதுஜடைமுடியே
அனுதினமுங்கெடுப்ப தாயிரங்குடியே
தானம்பிறர்அறியக் கொடுப்பதோர்நொடியே
தனியேவந்தவனுக்குத் தான்தடிஅடியே — புண்ணியம்

5. அடித்திடும்கொடுமையிற் புலிக்குநாமேலே
ஆகையினால்ஆசனம் புலித்தோலே
நடித்திடுங்குரங்குநாம் சேஷ்டையினாலே
நமக்குள்ளகுறைவு பின்புறத்தொருவாலே — புண்ணியம்

6. அங்கமெல்லாங்கரு மேகவியாதி
அதனை மறைக்கமெய்யில் அணிவோம்விபூதி
கற்கையில்இல்லாப் பொருள்மனையாதி
நாம்துறந்தோம்நல்ல துறவறநீதி — புண்ணியம்

7. ஏகஅன்னம்தள்ளிப் பிடிப்போம்ஒருசந்தி
இராபக்ஷணங்களால் நிறைப்போம்தொந்தி
தேகபலம்ஒடுங்கில் விரக்தியாய்ப்பிந்தித்
திடமானால்நம்செய்கை சிரிக்குமேசந்தி — புண்ணியம்

8. உள்ளத்தின் அழுக்கை எந்நாளுமேகழுவோம்
உடலைக்கழுவநீரில் அடிக்கடிவிழுவோம்
கள்ளத்தனமாகச்சந் நிதிமுன்னே அழுவோம்
காசுக்குநாயையும் கைகட்டித்தொழுவோம் — புண்ணியம்

9. பசியில்லாதவர்க்குச் செய்வோம் அன்னதானம்
பசித்துவந்தோரைச் செய்வோம் அவமானம்
சுகியாகப்பிறர்க்குப தேசிப்போம்ஞானம்
துர்க்குணக்கடலிலே தினஞ்செய்வோம்ஸ்நானம் — புண்ணியம்

10. பெருமையாய்அணிவது காவிவஸ்திரமே
பிரதிஷ்டைசெய்வது தர்மசத்திரமே
பாவியநமது துர்க் குணம்சமுத்திரமே
பாடோய்வேதநா யகன்சரித்திரமே — புண்ணியம்

பொருளாசை யொழித்தல்

148. இராகம் - கனகவசந்தம்; ஆதி தாளம்

பல்லவி

பொருளை விரும்பவேண்டாம்—மனமே
பொருளை விரும்பவேண்டாம்

அநுபல்லவி

ஒருவரிடமுமில்லா துரொங்குப்பறக்கும்
திருவேதநாயகன் சேவடிதுறக்கும் — பொருளை

சரணங்கள்

1. பணமுள்ளவர்க்குநமன் பயப்படுவானே
குணமுடன் அவர்களைக் கும்பிடுவானே — பொருளை

2. தனவான்களைத்துயர் சார அஞ்சிடுமோ
கனசுகம் அவருடன் கலந்துகொஞ்சிடுமோ — பொருளை

3 பார்க்கவொட்டாமலே பார்வையைக்கெடுக்கும்
வார்த்தைசொல்லாமலே வாயையுந்தடுக்கும் — பொருளை

4. மண்டலத்தில்நமக்கு வயிறொருகுதிரா
கண்டபடிஉண்ணநாம் கபந்தனுக்கெதிரா — பொருளை

5. ஊரில்நம்மிருப்பிடம் ஒருமுழமட்டே
பாரிலேநமக்கேன் பலமனைக்கட்டே — பொருளை

6. உலகில்வயிறுநமக் குள்ளதுசாணே
மலைமலையாய்க்குவித்து வைக்குதல்வீணே — பொருளை

7. சங்கையில்லாமல்பணந் தலைவெட்டும்ஒருவாள்
தங்கைவருவாள்பின்பு தமக்கைவருவாள் — பொருளை

8. வித்தாரமாகப்பொருள் வேண்டுதல்தாழ்வு
செத்தால்தெரியுமே செட்டியார்வாழ்வு — பொருளை

9. அவரருளுடன் ஏழைக்குதவாப்பணம்பிணமே
பொருள்அதைக்குழிவெட்டிப் புதைக்குதல்குணமே — பொருளை

10. பூதமானாலும்உண்ணப் போதுமாகாணி
ஆதலால்நமக்கேன் ஆயிரங்காணி — பொருளை

11. கெண்டைச்சேலைக்காரிதான் கிழவியாகாளோ
கொண்டைப்பூமுடித்திடும் குமரிசாகாளோ — பொருளை

12. வெறுங்கழுத்தாயிருந்தால் விக்குமோதொண்டை
உறுந்தலைஅணிபோனால் உடையுமோமண்டை — பொருளை

13. கடுக்கன்இல்லாவிட்டாற் காதுகேளாதோ
உடுப்புகள்இல்லாவிட்டால் உடம்புளோதோ — பொருளை

14. கந்தல்அணிந்தவள் கர்ப்பம்ஆகாளோ
விந்தைநகையுள்ளவள் மெலிந்துபோகாளோ — பொருளை

15. பொருந்தச்செலவிடாமல் புதைத்திடும்பணமே
இருந்தென்னபோயென்ன இதில்என்னமனமே — பொருளை

16. நிதிவெள்ளியாதிகள் நிச்சயம்மண்ணே
புதையல்தன்னினமென்று புசிப்பள்மண்பெண்ணே — பொருளை

செல்வச்செருக்கு

149. இராகம் - தேவமனோகரி, ஏக தாளம்.

பல்லவி

வீண்கர்வம் ஏன்மனமே — உனக்கு
வீண்கர்வம் ஏன் மனமே

அநுபல்லவி

காண்பொருள்சகலமும் கடவுள் ஆதினம்
கனதொண்டமானுந் தோட்டியுமேசமானம் — வீண்

சரணங்கள்

1. நம்முடன்பிறந்ததுண்டோ உத்தியோகம்
நமக்குமுன்னே அது பலர் அனுபோகம்
அம்மஅதற்குக்காத் திருப்பார் அநேகம்
அனைவர்க்கும்உண்டு ராஜீகதெய்வீகம் — வீண்

2. தாசிகள்போல்செல்வம் பலருடன்கூடும்
தனமிருந்தஇடத்தில் தரித்திரம்நாடும்
கூசாமல்யானையைக் கொசுகுமேசாடும்
குப்பைஉயர்ந்து கோபுரத்தையும்மூடும் — வீண்

3. கனவில்கண்டங்கத்திரிக் காய்கறிக்காமோ
கல்லால்இரும்பால் காயங்கொண்டோமோ
தினம்அசையாமல்மண்ணில் வோகொண்டநாயோ
சினந்துநாம்சபித்திடில் திசையெல்லாம்வேமோ — வீண்

4. தம்பொருளென்பர் மனைவியர்மைந்தர்பேரர்
தப்பினால்விடுவரோ தாயாதிக்காரர்
வெம்பிச்சமயம்பார்த் திருப்பார்சோரர்
மிச்சத்தைச்சுருட்டுவார் மேல்அதிகாரர் — வீண்

5. இடையில்கோவணமின்றிப் பிறந்தோமெய்யே
இறந்திடுங்காலத்தும் நாம்வெறுங்கையே
உடைமைநமதுசொந்தம் என்பதுபொய்யே
ஊரார்பொருளைநாம் சுமந்தோம்ஐயே — வீண்

6. ஜெகமுழுதும்நமக்குச் சர்வமானியமா
சிந்தித்தகாரியம் எல்லாம்ஜயமா
சுக்கதுக்கபேதம் இல்லாதிவ்யமயமா
துஷ்டன்இயமனுக்கு நமைக்கண்டால்பயமா — வீண்

7. நீடுந்தங்கையும்தமக் கையும்அதிநேசம்
நிதமுங்கைமாறிக் கொள்வார் அவர்வாசம்
சூடுண்டமாடுபோல் துள்ளல்ஆபாசம்
துள்ளினமாடுபொதி சுமக்கும்பிரகாசம் — வீண்

8 தாய்வயிற்றிலிருந்து ஜனித்திட்டபோது
சட்டைதலைப்பாகுடன் நாம்வந்ததேது
மாயப்பிரபஞ்சத்தின் வாழ்வெல்லாஞ்சூது
மாவேதநாயகனை மறக்கவொண்ணாது — வீண்

உலக வாழ்வை வெறுத்தல்

150. இராகம் - இந்துஸ்தான்காப்பி, ரூபக தாளம்.

பல்லவி

வாழ்வைநம்பாதே —மனமே— வாழ்வைநம்பாதே

அநுபல்லவி

தாழ்வில்லாத நமதுஸ்வாமி
தாளைத்தேடு பாடுபூமி — வாழ்வை

சரணங்கள்

1. தேகமாம்ஸமூட்டை—பல
ஜெந்துவுக்கும்நல்ல வேட்டை—அதில்
ஓகோ அனந்தம் ஓட்டை—உயிர்
ஓடிடவத்தனை பாட்டை—இந்த — வாழ்வை

2. இன்றைக்காளுவார் நாடு—நாளை
எடுப்பார்கையிலே ஓடு—உடல்
ஒன்றுக்குதவாத கூடு—இதை
உற்றுப்பார்த்தால்வெட்கக் கேடு—புவி வாழ்வை

3. பெண்பிள்ளைக்கென்ன வாட்டம்—நம்மைப்
பிடிங்கித்தின்பதிலே நாட்டம்—கையில்
உண்டாகும்போது கொண்டாட்டம்—செல்வம்
ஓய்ந்தால்சகலமும் ஓட்டம்—புவி வாழ்வை

4. இந்தஉலகத்திற் பிறந்தார்—முன்னம்
எத்தனையோபேர்கள் இறந்தார்—பெற்ற
தந்தைதாய்பாட்டரும் பறந்தார்—நாலு
தாரங்கள்போய்நம்மை மறந்தார்—புவி வாழ்வை

5. இன்றுபல்லக்கினிற் போவார்—நாளை
எடுக்கும்ஆள்களும் ஆவார்—நரர்
என்றவர்யாவருஞ் சாவார்—மதி
ஈனர்நரகத்தில் வேவார்—புவி வாழ்வை

6. கூத்தில்அரசனைப் போலே—வேஷம்
கொண்டவர்க்குண்டோசெங் கோலே—புவி
சாத்தியநாடக சாலை—அந்தச்
சாலையில்நாம்எந்த மூலை—புவி வாழ்வை

7. வண்டியும்ஓடத்தில் ஏறும்—ஓடம்
வண்டியில்ஏறும் நாள்தோறும்—நாம்
கொண்டபொருள்கள் கைமாறும்—வேதம்
கூறுஞ்சொல்லே நிறைவேறும்—புவி வாழ்வை

8. எண்ணிக்கையில்லாமல் இங்கே—முன்னம்
இருந்தவரெல்லாம் எங்கே—நாமும்
நண்ணிப்போகவேண்டும் அங்கே—வேத
நாயகன்பாதம்நம் பங்கே—புவி வாழ்வை

உடலை வெறுத்தல்

151. இராகம் - இந்துஸ்தான் காபி, ரூபக தாளம்.

பல்லவி

உடலைநம்பாதே—மனமே உடலை

அநுபல்லவி

குடலுந்தசையும் எலும்பும்நரம்பும்
கொழுத்துப்பழுத்துப் புழுத்துதிரம்பும் உடலை

சரணங்கள்

1. இந்திரியம்மல மூத்திரம்—தசை
இரத்தம்நிறைந்த பாத்திரம்—பாச
பந்தப்பேய்வளர் க்ஷேத்திரம்—வெறும்
பவபந்தநாடக சூத்திரம்—இந்த உடலை

2. ஆசைப்பக்ஷியின் கூடு—பல
அசுத்தஞ்சேர் குப்பை மேடு—இதை
ஏசிப்போபோவென்னும் வீடு—கிட்ட
எட்டிவாவாவென்னுங் காடு—இந்த உடலை

3. கண்ணில்பீளைகள் வடியும்—இரு
காதிற்குறும்பி படியும்—சளி
வண்ணமூக்கில்வந் திடியும்—நல்ல
வாயும்எச்சிலாய் முடியும்—இந்த உடலை

4. பயனின்றிவிழு மட்டை—கொடும்
பாம்புகழற்றுஞ் சட்டை—போலே
உயிர்போனால்வெறுங் கட்டை—இதை
உற்றுப்பார்த்தால்லொட லொட்டை—இந்த உடலை

5. காகம்நாய்நரிக் கூட்டம்—பல
கழுகுக்கும்நல்ல ஊட்டம்—கரு
மேகம்நிழல்போல ஓட்டம்—இது
மெய்யல்லபொம்ம லாட்டம்—இந்த உடலை

6. எத்தனைபேர்புவி யாண்டார்—அவர்
எல்லவருமுன்னே மாண்டார்—இங்கே
செத்தவரில்எவர் மீண்டார்—தெய்வ
சித்தம்ஒருவருந் தாண்டார்—இந்த உடலை

7. மோடியேன்ஒருக் காலே—உடல்
முழுதும்எலும்பு தோலே—அதில்
நாடிஒடுங்கி னுலே—பின்பு
நமக்கிங்கேயென்ன வேலை—இந்த உடலை

8. கணவன்தெய்வமென்பாள் பாரி—அவள்
காரியத்திற்கெட்டிக் காரி—செத்த
பிணமுன்வருவாளோ நேரில்—சுகம்
பிரிந்ததற்கல்லவோ ஒப்பாரி—இந்த உடலை

9. கிருமிகட்குப காரணம்—தசை
கிழிந்துவடியும் இரணம்—சிறு
கருமமேற்கொள்ளுந் திரணம்—இது
காணாந்தப்பினுல் மரணம்—இந்த உடலை

10 வேதநாயகன் கூறும்—சொல்லை
மீறினுல்நல மாறும்—பல
காதந்துர்க்கந்தம் நாறும்—பித்தம்
கபலமலஞ்சலம் ஊறும்—இந்த உடலை

பணதூஷணை

---

152. இராகம் - சங்கராபரணம், ரூபக தாளம்.

பல்லவி

பணமேஉன்னுல்என்ன குணமே—தண்டம்
பண்ணினேன்சற்றும்என் கண்ணின்முன்னில்லாதே பணமே

அநுபல்லவி

மணமில்லாமத மோகங்குரோதந்தான்
மார்க்கமுமூர்க்கமும் யார்க்குமேபோதிக்கும் பணமே

சரணங்கள்

1. தேடிஉனைவைத்து மூடியவர்க்குநீ
தீர்க்காயுசுதருவாயோ—இனி
நாடியமன்வந்து சாடும்போதுநீ
நானென்றுமுன்வருவாயோ
கூடியபேர்கள் குடியைக்கெடுப்பாயே
கொல்லச்சொல்லிபின்னும் காட்டிக்கொடுப்பாயே
ஓடிஓடி அற்பரைப் போயடுப்பாயே
உத்தமரைக்கண்டால் ஓட்டமெடுப்பாயே   பணமே

2. மத்தியில்உன்னைப் படைத்ததல்லால்முன்
வரும்போதுகூட வந்தாயோ—இஷ்ட
சித்தியும்சத்தியும் நித்தியங்கைகூடச்
சிலாசாசனம்நீதந்தாயோ
புத்தியிருக்கும் இடம்விட்டுநீங்குவாய்
பொய்யும்புரட்டும் உள்ள இடத்தோங்குவாய்
எத்திசையுங்கெடுத் துப்பழிதாங்குவாய்
ஈயாதவர்கை யகப்பட்டுத்தூங்குவாய்   பணமே

3. மண்ணில்உனைநரர் பண்ணினதன்றி
மனிதரைநீபண்ணினையோ—உயர்
விண்ணினைமண்ணினைப் பண்ணினோன்நேசம்
விலகச்செய்சத்துருநீயோ
என்னரிதான இடமெங்கும்ஓடுவாய்
இந்திரஜாலந் செய்துவிளையாடுவாய்
வண்ணநரர்கள் மனக்கண்ணைமூடுவாய்
வைத்துப்புதைப்பவர் வாயில்மண்போடுவாய்   மனமே

4. வஞ்சகமாயப்பிர பஞ்சமெல்லாம்நீ
விளைத்துச்செய்வாய்கொடுங்கேண்மை—கெட்ட
நஞ்சம்நீகருணை நெஞ்சம்எண்ணாதமெய்ஞ்
ஞானிகட் கல்லவோமேன்மை
பஞ்சமாபாதகங்கட்குநீ ஆலயம்
பாரில்துன்பமென்ப தெல்லாம்உந்தன்மயம்
மிஞ்சஉனை யுடை யோர்க்கொழியாப்பயம்
வேதநாயகன்மே லுனக்குண்டோஜயம்   பணமே

பரஸ்திரிகமனம் விலக்கல்

153. இராகம் - கமாஸ், ஆதி தாளம்.

பல்லவி

மாதரை நினையாதே—நெஞ்சமே — மாதரை

அநுபல்லவி

பூதலமேல்பெரும்—பாதகமும்விப
ரீதமுமேவரும்—ஆகலினால்மறு — மாதரை

சரணங்கள்

1. அருமஞ்சட்பூச்சல்லவோ முகக்காந்தி
அடிக்கடி பெண்கள்நிற மாறும்பச்சோந்தி
ஒருமையாய்அவர்களை விரும்புதல்பிராந்தி
உடற்குட்புகுந்துபார்த் தால்வரும்வாந்தி — மாதரை

2. முன்னழகும்பின் னழகுமேபட்டு
முகஅழகானது நெற்றியிற்பொட்டு
அன்னநடையென்பது கவிஞர்கள்கட்டு
அழகுநில்லாமற் பறந்திடுஞ்சிட்டு — மாதரை

3. மரித்திடும்மாதர்கள் சுகம்அரைக்ஷணமே
மறுநிமிஷத்தில்உண் டாந்துன்பரணமே
பிரிந்திடில்மலஜலம் எலும்புதோல்நிணமே
பிராணன்போனால்கரியாய் பிடுங்கிடும்பிணமே — மாதரை

4. மேனிமுழுதும்வெளி வேஷத்தின்தளுக்கு
மினுக்கெண்ணைபூசியே காட்டுவாள்சளுக்கு
சனம்அறவேதினந் தினந்தண்ணீர்முழுக்கு
இல்லாவிடிற்கப்பல் ஏற்றலாம்அழுக்கு — மாதரை

5. இடையில்மயக்குவது சாலியன்சேலை
இருகாதில்ஜொலிப்பது தட்டான்கைவேலை
கடையிலேவிற்பது கொண்டைப்பூமாலை
கன்னிக்குச்சொந்தமெல் லாம்வெறுந்தோலே — மாதரை

6. கன்னியர்விழிஉயிர் பிளக்கிடும்அம்பு
கனதனம்கமன்குழல் உனைக்கட்டுந்தும்பு
அன்னியமாதர்கள் விஷமெனநம்பு
அவருடன்பேசுவதேபெரும்வம்பு — மாதரை

7. இதமாகவேமணஞ் செய்தசீமாட்டி
இகபரம்இரண்டிற்கு மேவழிகாட்டி
இதரமன்னர்களைச் சேர்வோன்காமாட்டி
என்றைக்கும்அவனுக்கு மூத்தவன்பேட்டி — மாதரை

8. என்றுங்காமாதுரர்க்கு ரோகங்கள்நிலையே
ஈளறும்போட்டகையில் வேண்டும்வேப்பிலையே
அன்றுகொண்டவன் அறிந்தால்வருங்கொலையே
அற்பசுகத்தில்வரும் ஆபத்துமலையே — மாதரை

9. கழுவிவாசனை ஊட்டா விடில்கெட்டவீச்சு
காதவழிஅடிக்கும் இதுநிசப்பேச்சு
தொழும் அழகென்பதெல்லாம்மேற்பூச்சு
தோகையர்கிழமா னால்கனஏச்சு — மாதரை

10. அழகழகென்பதெல் லாம்வெறும்ஜாலம்
அணியுந்துணியும்போ னால்அலங்கோலம்
விழல்நிகர்சுகத்தினை வெறுப்பதுசீலம்
வேதநாயகன் சொல்அநுகூலம் — மாதரை

இதுவும் அது

154. இராகம் - கௌளிபந்து, ஆதி தாளம்

பல்லவி

மனமேஉனக்குமகாசகிர்தம்—பர
மாதரைநினையாதே — மனமே

அநுபல்லவி

தினமென்சொற்படி கேட்டால்உனைத்துதி
செய்வேன்மறுத்திடில்—வைவேன்—வைவேன் — மனமே

சரணங்கள்

1. சட்டி முகத்தைச் சந்திரபிம்பமென்றும்—வெறும்
சதைக்கட்டிகளைத் தங்கக்கும்பமென்றும்
முட்டிக்கால்களைச் சொர்ணஸ்தம்பமென்றும்—மாதர்
முன்கயிலைக்குஞ் சபாக்கம்பமென்றும்
மொட்டைத்தலைக்கும் முழங்காலுக்கும்பிணைத்தே
முடிந்தாயேவினை—படிந்தாயேகெட்ட மனமே

2. உச்சிட்டத்தை அமிர்தக்கட்டியென்றும்—நாறும்
ஊத்தைவாயைப் பவளப்பெட்டியென்றும்
பச்சப்பீளை வடியுங்கிட்டியொன்றும்தே
வாங்குநலை அபூர்வசிட்டியென்றும்
பிச்சைக்காரன்கந்தையை மெச்சிக்கொள்வதுபோல்
பிடித்தாயேபொய்யைப்—படித்தாயேகெட்ட மனமே

3. செட்டிகளால் அல்லவோ இடையழகு—எண்ணெய்ச்
செக்கர்களால் அல்லவோசடையழகு
தட்டார்களால் அல்லவோநடையழகு—மாதர்
தம்மழகெல்லாம் பலகடையழகு
சுட்டிச்சுவரில்முட்ட வெள்ளெழுத்தோநீ
குதித்தாயேபெண்ணைத்—துதித்தாயேகெட்ட மனமே

4. சொத்தைப்பற்களை முத்துச்சரங்களென்றும்—மிகச்
ஆப்பியிதாளை மூங்கில்மரங்களென்றும்
சித்தமாகக் கமலக்கரங்களென்றும்—நாறும்
சிக்குமயிரைச் சலதரங்களென்றும்
பித்தன்போல்வர்ணித்து வேதநாயகன்அடி
பிரிந்தாயேதுன்பம் புரிந்தாயேகெட்ட மனமே

இதுவும் அது

155. இராகம் - சௌராஷ்டிரம், ஆதி தாளம்.

பல்லவி

பெண்ணாசையே பெரும்பித்து—அதில்
பிரமிப்பதெல்லாம் விபத்து பெண்

அநுபல்லவி

கண்ணாலேவலை பூட்டி அற்பசுகம்
காட்டிப்புருஷரை வாட்டிவதைக்கும் — பெண்

சரணங்கள்

1. கலகலெனஅசைப் பார் அவர்தண்டை
காட்டுமிருக மயிரேகொண்டை
உலகைமயக்கும் அவர்சேலைக்கெண்டை
உற்றுப்பார்த்தால்நன்மை ஏதவர் அண்டை — பெண்

2. கேவலம்அங்கமெல் லாம்பிணநாற்றம்
கிறுகிறெனமயக் கந்தலைக்கேற்றம்
ஓவியமேனி மினுக்குப்பொய்த்தோற்றம்
உள்ளேதிரும்பிப்பார்த் தால்முழுமாற்றம் — பெண்

3. கட்டிநட்டியாகக் கண்பீளைசாரும்
காதிற்குரும்பிசளி எச்சில்சேரும்
கொட்டும்வியர்வைதலைப் பேனும்ஈரும்
குப்பிகாற்றமாக் குளிந்திட்டநீரும் — பெண்

4. மண்ணில்எலும்புதோல் அல்லவோமாது
மற்றதெல்லாஞ்செட்டி தட்டார்செய்சூது
பெண்ணில்லாவிட்டால் பிழைப்பவர்க்கேது
பெண்ஜெபமும்அவர் போனால்செல்லாது — பெண்

5. மண்ணிற்பரஸ்திரீயைச் சேருநிமித்தம்
வாழ்வுஞ்சுகமுந் தனமும்அநர்த்தம்
எண்ணிலாத்துன்பமும் புண்களும்பித்தம்
ஈனமும்புக்கு மகோற்சவம்நித்தம் — பெண்

6. இரவில்கூத்தாடிகள் வேஷம்எடுப்பார்
இருட்டில்எவரும் மயங்கிக்கொடுப்பார்
தரையில்மின்னார்பகல் வேஷம்தொடுப்பார்
ஜாலவித்தைசெய் துலகைக்கெடுப்பார் — பெண்

7. உண்டால்விஷம் வெட்டினாற்கொல்லுங்கத்தி
உன்னினோர்கண்டோரைக் கொல்லும்பெண்சத்தி
அண்டாமல்ஆடவர் ஓடுதல்புத்தி
அமர்வேதநாயகன் சொற்கேட்டால்சித்தி — பெண்

உய்யும் வழி

156. இராகம் - சங்கராபரணம்; ரூபக தாளம்.

பல்லவி

உய்யும் வகையிது நெஞ்சமே—வேறு
செய்யும்உபாயங்கள் வஞ்சமே உய்யும்

அநுபல்லவி

மையல்தரும் மலங்களை நீக்கு
ஐயன்பொற்பாதத் திக் குன்னை ஆளாக்கு உய்யும்

சரணங்கள்

1. சிந்தைகலங்க மூவாசையே—நாளும்
நிக்கிரகஞ்செய் அப் பசாசையே
எந்தவிதத்தினு மாசையே—ஒழித்
தென்றென்றுஞ்செய் தெய்வபூசையே உய்யும்

2. நான்எனவிதன் றபிமானமே—மிக
நாட்டுவது மதியீனமே
ஏன்உனக்கிந்த அஞ்ஞானமே—நீதான்
என்றுஞ்செய்வாய் ஜெபத்தியானமே உய்யும்

3. பெண்டுசேய்பண்ட பதார்த்தமே—பெரும்
பீடையாம்அந்தச் சங்கார்த்தமே
கொண்ட அறந்தான் யதார்த்தமே—அதைக்
கூடில்உண்டாம் பரமார்த்தமே உய்யும்

4. மையல்மிகுந்து கெடாதே—புவி
வாழ்வென்பது வெறுஞ்சூதே
ஐயும்மெய்யன்பு விடாதே—வேத
நாயகனை நிதம்ஓதே உய்யும்

நெஞ்சொடு பிணங்கல்

157. இராகம் - அசாவேரி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

அநுதினம் இந்தப்படி—உன்னுடன்போர்கொடுக்க
யாராலாகும் நெஞ்சே — அநு

அநுபல்லவி

தனபக்தமொடுகள்ளாய்—காமானுபக்தந்தள்ளாய்
தினமும்என்னுரைகொள்ளாய்—சீச்சீஇதென்னபிள்ளாய் — அநு

சரணங்கள்

1. அனந்தமுறைநான் சொல்லக்கேளாய்
அகந்தை அழியாயோ
தினந்தினமும் நீபுரிந்திடும்துற்
செய்கைகள் ஒழியாயோ—நீ
நினைந்ததே திடமா உன்னால்
நிதமுஞ் சங்கடமா
செய்வதெல்லாம் அடமா — அநு

2. படித்ததனிவே தந்தான்சொல்லிய
படிநீ நடவாயோ
கடித்தவிஷம் ஒப்பாகியவினையின்
கடலைக் கடவாயோ—நீ
பிடித்ததேபிடியா ஆசைப்
பேயுன்னிடங் குடியா
உடுத்தமாயைக்கு நீமிதியடியா
உன்றொழில் இப்படியா — அநு

3. கடந்தமேலோர் பகர்ந்தமொழியைக்
கனவிலு மதியாயோ
நடந்தபொய் யாகியவழிநீங்கி
நல்வழி மிதியாயோ—நாம்
அடைந்தஉடல் சதமா—புவிவாழ்
வானது சாசுவதமா

தொடர்ந்துவேத நாயகன்ஹிதமாய்ச்
சொல்லியுமே மதமா அத

துர்க்குணம்போன்ற நற்குணங்கள்

158. இராகம் - தன்னியாசி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

செய்யவேண்டுமானல் நீ அநுதினம்
செய்—செய்—செய்—மனமே

அநுபல்லவி

ஐயோவெறுத்தாய் நற்செய்கைகளையே
ஆகையிற்பின்சொலுந் துர்ச்செய்கைகளையே செய்ய

சரணங்கள்

1. எதிர்உதவிகருதி ஈயாலோபம்
ஏனர்கள்காற்றடிக் கினும்அகில்சோபம்
வதிதீவினைமேல் தீராக்கோபம்
வருவதுவாட்டும் இப்படிப்பாபம் செய்ய

2. பரன்அடிமீதில் அடங்காமோகம்
பலதெய்வங்களைப் பணியாத்துரோகம்
இரவும்பகலும்புண் ணியந்தன்னில்இராகம்
இப்படியேதான் பாபம்அநேகம் செய்ய

3. பலருக்கும்உதவிசெய் வதில்பலவந்தம்
பரஸ்திரீக்கிடம் ஈயாதவிர்ப்பந்தம்
தலமிசைபிறர்க்கிடர் செய்வதில்மந்தம்
தளராதிவ்வகை தோஷம்அனந்தம் செய்ய

4. பொய்கொலைகளவுகள் செயஅறியாமை
புனிதர்போல்நாம்இலை யென்னபொறுமை
மெய்விலகியஅவ தூறுதராமை
மேன்மேல்இப்படி யேபலதீமை செய்ய

5. நற்குணந்துர்க்குணம் எனச்சொலும்அசத்தியம்
நற்காரியம்பேணுத அபத்தியம்
நற்கதிபெறுவதில் ஒழியாப்பைத்தியம்
நானிலத்திலிவ்வித மானதுஷ்கிருத்தியம் செய்ய

6. நன்மைதின்மைகள்மேல் காமக்குரோதம்
நாளும்அச்செய்கை யிலேபிடிவாதம்
தன்மயிமித்தம்சர்வ லோகவிரோதம்
தளராதிவ்வா றேஅபராதம் செய்ய

7. ஆட்கொள்வேதநாயகன் பாதமுத்தாரம்
அணியென்உனக்குறைத் தேன்சவிஸ்தாரம்
கேட்கிலேஆதலிற் கொடுத்தேன்உத்தாரம்
கெட்டசெய்கைகள்உன திஷ்டப்பிரகாரம் செய்ய

மனவஞ்சகத்தைப்பற்றிக் கூறுதல்

159. இராகம் - பந்துவராளி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

புரட்டெல்லாம்எங்கே படித்துக்கொண்டனை
புகலுவாய் மனமே—இந்தப் புரட்

அநுபல்லவி

முரட்டுமார்க்கம் சென்றிழைகிறாய்—அனு
முனையின்உள்ளும்நீ நுழைக்கிறாய்—இந்தப் புரட்

சரணங்கள்

1. பொருளைத்தந்தவன் அருளைமறந்து
பொருளுக்கே உபசாரம்—செய்யும்
மருளர்போல்அற்பப் பொருளைவிரும்பி
வான்பரன் உபகாரம்—தன்னை
மறந்தாய்—என்னைத்—துறந்தாய்—பொன்னைச்
சிறந்தாய்—பின்னைப்—பறந்தாய்—பாரில்
உருளில்லாமல் தேரோட்டுகிறாய்—பானு
உதயம்இரவிற் காட்டுகிறாய்—கன
இருள்கொள்பாசத்தில் மாட்டுகிறாய்—நாளும்
என்னைப்பப்பரம் ஆட்டுகிறாய்—இந்தப் புரட்

2. மண்டலந்தனில் கண்டபொருளெல்லாம்
வன்மைபொன்றநீ குறித்தாய்—பிர
சண்டஆசைக் கள்உண்டதாலேநீ
தலைமயங்கியே வெறித்தாய்—தன

நாசி—ஈனப்—பேசி—வினை
பூசி—லையே—சீச்சீ—பார
அண்டங்களைக்கை அடக்குகிறாய்—கால்போல்
ஆழ்கடல்மீதும் நடக்குகிறாய்—பல
எண்டருவின்னுங் கடக்குகிறாய்—புண்யம்
என்றால்எழாமற் கிடக்குறாய்—இந்தப் புரட்

3. என்னசொல்லினும் உன்னல்செய்பாயுனக்
கேனிந்த தலை யாட்டை—மாறும்
முன்னமேஐயோ பின்னஞ்செய்கிலை
மூளுந்தீவினைத் திரட்டை—இது
மோசம்—ஏய்துப்—நாசம்—லவ
லேசம்—விசு—வாசம்—இன்றி
அன்னம்போலெங்கணும் பறக்கிறாய்—கல்லின்
ஆவிடத்தும்பால் கறக்கிறாய்—சுக
நன்னலந்தனைத் துறக்கிறாய்—வேத
நாயகன்சொல்லை மறக்கிறாய்—இந்தப் புரட்

மனமயக்கம்

160. இராகம் - வசந்தா, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

மயங்கிறாய்மனமே—ஐயோவீணே மயங்

அநுபல்லவி

மயங்கிறாய்மனமே—வாழ்வுசொப்பனமே
மாறாமல்தினமே—ஐயோவீணே மயங்

சரணங்கள்

1. ஏகனைமோக்ஷத்—தியாகனைக்கருணைபிர
வாகனைப்பணியாமல்—ஐயோவீணே மயங்

2. எண்ணியபெரியோர்—கண்ணியபொருளாம்
புண்ணியம்புரியாமல்—ஐயோவீணே மயங்

3. நேயம்உள்ளோர்கள்—தாயகன்வேத
நாயகனைத்தொழாமல்—ஐயோவீணே மயங்

காலதூஷணை

161. இராகம் - தர்பார், ஆதி தாளம்.

பல்லவி

ஓகோகாலமே-உன்போல்எவர்க்-குண்டிந்திரஜாலமே ஓகோ

அநுபல்லவி

போகுமாகவேஅண்டம் பூவெல்லாம்மேய்வாய்
பூனைபோலிருந்துநீ புலியைப்போற்பாய்வாய் ஓகோ

சரணங்கள்

1. ஊரெல்லாந்தூங்கினும் உனக்கில்லைதூக்கம்
ஓயாமல்ஓடுவா யுனக்குண்டோதேக்கம்
ஆர்கெட்டால்உனக்கென்ன அறியாய்நீநோக்கம்
அதிகவட்டிகள்கொடுப் பவருக்குன்மேல்ஊக்கம் ஓகோ

2. பாலரைக்கிழவராய் பண்ணியேகெடுப்பாய்
பகைமதன்ஜெயம்கட வாமலேதடுப்பாய்
காலிரண்டுடையார்க்குக் கோலொன்றுகொடுப்பாய்
காலனுக்குயிரெல்லாங் காட்டியேவிடுப்பாய் ஓகோ

3. ஆயுதமில்லாமல் யாவையும்அறுப்பாய்
அழுதாலுந்தொழுதாலும் அகன்றெம்மைவெறுப்பாய்
சாயுந்திராசுபோலே சகலமும்நிறுப்பாய்
சகலஉயிரையுஞ் சட்டியிலிட்டுவறுப்பாய் ஓகோ

4. கல்லைப்போல்உடம்பையும் வில்லைப்போல்வளைப்பாய்
கணந்தினம்மதிவாரம் ஆண்டெனக்கிளைப்பாய்
வில்லைப்போல்வதனத்தைச் செல்லைப்போல்துளைப்பாய்
வீங்கழகியர்க்குத் தேவாங்குருவிளைப்பாய் ஓகோ

5. துக்கம்உற்றவர்க்குநீ தொலையாமற்கிடப்பாய்
சுகமுள்ளபேர்க்குநீ துரிதமாய்நடப்பாய்
விக்கலும்இருமலும் வேதையுங்கொடுப்பாய்
மிஞ்சுங்கருமயிரைப் பஞ்சுபோற்கெடுப்பாய் ஓகோ

6. மலைகள்மண்டபங்களை வலிமையாய்இடிப்பாய்
வாரிஏழுகடலும் வற்றிடக்குடிப்பாய்
தலைதடுமாறநீ தான்கொள்ளை அடிப்பாய்
தனிவேதநாயகன் தயையாலேகடிப்பாய் ஓகோ

உத்தியோக சம்பந்தக் கீர்த்தனைகள்

நியாய பரிபாலனஞ்செய்ய வரம் வேண்டல்

162. இராகம் - சாவேரி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

நானேபொதுநீதி—தானேசெலுத்திட
நல்வரம்அருள்கோனே நானே

அநுபல்லவி

தானேயாகிய சாக்ஷாத்காரமே
தேனே அமுதமே திவ்வியஞானசாரமே நானே

சரணங்கள்

1. வட்டவுலகில்யாரும் பொதுவில் அனுபவிக்கும்
மழைகால்வெயில்பூதாதி போலவே
இஷ்டர் அநிஷ்டர் தமர் எளியர்செல்வர்பெண்பூமான்
என்னும்பேதம்உன்னுமல் ஏலவே
திட்டமாச்சரிநீதிசெலுத்தலின் மனம்நாட்டிச்
சிறியவழக்கும்பெரு வழக்கெனத்திண்ணம்நீட்டிச்
சட்டசாஸ்திரங்கள்மிக உணர்ந்தறிவினைத்தீட்டிச்
சகலஉயிர்களுமென் தன்னுயிர் தன்னுயிர்போல்பாராட்டிச்
சிட்டபரிபாலனனெனுமுடிசூட்டித்
தீயர்மொழிபுகாமற் செவிவழிபூட்டிக்
கொட்டஞ்செய்துட்டர் கண்ணில்விரலைவிட்டாட்டிக்
கூகூயெனப்பொய் கதறும்படிமாட்டி நானே

2. அருணன் சந்திரனிலை நீங்கினுந்தரைமேல்கீழ்
ஆயினும்அறத்தைநான் விட்டாமல்
வருணபோற்பொருள்மாரி வழக்கர்பெய்யினும்அதை
வாங்கயாசகன்போற்கை நீட்டாமல்
வரும்வழக்கர்மனத்தை வன்சொற்களால்சுடாமல்

மற்றைகீழ்உத்தியோகஸ்தர் வம்புக்கிடங்கொடாமல்
அருமடியால்வழக்கா ராய்ச்சியில்பின்னிடாமல்
அப்பன்பாட்டன்சொன்னாலும் அறநெறிதனைவிடாமல்
தருமதேவதைஞாய ஸ்தலந்தனில்கடிக்கத்
தப்புச்சாக்ஷிகள்கிடு கிடெனவேதுடிக்க
இருமையகல அநீதியேஓட்டம்பிடிக்க
இலஞ்சம்வாங்கிகள்வெட்கத் தால்உயிர்மடிக்க நானே

3. அந்தவிலங்குமுடங் கூன்குருடூமைமுத
லானஜன்மம்வராமல் தடுத்தாயே
முந்தமானிடஜன்மந் தந்ததுமன்றிப்பின்னும்
முன்சீப்பதிகாரமுங் கொடுத்தாயே
இந்தஉபகாரத்தை இதயத்தெழுதித்தேக்கி
எவர்க்கும்பெரியவனு னெனும்அகங்காரம்நீக்கி
நந்தாவிளக்கம்போல நவையிருளினைப்போக்கி
நான்செய்தநீதிநூற்கென் நடையைத்திட்டாந்தமாக்கித்
தொந்தமெனவேவினை யாடிஉண்டுதூங்கிச்
சுகஉடலம்வளர்க்குஞ் சோம்பினைநீங்கி
விந்தைநன்முயற்சியில் மேன்மேலோங்கி
வேதநாயகன்நல்லோன் எனஇசைதாங்கி நானே

துர்வழக்காளிகளைப்பற்றி

163. இராகம் - சௌராஷ்டிரம், அடதாள சாப்பு.

பல்லவி

இந்தவழக்குக்கெல்லாம் நாம்தானா—கோர்ட்டில்
வந்தவன்எல்லாம்நமக் கெஜமானா இந்த

அநுபல்லவி

நந்தன்வலியச்சண்டை பிடித்தானும்—அந்த
நாகனைத்தட்டி அவன் அடித்தானும் இந்த

சரணங்கள்

1. தந்தைதன்மார்க்கஞ்செய்து கெட்டானும் - பிள்ளை
தாரங்களைத்தெருவில் விட்டானும்
முந்தஅதிகக்கடன் பட்டானும்—நிலம்
முழுதுந்தர்விநியோகம் இட்டானும் இந்த

2. அண்ணன் தம்பிமார்களை வெறுத்தானும் அவர்க்
காஸ்திபாகங்கொடாமல் மறுத்தானும்
கண்ணன் வயலைப்பொன்னன் மறுத்தானும் கடைக்
காரன்செட்டிசரக்கை நிறுத்தானும் இந்த

3. ககனப்பூவந்திமகன் கொய்தானும்—அதைக்
கண்டுகுருடன் அம்பாலெய்தானும்
ஜெகமிசைஊமையனும் வைதானும் அதைச்
செவிடன்கேட்டுநகை செய்தானும் இந்த

4. தூங்கன்வாதியைக்கண்டு சிரித்தானும்—சிங்கன்
தும்மிஇருநெட்டி முரித்தானும்
தங்கன்இரண்டுகையும் விரித்தானும்—அந்தச்
சாந்தனுந்தன்முகத்தைச் சுரித்தானும் இந்த

5. காமிலான்வாதியைப் பிடித்தானும்—இரு
காலிலான்உதைத்துதைத் திடித்தானும்
சிரமில்லாதவன்கடித் தடித்தானும்—பதம்
செப்பும்வேதநாயகன் படித்தானும் இந்த

உத்தியோக சங்கடம்

164. இராகம் - நாதநாமக்கிரியை, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

அப்பா இதென்ன அதிகாரம்—ஐயோ
எப்போதும்பக்திசெய்ய இல்லையேநேரம் அப்பா

அநுபல்லவி

சுப்பையரோ அபத்தமூட்டை—அந்த
சுந்தரய்யர்வழக்கிலே தொளாயிரம்ஓட்டை
அப்பையர்கற்பிப்பார் பொய்சீட்டை—அந்த
அனந்தய்யர்கட்டுவார் ஆகாசக்கோட்டை அப்பா

சரணங்கள்

1. சிலர்கேட்பார் கற்பகச்சோலை—வேறு
சிலர்கேட்பார்நமன் அணு காமலேஓலை
பலர்கேட்பார் நூறுபுலிப்பாலை—அல்லும்
பகலும்உலகில்நமக் கிதுதானோவேலை அப்பா

2. அண்டப்புரட்டன் அந்தவாதி—அகி
லாண்டப்புரட்டன் அப்பா அவன்பிரதிவாதி
சண்டப்பிரசண்டன் நியாயவாதி—நாளும்
சகஸ்திரப்புளுகன் சாக்ஷிக் காரனென்னும்கியாதி அப்பா

3. எப்போதும் பொய்வழக்கர் கூட்டம்—அவர்க்
கிந்திரலோகங்கிடைத்தாலும் இன்னமுந்தான்வாட்டம்
தப்புசாக்ஷிகள் வாய்நீட்டம்—பொய்ச்
சத்தியம்ஆணையென்றால் அவர்க்குக்கொண்டாட்டம் அப்பா

4. போராசைக்காரன் குப்பன்செட்டி—அவன்
பிரமாதிகளிடத்தும் வாங்குவான்வட்டி
சோரன்வழக்கில் சிங்கக்குட்டி—இவர்
சூதால்வேதநாயகன் பதந்தொழஅட்டி அப்பா

இதுவும் அது

165. இராகம் - புன்னாகவராளி, திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி

போதும்போதும்உத்தியோககனமே—இதில்
ஏதுசுகம் நமக்குமனமே போதும்

அநுபல்லவி

ஓதக்கடலின் அலைக்கோய்வுண்டோ ஆரவாரம்
வேதநாயகன்நாமம் விளம்பவுண்டோநேரம் போதும்

சரணங்கள்

1. சிலர்நிலவழக்குகள் கொடுப்பார்—வேறு
சிலர்பணவழக்குச் செய்தடுப்பார்
பலருநம்முடன்சண்டைதொடுப்பார்—அல்லும்
பகலும்நம்பிராணனை யெடுப்பார்
உலகில்வழக்கிழந்தோர் ஊரெங்குந்தூற்றுவார்
நலமில்அப்பீல்கோர்ட்டார்நம்தீர்ப்பைமாற்றுவார் போதும்

2. ஒருவன் கேட்பான் அளகாபுரியை—வேறு
ஒருவன் கேட்பான் மேருகிரியை
ஒருவன் கேட்பான் அருணன்பரியை—வேறு
ஒருவன் கேட்பான் வெள்ளைக்கரியை
நரர்பக்ஷந்தீர்த்தால்விண்ணாட்டோர்க்குமனஸ்தாபம்
சுரர்பக்ஷம்தீர்ப்புசெய்தால் துஷ்டநரர்க்குக்கோபம் போதும்

3. எந்தநேரமும் ஓயாவேலை—இதில்
என்னபெறுறோம் முத்துமாலை
அந்தஉத்தியோகமே ஆலை—அதில்
அகப்பட்டநாம் கரும்புபோலே
சந்ததமும்உழைத்துந் தணிந்ததுண்டோக்ஷாமம்
இந்தக்கூழுக்குத்தானா இருபதுபட்டாகிராமம் போதும்

4. எழுதியெழுதிஎன்ன கிரீடம்—பெற்றோம்
இங்கிதம்தெரியார் நிர்மூடம்
பழுதுசொல்வதிவர்க்குப் பாடம்—பஞ்ச
பாதகங்களுக் கிவர்பீடம்
அழுதாலுந்தொழுதாலும் அவர்துர்க்குணம்போமோ
கழுதைக்குவாழ்க்கைப்பட்டுக் கடிவுதைக்கஞ்சலாமோ
போதும்

பெரிய துரையாகிய கடவுளுக்கும் மனுஷத் துரைகளுக்கும் உள்ள பேதம்

166. இராகம் - சௌராஷ்டிரம், ஆதி தாளம்.

பல்லவி

அந்தப்பெரியதுரைக்—கிந்தத்துரைகள்சரியா
மூடமனமே
விந்தைப்பொன்னுக்குநிகர்—நிந்தைக்குரியகரியா அந்த

அநுபல்லவி

இந்தப்புவியில்நமைச்—சொந்தப்பொருளாச்செய்து
தந்தைக்குநிகராகச்—சிந்தைக்குள்உறையும் அந்த

சரணங்கள்

1. அந்தத்துரைநாம்செய்யும் எந்தப்பிழைகளையும்பொறுப்பான்
        இரக்கமின்றி
   இந்தத்துரைநாம்செய்யும் எந்தப்பிழைக்கும் தலை அறுப்பான்
        வேலைகொள்ளாமல்
   அந்தத்துரைதான்நமக் கெந்தப்பொருளுந்தந்திருப்பான்
        வேலைவாங்கியும்
   இந்தத்துரைநமது சொந்தப்பொருளையுமேயறுப்பான்
        விளையாட்டாக

   அந்தத்துரைவுலகம் அமைத்தளித்தழிப்பான்
   இந்தத்துரைகந்தலை இரண்டாகக்கிழிப்பான்
   அந்தத்துரைதனிமை யாய்ப்பகைஒழிப்பான்
   இந்தத்துரைபடைகள் இருந்துமேவிழிப்பான் அந்த

2. அந்தத்துரைவாகன மின்றி அண்டங்களெல்லாம்கடப்பான்
        முடவன்போலே
   இந்தத்துரைவாகனம் இல்லாவிட்டால்விழுந்துகிடப்பான்
        எக்காலமுமே
   அந்தத்துரைதானென்றும் அருந்தாமல்நமக்கன்னம்படைப்
        சோறுங்கறியும் [பான்
   இந்தத்துரைதான்நமக் கீயாமல்தன்வயிற்றில்அடைப்பான்
        பலவகையில்

   அந்தத்துரைதான்நமக் கனுதினம்உழைப்பான்
   இந்தத்துரைதான்நம்மை ஏவல்கொண்டுபிழைப்பான்
   அந்தத்துரையென்றைக்கும் அழிவின்றித்தழைப்பான்
   இந்தத்துரையையினி இயமன்வந்தழைப்பான் அந்த

3. அந்தத்துரைசகல அந்தரங்களையுந்தெரிவான்
        குருடன்போலே
   இந்தத்துரைவுலகில் ஏதுந்தெரியாமலேதிரிவான்
        துஷ்டரையெல்லாம்
   அந்தத்துரையடக்கி முந்தச்சிஷ்டருக்கருள்சொரிவான்
        பொய்யரையெல்லாம்
   இந்தத்துரைஉயர்த்தி வந்தநல்லவர்க்கிடர்புரிவான்
        சத்தியமாக

அந்தத்துரைதான்சுத்த அமலசொரூபி
இந்தத்துரைஉலகில் இணையில்லாப்பாபி
அந்தத்துரைவேத நாயகன்மனவியாபி
இந்தத்துரைஎவர்க்கும் ஈயாதலோபி அந்த

கோட்சொல்லும் உத்தியோகஸ்தர்களைப்பற்றி

167. இராகம் - அசாவேரி, திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி

எந்தநாளினுந்தர்மமே ஜெயம்
ஏன்மயக்குகின்றாய்—பெண்ணே எந்த

அநுபல்லவி

நிந்தனைபலர் கூறட்டும்அவர்
நினைவெல்லாம் நிறைவேறட்டும்—பின்பு
சிந்தனை தடுமாறட்டும்—அவர்
சிரிப்பார்சிரித்து நாறட்டும்—பெண்ணே எந்த

சரணங்கள்

1. எரிகிறவீட்டில் பிடுங்குவதுலாபம்
என்றுசொல்வார் அந்த வண்ணமே
பெரியகோட்சொல்லிநம் உத்தியோகத்தைப்
பிடுங்குவதிவர் எண்ணமே
சரியிவர்எண்ணம்முடிக்கட்டும்—வஞ்சம்
சர்வகொள்ளைகள் அடிக்கட்டும்—உண்மை
துரைகள்கண்டு பிடிக்கட்டும்—அந்தத்
துஷ்டரைடஜன் அடிக்கட்டும்—பெண்ணே எந்த

2. வரும்இடரெல்லாம் வரட்டும் நாம்அதில்
வருத்தங்கொண்டென்ன சாரமே
சருவமூடர்கள் வாழும் நாட்டினில்
சாதுகட் கபசாரமே
துரைகள் நம்மைக் கெடுக்கட்டும்—அந்தத்
துஷ்டர்க்குத்தியோகங் கொடுக்கட்டும்—அவர்
தரையில்கெட்டபே ரெடுக்கட்டும்—பின்பு
தம்பிமார்களை முடுக்கட்டும்—பெண்ணே எந்த

3. வல்லவனுக்குப் புல்லும் ஆயுதம்
வாழ்வதுநமக் கருமையா
நல்லவர்க்கிது காலமா இங்கு
நாமிருப்பது பெருமையா
கல்வில்லார் இவர் உரிக்கட்டும்—அவர்
கால்விலங்கு தரிக்கட்டும்—கண்ட
எல்லவருமே சிரிக்கட்டும்—மிக
என்சொல் அப்போது சரிக்கட்டும்—பெண்ணே எந்த

4. கோளும்பொய்களும் கூறட்டும் நாய்
தலைத்துநந்தம் பாழாகுமா
மூளும்சூரியன் ஒளியைக் கையினால்
மூடமறைந்துபோகுமா
நீளுந்தீயர்கள் குதிக்கட்டும்—அவர்
நெஞ்சில்வஞ்சகம் பதிக்கட்டும்—நமை
நாளுமே அவமதிக்கட்டும்—வேத
நாயகன்சிக்ஷை விதிக்கட்டும்—பெண்ணே எந்த

சுவாமியை நினைக்க நேரமில்லையென்று முறையிடல்

168. இராகம் - நாதநாமக்கிரியை, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

நினைப்பதெப்போது நெஞ்சே—ஐயன்பதத்தை
நினைப்பதெப்போது நெஞ்சே நினை

அநுபல்லவி

தனத்தையும் மாதர்யௌ
வனத்தையும் உத்தியோக
கனத்தையும் எண்ணிப்பல
தினத்தையும் கழித்தால் நினை

சரணங்கள்

1. பாட்டிலும்பலவினை யாட்டிலும் துர்விஷயக்
காட்டிலும்புத்திதனை—நாட்டிநாள்கழித்தால் நினை

2. தாரத்தைப்பிள்ளைகள்சம் சாரத்தைஎண்ணித்துர்வியா
பாரத்திலேநமது நேரத்தைக்கழித்தால் நினை

3. தனைக்குள் ஒருசாண் குக்ஷி—இரைக்காக வெள்ளைக்காரத்
துரைக்குக்கைகட்டி சாகும்—வரைக்கும்நாம் உழைத்தால் நினை

4. பாருக்குள்வரும்கக்ஷிக்—காரர்க்கும்பின்னும் இந்த
ஊருக்கும்உழைத்து நம் வீரத்தைக்குலைத்தால் நினை

5. தொண்டை கிழித்துக்கொண்டு—சண்டைசெய்யும்வக்கீல்கள்
அண்டையில் இருந்து நம்—மண்டையைஉடைத்தால் நினை

6. ஞாலத்தில்பெண்கள்செய்யும்—ஜாலத்தையுநம்பி அவர்
மூலத்திலே நமது—காலத்தைக்கழித்தால் நினை

7. உழக்கில்தெற்குவடக்குக்—கிழக்குமேற்கென்றுசொல்லும்
வழக்கர்பெருஞ்சமுத்திர—முழக்கத்திலிருந்தால் நினை

8. வேதநாயகன் திருப்—பாதங்களை மறந்து
பூதஉடல்வளர்க்கக்—காதங்கள் அலைந்தால் நினை

உத்தியோகத்தை வெறுத்தல்

169. இராகம் - மோகனம், ஆதி தாளம்.

பல்லவி

இந்த உத்தியோக மென்னபெரிதா—நெஞ்சே
இதுபோனால் நாம் பிழைப்பதரிதா இந்த

அநுபல்லவி

எந்தவிடம்போனாலும் கதம்பப்பொடிவாசிக்கும்
அந்தவிதமாய்நம்மை அகிலமெல்லாம்பூசிக்கும் இந்த

சரணங்கள்

1. நல்லபிரபுக்களெல்லாம் நாட்டைவிட்டே அகன்றார்
ஞானசூனியரெல்லாம் நமக்கதிபதியென்றார்
இல்லாததோஷநம்மேல் எடுத்தவர்முடிகின்றார்
இரவியினுங்களங்கம் இருக்குமெனபுகன்றார் இந்த

2. ஆகாதகாலம்இதில் அசடர்தலையெடுத்தார்
அருங்குணசீலர்கள் அதிகாரங்கைவிடுத்தார்
போகாமற்கோளரும் பொய்யரும்வந்தடுத்தார்
பூவிற்றகடையிலே புல்விற்கத்தொடுத்திட்டார் இந்த

3. இந்தஉலகுக்கெல்லாம் இவரே அதிபதியா
இவருக்குழைக்கமக் கென்ன தலைவிதியா
அந்தமாகவேபடி அளப்பதிவர்பொதியா
ஆயிரந்தொழிலும்நாம் அறியாதசங்கதியா இந்த

4. பாரில்இவரைக்கண்டோ படித்திட்டோம்பலபாடை
பட்டதற்கென்னதந்தார் பாக்கியங்கூடைகூடை
ஊரில்உத்தியோகம்போனல் ஒழியும்பிடித்தபீடை
உயர்வேதநாயகன் உதவுவான்அன்னம்ஆடை இந்த

துன்பத்திற்கு அஞ்சாமை

---

170. இராகம் - முகாரி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

என்னவந்தாலும் மனமே—ஐயன்
இருக்கையில் என்னவிசனமே என்ன

அநுபல்லவி

மன்னர்பகைக்கில்உயிர்—தன்னைவதைப்பர்வே
றென்னசெய்வார்நிதம்—பன்னரும்இடர்கள் என்ன

சரணங்கள்

1. உத்தமமானசஞ்சீவி—கையில்
உடையவரைக்கொல்லுமோ நாவி
அத்தனைநம்புமேதாவி—தன்னை
அலைக்குமோ துயரமுமேவி
சுத்தனைமறந்தவர்—சித்தமேகவலைகள்
வைத்தபாத்திரமாகும்—நித்தமும்துன்பம் என்ன

2. ஈடறுகாவுடன் ஓடை—அரு
கிருக்கையில்என்செயுங் கோடை
மாடகூடகோபுர மேடை—தனில்
வசிப்பவர்க்குண்டோ குளிர்வாடை
தேடரியபுண்ணியபொற்—பீடம்அமர்ந்தன்பெனும்
கிரீடந்தரித்தோர்க்கின்பம்—நாடகம்செயும்நோய் என்ன

3. ஓகரும்தேவபக்தி—நாளும்
உலகில்யாவையும் வெல்லும்சக்தி
போதமுடன் அதுவேமுத்தி—அதில்
புருஷார்த்தங்களெல்லாம் சித்தி
வேதநாயகன்பக்தர்—மீதடருந்துன்பங்கள்
ஆதவன்முன்பனியாம்—ஆதலின்துயரம் என்ன

பிறர்மேற் குறைகூறாமை

171. இராகம் - பைரவி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

ஒருவர்மேலுங்குறைநீ கூறாதே—திரு
உளச்செயற்காப்பிறரைற் சீறாதே ஒருவர்

அநுபல்லவி

வருவதுவுந்தொழிய மாறாதே—கரு
பஞ்சுக்கிணைகிருபேசன்—கஞ்சக்கழல்மறந்து
வஞ்சக்கடலில்விழும் நெஞ்சக்குரங்கேநீ ஒருவர்

சரணங்கள்

1. துன்பமென்பதெவர்க்கும் சுதந்தரமே—அதைத்
தொலைப்பதற்குண்டோஒரு தந்திரமே
இன்பமுற்றவரெவர் நிரந்தரமே—பிறர்
இடிக்கவந்தாலுங்கட்டி—அடிக்கவந்தாலும்பழி
முடிக்கவந்தாலும்உயிர்—மடிக்கவந்தாலும்நீ ஒருவர்

2. பொறுமைஎக்காரியமும் சாதிக்குமோ—அதைப்
பூண்டவர்க்கேசுகம் ஆதிக்கமே
மறுமையின்துயரத்தைப் பேதிக்குமே—மிக
மகிழ்ந்தபோதிலும்துயர்—நிகழ்ந்தபோதிலும்பிறர்
புகழ்ந்தபோதிலும்உனை—இகழ்ந்தபோதிலும்நீ ஒருவர்

3. மற்றவர்தாம்செய்யினும் பெருந்தீங்கு—அதை
மனதிற்கொள்ளாதிருப்பதே பாங்கு
குற்றமாகியவழி தனைநீங்கு—மிகக்
கோத்தபலபுவனம்—காத்தபரன் அடியை
ஏத்தும்வேதநாயகன்—வார்த்தையின்படிநீ ஒருவர்

பரிதான கண்டனம்

172. இராகம் - சௌராஷ்டிரம், ஆதி தாளம்.

பல்லவி

சீச்சீநீர்லஞ்சம்வாங்கல் ஞாயமோ—அதனால்உமை
சேர்ந்ததரித்திரம் விடிந்துபோமோ — சீச்சி

அநுபல்லவி

வீச்சிலும்வீண்பகட்டுப் பேச்சிலும்பணம்வாங்கும்
தேர்ச்சியுடையவினைப்—பூச்சிஒப்பவரே — சீச்சி

சரணங்கள்

1. வரவேண்டியகடனை வகையுடன்கேட்டு வாங்கக்கூசிப்
பலரிருக்க
வலியநீர்கேட்டுவாங்க மனம்எப்படிவந்ததோசீச்சி
உலகில்நீங்கள்
பாவியபெருந்தவம் பதினாயிரம்வருஷம்ஊசி
முனையில்நின்று
பண்ணினும்போமோ அந்தப்பாவம்ஒருமுந்திரிவாசி
இலஞ்சந்தன்னைக்

கரம்வாங்கினோர்கள் தந்தோர்க்குப்பாததூசி
கள்ளர்க்குவேண்டும் நடுஇரவமாவாசி
இரவும்பகலும் உமக்கேஏகாசி
எவரையும்மயக்கிடும் நீர்புருஷதாசி — சீச்சி

2. தனதுகேடறியாமல் சகலர்க்குஞ்சாஸ்திரஞ்சொல்லும்பல்லி
கழுநீர்வீழ்ந்து
சாகுதல்போல யாவுந்தெரிந்தமகிமைக் கொத்துமல்லி
ஆகியநீங்கள்
மனமயங்கும்எளியரிடம் வாங்கலாமோ தனம்இரவிக்
குடநீர்போலே
வாழ்வுந்தனமுங்கெட்டுத் தாழுமென்பதுள்ளங்கைநெல்லி
ஆகையால்ஏழை

ஜனம்அழவாங்கிடுந் தனம்உயிர்கொல்லி
சாய்க்குமேஅதுவாழ்வின் வேரினைக்கெல்லி
தினமுமேஅடிக்கிறீர் நீர்ஜெகஜல்லி
திருட்டுத்தொழில்நீங்கள் ருத்திராக்ஷப்பில்லி — சீச்சி

3. இழிவுக்காலமான உமையஷ்டமச்சனிபற்றுதோ
பொல்லாத்துஷ்டர்நீர்
என்றுசனிபிடிக்க அஞ்சினுப்பாதகஞ்சுற்றுதோ
புண்ணியங்கைவிட்டு
வழிகெட்டஉங்களுக்கு வளவிதியாவுமேவற்றுதோ
ஒருசாண்குப்பி
வளர்த்திடஉங்களுக்கு வருமானச்சம்பளம்பற்றுதோ
குண்டோதரன்போல்

ஒழிவில்உம்முதாங் ஞானப்பெருங்குழியா
உம்மாற்சகலஉத்தி யோகர்க்கும்பழியா
விழியவியாதோஉமக் கென்னகெட்டசுழியா
வேதநாயகன்உரைப்பது வீண்மொழியா சிச்சீ

இதுவும் அது

173. இராகம் - சங்கராபரணம், சாப்பு தாளம்.

பல்லவி

ஏதுக்கோவாங்குறீர் லஞ்சம்—உமக்
கிதைவிடவேறுண்டோ பஞ்சம் ஏதுக்கோ

அநுபல்லவி

வாதுக்குவீணே வழக்குரைபேசி
வாங்குறீர்என்ன பிழைப்பதுசீச்சீ ஏதுக்கோ

சரணங்கள்

1. நீசப்பொருளினை ஆசைப்பட்டேநல்ல
நீதியைநீக்குகிறீர்—ஐயோ அபக்
கியாதியைத்தூக்குகிறீர்—உமக்கும்பொய்த்
தாசிக்குமேஎன்னபேதம்—நீர்தான்
சாதிப்பதென்ன பிரமாதம்—பிறர்
காசுக்கேன்இந்தவிவாதம்—அப்பு
காத்தான்முதலோர்க்கு நீமுதற்பாதம் ஏதுக்கோ

2. மணமுமலரும்போன்ற நேயர்களிடத்திலும்
வாங்குவீர்பரிதானம்—உமைவிட்டு
நீங்குமோ அவமானம்—அலக்ஷியம்
பணமென்னகாணும் பாஷாணம்—பிறர்

பணமென்றால்விடுகிறீர் பிராணம்—அதில்
குணமுண்டோகடுகுப் பிரமாணம்—வாங்கக்
கூசுகிறீர்ரிலை கிடையாதோநாணம் ஏதுக்கோ

3. பாழில்இறைத்த ஜலம்போல்உமக்கும்
பரிசளித்தாவ துண்டோ—துரைதீர்ப்புப்
பண்ணுவதும்மைக் கொண்டோ—வெட்கமின்றி
ஏழைகளிடத்திற் கைக்கூலி—வாங்க
இச்சைகொண்டீர் என்னக்கேலி—வந்து
சூழுமேபலபல சோலி—நிஜம்
துரையறிந்தால்உங்கள் உத்தியோகம்காலி ஏதுக்கோ

4. உழக்கிற்கிழக்குமேற் குண்டாக்கிஒருகாலே
ஊரைப்புரட்டுகிறீர்—விவாதிக்கும்
பேரை மருட்டுகிறீர்—நிச்சயமுண்டோ
வழக்குச்சேற்றினில்நட் டகம்பம்—பிச்சை
வாங்கியும்உமக்கென்ன டப்பம்—ஞாயம்
இழக்கின்றபேர்படுந் துன்பம்—உமக்
கிசைந்திடுஞ்செல்வத்தை அறுத்திடும்ரம்பம் ஏதுக்கோ

5. சிலையில்நார்உரிப் பதுபோலஎவரையும்
திட்டமாய் எத்துகிறீர்—கைகளில்அகப்
பட்டதைச் சுற்றுகிறீர்—பெரிதான
மலையோஉமதுகாய ஸ்தூலம்—நீர்தாம்
வாழ்வதுண்டோகோடி காலம்—ஊரில்
கொலைஞர்களவர்கள் விலாசம்—ஆனால்
கொடுக்கவேண்டுமுந்தி உமக்குத்தாம்பூலம் ஏதுக்கோ

6. ஆடுங்கறங்கென வாடும்பஞ்சைகளிடம்
அடிக்கிறீர்சர்வ கொள்ளை—உமைவந்து
பிடிக்குமேபெரிய சள்ளை—வாங்கினபின்பு
போடுகிறீர்பட்டா ராமம்—ஒரு
போதும்விடியுமோ க்ஷாமம்—இமை
நாடிமிஞ்சாதொரு ரோமம்—வேத
நாயகன்சொற்கேட்டால் உமக்குண்டு க்ஷேமம் ஏதுக்கோ

இதுவும் அது

174. இராகம் - பியாகடை, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

ஆர்வேணுமோ அவர் வாங்கட்டும்லஞ்ச
ஆசைவையாதே நெஞ்சே ஆர்

அநுபல்லவி

சீர்வளரும்குளத்தூ ரெனும்பதிஉள்ளார்
செல்வன்வேதநாயகன் சொல்லும்உரையைக்கொள்ளார் ஆர்

சரணங்கள்

1. சம்பளமிருக்கப்பின் மேல்வருமானம்
தனைநாடிஏன்அதன் மேல்நித்தியதியானம்
அம்புவிமிசைவிளைந் திடும்அவமானம்
அதைவிடஎடுக்க லாமேஉபதானம்
அஞ்சிடும்பல பஞ்சையோர்களையே-நிதம்-துன்பஞ்செய்து
மிஞ்சவேஅவர்—லஞ்சமேதர
வஞ்சமேபுரி—பஞ்சபாதகர் ஆர்

2. கக்ஷிக்காரருக்குன்னால் ஏதுபகாரம்
கனதுரைதீர்ப்பான் தன்மனதுப்பிரகாரம்
ரட்சிப்பேனெனபொய் சொல்வதில்என்னசாரம்
லஞ்சமென்பதுபட்டப் பகலிற்செய்சோரம்
ரத்னராசியும்அர்த்தநாணயமும்—தந்தால்—உன்காரியம்
சித்தியென்றுப—யத்திராளையும்
எத்திவாங்கிடும்—உத்தியோகர்கள் ஆர்

3. அயலார்பொருளின்மேல் நமக்கென்னசொந்தம்
அகதியைமடிபிடித் தேன்பலவந்தம்
இயலவாங்கிக்கெட்ட குடிகள்அனந்தம்
இகபரம்போம் வரும்நரகநிர்ப்பந்தம்
இக்கணத்தில் உன்பக்கமாகிடவே-செய்வேன்-தந்தாலென்று
அக்கிரமத்தில்—அலைக்கழித்து
வழக்கரைத்தொடர்—துர்க்குணத்தர்கள் ஆர்

4 ஒருகாசாகிலும் வாங்குதல்துரோகம்
ஊர்கொள்ளையடிக்கவே உனக்குத்தியோகம்
தருபவர்க்கென்ன உன்னாலேநிர்வாகம்
தனதுக்கேன்செய்கிறாய் நீபிராணத்தியாகம்
சட்டய்நீதி புரட்டிவாதியையே—தினம்—கெட்டிதக்கக்

கட்டிவெட்டி—உருட்டியோட்டிய
பெட்டிகொட்டி—மருட்டுமட்டிகள் ஆ

பிரபுத்துவ தூஷணை

175. இராகம் - தன்யாசி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

ஓஓ பிரபுத்துவமே—தினமும்
என்னால்கன உபத்திரவமே ஓஓ

அநுபல்லவி

காவலர்பூமியில் என்னிடத்துன்தொழிலைக்
காட்டாதேஎன்னை வாட்டாதே ஓஓ

சரணங்கள்

1. அன்னத்தைக்கண்டால் விஷம்போல்வேம்புபோல்
அருவருத்துண்ணத் துணியாய்
ஆயிரம்பக்குவஞ்செய் தொருவாய்சாதம்உண்
டாலும்நீ ஜீரணியாய்
என்னத்துக்கிந்த அன்னமென்றெண்ணி ஏழைகளுக்
கிந்தவர்பசி தணியாய்
இறுமாப்போதிமிர் வாதமோ
ஈசன்வந்தாலும் எழுந்துபணியாய் ஓஓ

2. பார்க்கச்சகியா அங்க ஈனர் அழகரென்று
பலருந்துதிக்க விதிப்பாய்
பலசாலிநானென்று துள்ளிக்கொண்டுசெத்த
பாம்பையுமே மிதிப்பாய்
ஊருக்குள்எவருஞ்சொல்லும் நிந்தையைஅறியாமல்
என்னையேநீ துதிப்பாய்
உண்மைசொல்வோரைத்தள்ளிப் பொய்சொல்வோர்களை
உற்றவரென்று மதிப்பாய் ஓஓ

3. காரியமில்லா வீண்டம்பவிஷயத்தில்
காசெல்லாம் செலவழிப்பாய்
காலத்தையும்உனதுகாயத்தையும்விஷ
காமத்திலே கழிப்பாய்
பாரில்சுகம்எளிய ராலென்றறியாமல்
பாவிஅவரைப் பழிப்பாய்
பத்துப்பேர்நித்தம்உனைத் தாங்கஇல்லாவிட்டால்
பார்க்கபார்க்க விழிப்பாய் ஓஓ

4. பாலையும்விஷஞ்செய்யும் பாம்புபோற்சுகமெல்லாம்
பாழாக்கிக் கெடுப்பாய்
பலநோய்களுக் கிருப்பிடமாய்வைத்தியர்
பலருக்குவேலை கொடுப்பாய்
காலையுமாலையுங் காரணமின்றிக்கடு
கடுத்துநீ சிடுசிடுப்பாய்
கைப்பொருள்போனால்ஒரு வேலையுந்தெரியாமல்
கையிலே ஓடெடுப்பாய் ஓஓ

5. சீமையிற்கவிசொல்லிக் கம்பனுந்நிகரல்லச்
சேஷன்நானென்று விரிப்பாய்
சேஷனீயென்பதற்குச் சாட்சியாகவிஷத்தைத்
தேகமுழுதுந் தரிப்பாய்
ஊமைக்குளறுவாயன் சண்டப்பிரசண்டனென
ஓயாமல் விவகரிப்பாய்
உயர்கவிஞரைக்கண்டால் ஒன்றும்பேசாமல்நீ
ஓட்டத்தை அனுசரிப்பாய் ஓஓ

6 பெருநொண்டிபோல்உனைத் தூக்கச்சொல்லிப்பல
பிராணிகள் கழுத்தொடிப்பாய்
பெருந்தொழில்செய்து களைத்தவன்போல்உடம்பெல்லாம்
பிடிக்கச்சொல்லி அடிப்பாய்
அரும்பலசாலிநான் தூக்கிவிட்டால்பிணக்
காடாக்குவேனென்று நொடிப்பாய்
ஐயன்வேதநாயகன் அடியைமறந்துபெண்கள்
அடிகளையே பிடிப்பாய் ஓஓ

குடும்பசம்பந்தக் கீர்த்தனைகள்

தாய்தந்தையாரை நமஸ்கரித்தல்

176. இராகம் - பியாகு, ஆதி தாளம்.

கண்ணிகள்

1. உற்றவரேஎனைப் பெற்றவரேதினம்
உமக்கே நமஸ்காரம்
முற்றுமேநீர்செய்த உதவிக்குநான்என்ன
மொழிவேன் உபசாரம்

2. பத்துமாதம்என்னை வயிற்றிலேசுமந்து
டலதுயர் சகித்தீரே
எத்தனைபிராண சங்கடமுடனேஎனை
ஈன்றுயிர் வகித்தீரே

3. பெற்றீர்வளர்த்தீர் பேருமிட்டீர்ஜீவ
பிரதிஷ்டை செய்தீரே
உற்றஉம்உதிரத்தை முலைப்பாலாகவே
ஊட்டியே உய்வித்தீரே

4. தேனும்அமிர்தினும் இனிதேஎனக்குநீர்
செப்பிய தாலாட்டு
வானினும்அமரர்க்கு வருமோஇதுபோல்
மங்களத் திருப்பாட்டு

5. மாந்தவியாதிகள் எனையணுகாமலே
மருந்துகள் கொடுத்தீரே
வாந்தியும்மலஜல அசுத்தமும்சகித்தெனை
மார்புற எடுத்தீரே

6. உடல்உயிர்சகலமும் நீர்தந்ததேயன்றி
உண்டோ இனிவேறு
அடரும்உலகெலாம் உமக்களித்தாலுமே
ஆமோ கைம்மாறு

7. சிவன்போல்நீர்என்னை வளர்த்திட்ட அருமையைச்
செப்ப என்னால்ஆமோ
நாவேஆயிரம் இருக்கினும்நீர்செய்த
நன்மையைச் சொல்லப்போமோ

8. கவலையெல்லாம்என் கவலையல்லால்வேறு
கவலையொன் றறியீரே
புவியிலேஎன்சுகம் அல்லதுவேறொரு
பொருளையுங் குறியீரே

9. பாலலியாதிகள் எனை அணுகாமலே
பத்தியம் பிடித்தீரே
காலமெல்லாம்பல விரதங்கள் அனுஷ்டித்துக்
கருமங்கள் முடித்தீரே

10. இரவுமுழுதுமே தூங்காதிருந்துநீர்
என்தனைக்காத்தீரே
அரவுமுதற்பல ஜெந்துக்களால்வரும்
ஆபத்தைத் தீர்த்தீரே

11. தரணியில்என்சுகம் வேண்டியேநீர்பல
தருமங்கள் செய்தீரே
கருணைசெய்யும்படி கடவுளைத்துதித்துநற்
காணிக்கை யெய்தீரே

12. சற்றுநீர்என்னைமுன் மறந்திருந்தால்நான்
சடலம் பொறுப்பேனோ
உற்றஉலகிலே இந்நாள்மட்டும்நான்
உயிர்வாழ்ந் திருப்பேனோ

13. காணுத்தெய்வத்தின் அருளாலேவந்த
கண்கண்டதெய்வம் நீரே
ஆணுப்பெண்ணுயிரா அந்தத்தேவையும்
அன்னைதந்தையென்பாரே

14. எனக்கொருசுகம்வரில் உமக்குவந்ததுபோல்
எக்களிப் படைந்தீரே
எனக்கொருதுயர்வரில் உமக்குவந்ததுபோல்
எங்கிஉள் ளுடைந்தீரே

15. பாலும்சோறும்பக்ஷணங்களும்எனக்கிட்டுப்
பழஞ் சோறுண்டீரே
காலமெல்லாம்நல்ல சோமனும்உடுக்கநீர்
கந்தையைக் கொண்டீரே

16. சப்பிரமஞ்சத்தில் நான்படுத்துறங்கநீர்
தரையிலே படுத்தீரே
கைப்பொருளெல்லாம் என்னிமித்தம்பரி
காரிக்குக் கொடுத்தீரே

17. வாக்கால்உளறுஎன் மழலைச்சொல்கேட்டுநீர்
மகிழ்ந்தே துதித்தீரே
காக்கைக்கும் தன்குஞ்சு பொன்குஞ்சென்பதுபோல
கரிசனம் பதித்தீரே

18. குற்றம்எத்தனையோசெய்தேன் அவற்றைக்
குணமாய்க் கொண்டீரே
சற்றும்நான்நோய்கொள்ளில் அன்னம்நித்திரையின்றித்
தளர்ந்துமெய் துவண்டீரே

19. தோளினும்மார்பினும் இடையினுமேயெனைத்
தூக்கிக்கொண் டலைந்தீரே
நீள்பஞ்சகாலத்தில் உள்ளசோறெனக்கிட்டு
நீர்பசித் தலைந்தீரே

20. சுயநலம்வேண்டி இங்கொருவர்க்கொருவர்
துணைசெய்வர் மெய்தானே
பயனொன்றும்வேண்டா தெனைநீர்வளர்த்திட்ட
பக்ஷம்என் சொல்வேனே

21. உறவினரெல்லாம் உம்மாலேவந்த
உறவினர் தாமலவோ
அறநெறிகாட்டும் குருவுமேநீரெனில்
அயலினி என்சொலவோ

22. பலபொருள்எனக்குச் சம்பாதித்துவைக்கவே
பலவிதம் உழைத்தீரே
நிலமிசைஉம்முயிர்க் குயிர்நானேஎன்று
நினைத்துநீர் பிழைத்தீரே

23. தாரம்போனால்மறு தாரம்வருவர்பெற்ற
தநயரும் அப்படியே
நீர்போனால்வேறு தாய்தந்தையர்வந்து
நேருவதெப்படியே

24. தக்கபருவத்தில் எனை அடக்கிப்பாட
சாலையில் விட்டீரோ
பக்கமெல்லாந்திரிந் தென்னாலேபல
பாடுகள் பட்டீரோ

25. இளமைப்பருவத்தில் என்னால்வருந்துன்பம்
எல்லாம் பொருத்தீரே
தளர்ந்தபருவத்தில் உம்மால்வருந் துன்பம்
சகிப்பது பெருஞ்சீரே

26 துக்கங்களெல்லாம் நீர்வகித்துக்கொண்டு
சுகம்என்க் களித்தீரே
மக்களேசகல பாக்கியமென்றெண்ணி
மனம்மிகக் களித்தீரே

27. மண்பிள்ளையாயினுந் தன்பிள்ளை யென்றெனை
மகிழ்ந்தா தரித்தீரோ
பண்புடன்என்பொருட் டாகநீர்பலரையும்
பணிந்துப சரித்தீரே

28. தெரியாமல்நான்செய்த பிழைபொறுத்தென்னிடம்
திருவருள் பதிப்பீரே
அரும்வேதநாயகன் அருள்செய்யும்படிஎன்னை
ஆசீர்வதிப்பீரே உற்றவரே

தகப்பன் மகனுக்குப் புத்திகூறல்

177. இராகம் - மோகனம், ஆதி தாளம்.

பல்லவி

மார்க்கம்இதுமகனே—சந்திரன்
தோற்குமஎழில் முகனே மார்க்கம்

அநுபல்லவி

மூர்க்கருடனே உறவாடாதே—பழி
மூண்டிடுசூது விளையாடாதே—இந்தப்
பார்க்குள்ஒருபொய் சொல்லக்கூடாதே—மது
பானம்விரும்பி மனம்வாடாதே—சன் மார்க்கம்

சரணங்கள்

1. நித்தியன்பொன்னடி யிணையே—துயர்க்கடலையே
நீக்குதற்குக்கவும் புணையே
பக்திமான்கட்குண்டோ இணையே—கடவுள்நேசம்
பாகதிக்குவழித் துணையே
சத்தியமார்க்கத்தைப்பிரியாதே—பல
தப்புவழியைஅனு சரியாதே—நய
புத்தியில்லாமல்எங்குந் திரியாதே—இந்தப்
பூவில்எவர்க்கும் இடர்புரியாதே—ஈசன் மார்க்கம்

2. புண்ணியபாவங்கள் இரண்டே—நிச்சயம்அந்தப்
புண்ணியவழியைநீ அண்டே
மண்ணினுமேமகிமைகொண்டே—பிழைப்பதன்றி
மறுமையினும்பாக்கியம்—உண்டே
கண்ணியமாகஎன்றும் பிரகாசி—நல்ல
கனதந்தைதாய்பெரியர் அடிபூசை—தினம்
அண்ணன்தம்பிசோதரி களைநேசி—நிதம்
அன்னம்எளியர்க்கிடு நயம்பேசி—சன் மார்க்கம்

3. சத்தியம்அடக்கம் பொறையே—முதலாகிய
சற்குணங்களோடு—நிறையே
சித்திபெறில்ஒரு குறையே—அனுகாலினைச்
செப்பினேன்நான்நீதி—முறையே
சுத்தமாகவேதினம் நீராடும்
தூயவஸ்திரங்களைக் கையாடு—கன
புத்திமான்களுடனே தினங்கூடு—கெட்ட
புல்லரைக்காணில் அஞ்சியேஓடு—சன் மார்க்கம்

4. கல்விநமக் கவசியமே—கற்றவர்க்கிந்தக்
காசினிஎல்லாம் வசியமே
செல்வமுடன்வரும் நயமேகற்றவர்க்கென்றும்
ஜீவனத்துக்கில்லை பயமே
பல்வகைப்படிப்பையும் நீங்காதே—உன்
பாடம்படிக்காமல் தூங்காதே—நீ
நல்வழிநடக்கப்பின் வாங்காதே—எந்த
நாளும்நீகடன்வாங்கி ஏங்காதே—சன் மார்க்கம்

5. பாடமெல்லாம்நெஞ்சில் இருத்து—எழுதப்பேசப்
பாடவும்பழக்கம் பொருத்து
நீடுகையெழுத்தும் திருத்து—கற்றபடிநீ
நிற்கவேண்டுமதென் கருத்து
எடுக்கையுமாயிரு வாடாதே—நீ
என்றும்பிறர்பொருளை நாடாதே—சர்வ
மூடரைக்கூடிவினை யாடாதே—என்றும்
மூச்சுக்குள்புகையிலை போடாதே—சன் மார்க்கம்

6 சீலத்தைக்கை விடாதே—துர்ப்போதனை
செப்புவர்க்கிடங் கொடாதே
ஞாலத்துக்குட் படாதே—மாதுஷ்டனென்று
தாரணியிற்பேர் எடாதே
காலத்தைவிருதாவிற் கழிக்காதே—உன்
கைப்பொருள்வீணிற்செல வழிக்காதே—இந்த
ஞாலத்தொருவரையும் பழிக்காதே—வேத
ஞாயங்களைமறந்து விழிக்காதே—சன் மார்க்கம்

தகப்பன் மகனுக்குப் புத்திகூறல்

178. இராகம் - சஹானா, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

புத்தியிதுமகனே—உனக்குநற்—புத்தி இது மகனே

அநுபல்லவி

நித்தியப்பரன் நேசம்விடாதே
சத்தியமார்க்கத்தைத் தாண்டிக்கெடாதே புத்தி

சரணங்கள்

1. ஆசைப்பெருக்கினை அசட்டைபண்ணாதே
அடிக்கடிஜெபஞ்செய்யா திருக்கவொண்ணாதே
காலத்தைவீணில் கழிக்கவெண்ணாதே
கண்டோரைப்பிச்சையிடாமல் உண்ணாதே புத்தி

2. மாதாபிதாக்களை மகிழ்ந்துநீதாங்கு
மண்ணில்நல்லபிள்ளை யென்றுபேர்வாங்கு
தீதுகள்உனக்குச்செய் தோர்க்குமேதீங்கு
செய்யாமலிருப்பது திருவுளப்பாங்கு புத்தி

3. ஞானபுஸ்தகங்களை நாளும்நீவாசி
நல்லவருடன்கூடி நாதனைநேசி
ஈனர்தமக்குஞான மேஉபதேசி
என்றுங்குணவதி யேமகராசி புத்தி

4. உயிர்போனாலும்நீ ஒருபொய்சொல்லாதே
உன்வீடுகடந்தயல் வீடுசெல்லாதே
பயில்மறுபுருஷர்கள் பார்க்கநில்லாதே
பாவத்தைகனவிலும் நினைத்தல்பொல்லாதே புத்தி

5. அம்புவியே அறங்கைவிடாதே
அற்பப்பொருள்விரும்பி ஐயோகெடாதே
வம்புக்காரிகளுடன் வார்த்தைகொடாதே
மற்றவர்பொருளைக்கண் டாசைப்படாதே புத்தி

6. வாழ்வுவந்தாலும்நீ மயங்கித்துள்ளாதே
மற்றவர்இழிவைஉன் வாயால்விள்ளாதே
தாழ்வுவந்தாலும்நீ சலித்துக்கொள்ளாதே
சகலமும்பரன்செயல் தடுத்துத்தள்ளாதே புத்தி

7. மாமிநாத்திகளை மதித்துறவாடு
மகளுந்தாயும்போல மகிழ்ந்துநீகூடு
சாமியாகுங்கணவன் தயவைநீதேடு
தலையணைமந்திரம் ஓதுதல்கேடு புத்தி

8. தப்பாமல்எளியவரைத் தாங்கிக்கைதூக்கு
தானதருமஜெப தபத்தில்நாள்போக்கு
கைப்பாகத்திலே உன்கணவனார்மூக்கு
கம்மென்றுமணமேறக் காய்கறியாக்கு புத்தி

9. விடியுமுன்எழுந்துநீ வேலையைநாடு
வீட்டைக்கண்ணாடிபோல் விளக்கிக்கையாடு
உடலும்ஆடையும்அழுக் கொழியநீராடு
உடலம்பெருக்கத்தீனி உண்பதுகேடு புத்தி

10. சொந்தவேலைகள்செய்ய சோம்பிநையாதே
துன்பம்செய்தவர்க்குநீ துன்பஞ்செய்யாதே
வந்தஎளியவரை வாட்டிவையாதே
மாவேதநாயகன் வார்த்தைபொய்யாதே புத்தி

உத்தமஸ்திரீயின் லக்ஷணம்

179. இராகம் - சாரங்க, ரூபக தாளம்.

பல்லவி

எவளோ அவளே குலநாரி—அவள்
இகபரம்இரண்டுக்கும்உபகாரி எவளோ

அநுபல்லவி

அவனிதனைவிதிக்கும்—ஆண்டவனைத்துதிக்கும்
அனகபூஷணி—அமிர்தபாஷணி
கனகதூஷணி—கலகதுவேஷணி எவளோ

சரணங்கள்

1. சித்திரையிலுங்கணவன் தியானம்—என்றும்
நீங்காதபெரிய அபிமானம்
பத்தினிகளுக்கெல்லாம் குருஸ்தானம்—அவள்
பரபுருஷருக்கு மாதாசமானம்
சத்தியம்பொறைஅருள்—சாந்தம்அவட்குப்பொருள்
தர்மகஞ்சனி—சமயரஞ்சனி
கர்மபஞ்சனி—கனநிரஞ்சனி எவளோ

2. உத்தமகுணங்களே ஆபரணம்—ரத்ன
ஓலைமுதல்நகைகள் ஒருதிரணம்
பத்தாவைபிரிவது வேமரணம்—வரும்
பந்துஜனங்கட்கெல்லாம் ஆதரணம்
சுத்தம்சித்தம்உடையாள்—தூயஅன்னநடையாள்
துதிகொள்சுந்தரி—சுபநிரந்தரி
மதியில்சுந்தரி—வசனதந்திரி எவளோ

3. சந்திரபிம்பம்போலும் திருமுகமே—அவள்
தரிசனம்பிர்மா னந்தசுகமே
எந்தவேளையுமிருது வாசகமே—சீலம்
ஈவாள் அருந்தகிக்கும் யாசகமே
வந்துதனை அடுக்கும்—வறியார்க்கெல்லாங்கொடுக்கும்
மலநிவாரணி—வடிவபூரணி
குலசிரோமணி குணவுதாரணி எவளோ

4. குணஅழகொன்று லக்ஷாந்தரமே—கொல்லும்
கொடும்விஷம்குணமில்லாள் சுந்தரமே
உணர்வில்லாள்வீடு வனாந்திரமே—ஞானம்
உத்தமிக்கென்றுஞ் சுதந்தரமே
அணுகும்பர்த்தா குரூபம்—அவட்குத்திவ்யசொரூபம்
அதிகநயவதி—அமிர்தகிரணமதி
புதியசுபநிதி—புருஷர்த்தவநிதி எவளோ

5. சகலமுந்தெரிந்த வித்தியாதீபம்—என்றும்
தலைவன்ஊழியமே காலக்ஷேபம்
பகரவொண்ணா மகிமைப்பிரதாபம்—அவள்
பாக்கியங்கணவன் பிரியசல்லாபம்
நிகரில்வேதநாயகன்—நேசமேபேசுஞ்சுகம்
நித்யநவமணி—நிகர்வகுண அணி
அதிகவிதரணி—அரியகிரகணி எவளோ

பெண்பார்க்கத் தூதனுப்புதல்

---

180. இராகம் - உசேனி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

நல்லபெண்ணைப்பார் நீ தூதா
நல்லபெண்ணைப்பார் நீ தூதா

அநுபல்லவி

அல்லடா கேள் இந்தப் பூமியின்மேலே
ஆயிரங்காலத்துப் பயிராகையாலே நல்ல

சரணங்கள்

1. அதிகபேச்சுக்காரி பெரும்வம்பி
ஆயிரமானாலும் அவள்வேண்டாந்தம்பி
நிதம்நிதம்வூரெல்லாம் மீட்டுவாள்கம்பி
நிச்சயம்அவள் ஆகாள் நீஎன்சொல்நம்பி — நல்ல

2. எழுத்துவாசம் அறியாதவள்மட்டி
ஏதும்அறியாள்அவள் சுரண்டுவாள்சட்டி
கழுத்திலேஅவளுக்குத் தாலியைகட்டி
காரியமிலைஅது காசுக்குநஷ்டி — நல்ல

3. அழகுங்குணமுள் ளவள்நல்லஜோடு
அழகில்லையாயினும் குணத்தையேதேடி
பழகுநற்குணமில்லா அழகியின்வீடு
பாம்பு புலிகாடி வாழ்ந்திடுங்காடு — நல்ல

4. வீட்டுவேலைதெரி யாதவள்வேம்பு
மினுக்கும்அவள்குலுக்கு மேவெறும்வீம்பு
கூட்டுநற்குணமில்லாக் கொடியவள்பாம்பு
குலத்தைக்கெடுக்கவந்த கோடாரிக்காம்பு — நல்ல

5. நகைகள்தரித்துமஞ்சள் வாடைகள்பூசி
நாடெங்குந்தெரியவே நகைத்துக்கைவீசி
சொகுசுடன்நடப்பவள் ஆயிரந்தாசி
சும்மாவந்தாலும்அவள் வேண்டாம்சீச்சீ — நல்ல

6. தேவதாபத்திஇல் லாதவள்கள்ளி
திருட்டுக்கும்புரட்டுக்கும் அவள்ஒருபள்ளி
தாலிபுருஷன்குடிக் கவள்பெருங்கொள்ளி
சனியனைவிலைக்கு வாங்காமல்நீதள்ளி — நல்ல

7. உடமைகளுடன்பணங் காசின்மேல்இச்சை
உள்ளவள்சண்டைக்குக் கட்டுவாள்கச்சை
இடைவிடாமல்கெடு மேஎன்லச்சை
இவளைக்கொள்ளுவதிலும் எடுக்கலாம்பிச்சை — நல்ல

8 சந்தங்கணவன்மேல் ஒழியாப்பத்தி
சாந்தம்பொறுமைதயை தானம்நற்புத்தி
எந்தவேலையும்உடல் ஆத்துமசுத்தி
இல்லாதவள் அவள் கழுத்துக்குக்கத்தி — நல்ல

9. நல்லவள்ஏழை யானாலுங்கட்டாதே
நாறூறுபோனாலும் நீபின்னிடாதே
பொல்லாதவள்கையில் காட்டிக்கொடாதே
புலியைக்கொண்டுவந்தென்னைத் தெருவில்விடாதே — நல்ல

10. சகலகாரியமுந் தெரிந்தவள்சிலாக்கியம்
தரித்திரதிசையிலும் அவர்பெரும்பாக்கியம்
இகபரமிரண்டுக்கும் அவளேயோக்கியம்
என்றுசொன்னான்வேத நாயகன்வாக்கியம் — நல்ல

தூதன் பெண்பார்த்துவந்து சொல்லல்

181. இராகம் - சௌராஷ்டிரம், அடதாள சாப்பு.

பல்லவி

பஞ்சவர்ணக்கிளி போல்ஒருபெண்ணைநான்
பார்த்துவந்தேன் சாமி — பஞ்ச

அநுபல்லவி

கொஞ்சமுஞ்சந்தேகமில்லாமலேஅந்தக்
கோலமயிலைநீர் கொள்ளும்—அநு
கூலம்வந்ததென்று துள்ளும்—நல்ல
காலம்கவலையைத் தள்ளும் — பஞ்ச

சரணங்கள்

1. பூரணசந்திரன் போலும்முகத்திற்குப்
பூமியிலுண்டோ சமானம்—தெய்வப்
பூவையர்சுந்தரம் வேண்டில்அவளிடம்
போய்வாங்கவேண்டுமே தானம்—அந்த
நாரிகண்வாய்செவி மூக்குக்குவமையை
நாட்டுவது மதியீனம் - அவள்
நடையழகுக்கும் சடையழகுக்குமே
நானென்னசொல்வேன் உபமானம்—அந்த
மானின்சொல்லே தேவகானம்—இடை
தானுண்டென் பதனுமானம்—நாளும்
மீனங்கண்ணெனில் அவமானம் — பஞ்ச

2. பாக்கியவதி அவள் பக்கத்திலிருந்தாலும்
பாவம்எல்லாம்பறந்தோடும் — அவள்
பால்வடியும்முகம் பார்த்தாலும்போதும்சௌ
பாக்கியம்வந்து விளையாடும் — திரு
வாக்கால்அவள்மழை பெய்யென்றால்பெய்யுமே
வர்ணிக்கயாராலே கூடும் — கிட்டி
வந்ததுபக்குத் துரந்தரயோகம்
வருத்தத்தைநீர் தள்ளிப் போடும் — இனிக்
கருத்தில் அவளையே நாடும் — மிகு
திருத்தமாகக் கவிபாடும் — நல்ல
பொருத்தம்ஆனந்தக்கூத் தாடும் பஞ்ச

3. வெள்ளியும்தங்கமும் அள்ளிக்கொடுத்தாலும்
வேறொருவர்முகம் பாராள் — நல்ல
மேன்மைதுரைமகள் ஆனாலும்வீட்டு
வேலைக் குப்பின்னிட்டுச் சோராள் — நிதம்
தள்ளிநீர்வைதடித் தாலும்கைநோகுமே
சாமியென்றுதொழுஞ் சீராள் — பெற்ற
தாய்தகப்பன்அழைத் தாலும்உமைவிட்டுச்
சற்றும்பிரிந்திட நேராள் — பழு
தற்றநவமணி நேராள் நாளும்
குற்றமுள்ளோர்சபைசேராள் — செய்த
நற்றவத்தால் அன்றி வாராள் பஞ்ச

4. காரியம்பார்ப்பவள் கணக்குஎழுதுவள்
காய்கறியாக்கவும் கெட்டி — அவள்
கைபட்டால்வேம்புங் கரும்பல்லவோ ருசி
கண்டுநீர்மண்டுவீர் சட்டி — அவள்
ஊரிலேமாமிமார் நாத்திமார்எல்லாம்
உவந்திடுகற்கண்டுக் கட்டி — தினம்
ஓயாவிருந்துவந்தாலும் சலியாமல்
உண்ணச்சொல்வாள் அன்னங் கொட்டி — அந்த
வண்ணக்குயிலைநீர் கிட்டி — இரு
கண்ணிற்கண்டாற்படும் திட்டி — துரை
பெண்ணைக்கொள்ளஎன்ன அட்டி பஞ்ச

5 சிந்தாமல்மங்காமல் வீட்டுப்பொருள்களைச்
சிவன்போல்காக்கும் நிர்வாகி—தினம்
செலவைக்குறைத்து வரும்படியில்மிச்சம்
சேர்த்துவைக்கும் மதியூகி—நிதம்
சுந்தம்உறவேதன் வீட்டையுந்தன்னையும்
சுசுத்தம்செய் நாகரீகி—காணும்
கனவில்நனவில்எப் போதும்தெய்வத்தைக்
கணவனைத்தியானிக்கும் ஸ்நேகி—நகை
பணம்விரும்பாத விவேகி—சாந்த
குணமுடையகன தியாகி—நல்ல
உணர்வுடைய உபயோகி பஞ்ச

6. ஆபத்துவேளையில் அறிவுசொல்மந்திரி
அரும்பிணிக்கவளே சஞ்சீவி—துன்பம்
அணுகும்போதாறுதல் தரித்திரகாலத்தில்
அருநிதியாம்அந்தத் தேவி—உம்மைப்
பாபத்தில்வீழாமல் போதிக்கும்சற்குரு
பாடவும்வல்ல மேதாவி—தெய்வ
பத்திநற்புத்தி இரக்கம்பொறுமை
பாவியசற்குண வாவி—கொள்ளும்
ஒருவர்க்கேஅவள் ஆவி—மற்றப்
புருஷர்க்கவள் வசநாவி—அவள்
பெருமைக்கோர்குறைசொல்வேன்—பாவி பஞ்ச

7. சங்கீதம்பாடியும் இங்கிதம்பேசியும்
தாள்பிடித்தும்துயர் தீர்ப்பாள்—நாளும்
தன்வேலைக்காரர் பலர்இருந்தாலும்
சகலமும்தன்கண்ணாற் பார்ப்பாள்—வீட்டில்
அங்கும்இருப்பாள்பின் இங்கும்இருப்பாள்—உம
அண்டையிலும்கட்டிக் காப்பாள்—உமக்
கற்பவருத்தம் இல்லாமல்கவலைகள்
அத்தனையும்கலை ஏற்பாள்—திருச்
சித்தமென்னவென்று கேட்பாள்—மொழிப்
புத்தமுதைச்செவி வார்ப்பாள்—உம்மை
உத்தமமார்க்கத்தில் சேர்ப்பாள் பஞ்ச

8. நீர்மகிழ்ந்தால்அவள் தான்மகிழ்வாள் துன்பம்
நீர்கொள்ளில் அவட்கும் விசாரம்—அன்னம்
நீர்உண்ணில்அவன்பசி தீரும்இருவருக்கும்
நிச்சயம்ஏக சரீரம்—இந்த
ஊரில்நீர் இல்லாத போதுறங்காள் அன்னம்
உண்ணாள்பண்ணாள் அலங்காரம்—நீர்
ஊமைகுருடர் ஆனாலும் செய்வாள்—உமக்
குரிமையாய்ராஜோபசாரம்—ஆனால்
பரமாதருடன்நீர் சஞ்சாரம்—செயில்
வரும்அவளுடைய நிஷ்டூரம்—அதற்
கொருநாளும்இலை பரிகாரம் பஞ்ச

9. பாவம்நீர்செய்யச் சொன்னாலும்செய்யாள்வேறே
பண்ணாள்உமக் கபசாரம்—பெறும்
பாலர்க்குநல்வழி காட்டித்தினமும்
படிப்பிப்பாள்வேதாந்த சாரம்—வந்து
தாவும்எளியவர்க் கில்லைஎன்னாமலே
தாய்போல்செய்வாள் உபகாரம்—செல்வம்
தாழினும்ஏழைக்குத் தான்உண்ணும்அன்னத்தைத்
தந்துமெலிவாள் சரீரம்—தம
யந்தியுமேநமஸ்காரம்—செய்யும்
சுந்தரிசீலம் விஸ்தாரம்—உமக்
கந்தமின்னேநல்ல தாரம் பஞ்ச

10. பாயும்படுக்கையு மாகநோய்கொண்டாலும்
பர்த்தாவேலைக்குப்பின் வாங்காள்—உந்தன்
பக்ஷம்ஒன்றேகோடி லக்ஷம்என்றெண்ணிப்
பலதுன்பம்வந்தாலும் ஏங்காள்—பெற்ற
தாயும்பிதாவும் நிகர்வேதநாயகன்
தாமரைப்பாதத்தை நீங்காள்—நல்ல
சத்தியநிரந்தரை புத்தியின்மந்திரி
சட்டக்குடித்தனப் பாங்காள்—வேலை
முட்டமுடியுமுன் தூங்காள்—என்றும்
கெட்டவள்என்றுபேர் தாங்காள்—உமக்
கிஷ்டமுள்ளாள்பழி ஓங்காள் பஞ்ச

தலைவியிடத்து வைக்கவேண்டிய நேசத்தைப்பற்றி தலைவன் கூறுதல்

182. இராகம் - சௌராஷ்டிரம், அடதாள சாப்பு.

பல்லவி

பத்தினிபோல்நமக் கித்தரைமீதினில்
உற்றவர்யார் மனமே — பத்தினி

அநுபல்லவி

சத்தியமாகவே தாய்க்குப்பின்தாரம்
தாரத்தினால்அல்ல வோசமுசாரம் — பத்தினி

சரணங்கள்

1. இல்லாளுமோநாமுமே ஏகசரீரம்
என்பதுவேமனு நீதியின்சாரம்
நல்லவளேநம் மனைக்கலங்காரம்
நாட்டிலேமற்ற உறவெல்லாந்தூரம் — பத்தினி

2. கைப்பொருள்இல்லா விட்டாலும்நற்பாரி
கைவசமானால் அவளேபொன்மாரி
எப்பொருளும்இருந் தாலும்ஓர்நாரி
இல்லாதவீடு தண்ணீரில்லாஏரி — பத்தினி

3. பெண்ணென்றால்பேயும் இரங்கும்என்பாரே
பெண்ணை அடித்தால் வருங்கெட்டபேரே
கண்ணை இமைகாப் பதுபோலநேரே
காதலிதன்னைக் காப்பாற்றுதல்சீரே — பத்தினி

4. பந்துஜனமெல்லாம் வீண்பரிவாரம்
பாரில்அவரால் உண்டோஉபகாரம்
அந்தரந்தன்னில் உதவுவான்தாரம்
ஆபத்துவேளைக் கவளேஆதாரம் — பத்தினி

5. தாய்தந்தையாரையும் விட்டுவந்தாளே
சம்சாரபாரத்தைத் தாங்கிநைந்தாளே
நோய்சூல்பிரசவந் தன்னில்நொந்தாளே
துன்பத்தைதான்கொண்டு சுகத்தைத்தந்தாளே — பத்தினி

தலைவனுடைய மேன்மையைத் தலைவி தோழிக்குக் கூறுதல்

---

183. இராகம் - பிலகிரி. திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி

நாயகர் பக்ஷமடி—எனக்கது
ஆயிரம் லக்ஷமடி — நாயகர்

அநுபல்லவி

நீயறிவாயோ அவர் குணம்மானே
நாயறியுமோ ஒருசந்திப்பானை — நாயகர்

சரணங்கள்

1. பத்தாவின்பக்ஷம் உள்ளாள்மகராசி
பத்தாவின்பக்ஷம் இல்லாள்பரதேசி
வித்தாரமாகத் திரவியராசி
மென்மேலிருந்தும் பலனென்னசிச்சீ — நாயகர்

2. ஏழையானாலும் எனக்கெஜமானே
என்றும் அடிமை அவருக்குநானே
கூழைஉண்டாலும் எனக்கதுதேனே
கொண்டார்இருக்கக் குறைவென்னமானே — நாயகர்

3. மாலைபொன்னோலைகள் வண்ணமுத்தாரம்
மற்றநகைகளெல்லாம் பெரும்பாரம்
சீலமுங்கற்புமே தேகசிங்காரம்
திவ்யமாணிக்கத்துக் கேன் அலங்காரம் — நாயகர்

4. ஆயிரந்துன்பங்கள் வந்தாலும்நானே
ஐயர்கிருபைஉண் டானால்அஞ்சேனே
பாயேர்பிடித்தவன் என்னசெய்வானே
பாணிபிடித்தவள் பாக்கியந்தானே — நாயகர்

துன்பஞ்செய்தாலும் தலைவனே கதியென்று தலைவி தோழிக்குச் சொல்வது

184 இராகம் - சாவேரி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

அடித்தாலும்வைதாலும் அவரே துணையல்லால்
ஆர் துணையடிமானே அடி

அநுபல்லவி

மடித்தாலும்அவருடன் வாய்மதமிஞ்சலாமோ
வானத்தின்கீழிருந்து மழையிடிக்கஞ்சலாமோ அடி

சரணங்கள்

1. குற்றங்குறைகள்கண்டால் கொண்டவர்பொறுப்பாரோ
குணமாகநாம்நடந்தால் கோபித்துவெறுப்பாரோ
இன்றைக்குச்சொல்வோரெல்லாம் என்கடன்இறுப்பாரோ
இழவுக்குவந்தவரெல்லாந் தாலியறுப்பாரோ அடி

2. அடிக்கும்ஒருகைஅவ ரணைப்பதும்ஒருகையே
அழுதாலும்பிள்ளை அவள்பெறவேண்டும்மெய்யே
இடிக்குங்கணவருடன் எதிர்த்தால்வாழ்வதுபொய்யே
எரிகிறநெருப்பிலே இடலாமோபின்னும்நெய்யே அடி

3. என்னஅவர்சொன்னாலும் எதிர்மொழிவிள்ளலாமோ
எரிகிறஅக்கினிதன்னை இருகையால்அள்ளலாமோ
சின்னமதியாலேநம் செல்வத்தைத்தள்ளலாமோ
தின்கிறசோற்றிலே மண்போட்டுக்கொள்ளலாமோ அடி

4. நன்மையாகநடந்தால் நமக்குண்டாம்அவர்நேயம்
நல்லஉத்தமிக்கெந்த நாளுந்தெய்வசகாயம்
சென்மம்உள்ளமட்டுக்குஞ் சேருமோஓர் அபாயம்
சிவனும்உடலும்போற் சேர்ந்துவாழ்வதுபாயம் அடி

5. ஆனைகட்டச்சங்கிலி தானெடுத் தக்கொடுக்கும்
அப்படிபோலநமது வாயேநம்மைக்கெடுக்கும்
ஞாயமாகநடந்தால் நன்மைஎல்லாம்அடுக்கும்
நல்லவள்தெய்வமென்று நாடெல்லாம்கையெடுக்கும் அடி

6. மதயானைமேலெடுத் தெறியலாமோமண் ணுண்டை
மணவாளர் இடத்திலே வளர்க்கலாமோசண்டை
முதலாளிஇல்லாவிட்டால் மூத்தவளோநம்அண்டை
மொட்டைத்தலையிலேநாம் முடிக்கலாமோகொண்டை அடி

தலைவன்செய்த நன்மையைத் தலைவி கூறல்

185. இராகம் - அசாவேரி, திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி

எத்தனை ஆனாலும்—பத்தாவைப்போல்எனக்
கிசைந்தவர் ஆரடி. எத்தனை

அநுபல்லவி

வித்தாரக்கள்ளிநீ வீண்வம்புபடியாதே
ஒத்துவாழாக்குடி ஒருநாளும்விடியாதே எத்தனை

சரணங்கள்

1. மாணிக்கச்சிலைபோலப் பெண்கள்பலரிருக்க
மானே அவரையெல்லாம் விட்டாரே
மைத்துனியேசொந்தப் பத்தினியென்றென்னை
மாலையிடவுடன் பட்டாரே
காணிக்கையாகநான் புத்தியறியுமட்டும்
காத்திருந்தென்னைக்கை தொட்டாரே
கால்முதல்தலைமட்டும் பொன்காய்த்தமரம்போலக்
கனத்தநகைகளெல்லாம் இட்டாரே
ஆணிப்பொன்னே அறியேன்நான்ஒருகஷ்டம்
அத்தானால் அல்லவோ எனக்கித்தனை அதிர்ஷ்டம்
பாணிக்கிரகணஞ்செய் தவருடனே இஷ்டம்
பாராட்டினால்நமக்குண்டோஒருநஷ்டம் எத்தனை

2. தங்கக்கிண்ணியில்சோறும் வெள்ளிக்கிண்ணியில்பாலும்
சட்டப்சட் டமாக உண்டேனே
தாதியர்கால்பிடிக்க மேல்மாடியில்நல்ல
சப்பிரமஞ்சந்துயில் கொண்டேனே

அங்கமாய்நான்எற வண்டிபல்லக்குகள்
அற்பவருத்தமும் அண்டேனே
அன்னத்துக்கில்லாமல் என்னோடொத்தபெண்கள்
அழுதும்வலியன்குத்தக் கண்டேனே
மங்களமாகவே சிங்காரமனைக்கட்டு
வகைவகையாகஉடுக்க ஜெகமோகனப்பட்டு
எங்கும் பஞ்சமானாலும் எனக்குண்டோஒருதட்டு
இத்தனைபாக்கியம் எல்லாம்அவரைத்தொட்டு — எத்தனை

3. கோபம்உள்ள இடத்தில் குணமும்இருக்கும்அவர்
கோபித்தோர்வார்த்தைசொல்ல லாகாதா
கொண்டவர் இடத்திலே திண்டுமிண்டுஞ்செய்தால்
கோதையேகுடிகெட்டுப் போகாதா
சோபனஞ்செய்தெனைக் காத்தவர்மேலொரு
தோஷஞ்சொன்னாலும்வாய் வேகாதா
சூரியனைக்கண்ட பனிபோல்அவர்முன்னென்
துன்பமெல்லாம்பறந் தேகாதா
ஆபத்தைத்தீர்ப்பவர் அவர்பெருநிதியடி
அடித்தாலும்வைதாலும் அவரேகதியடி
பாவபுண்ணியம் பாராதவள்மிதியடி
பாலுந்தேனும்போல் வாழ்வதுமதியடி — எத்தனை

4. ஏரியைகோபித்துக் கால்கழுவாவிட்டால்
ஏரிக்குண்டோநஷ்டம் ஓதடி
எசமானைக்கோபித்தால் எனக்கேநஷ்டம்அல்லால்
எசமானுக்குநஷ்டம் ஏதடி
சூரியனைக்கல்லால் அடிப்பதுபோலத்
துணைவரைபகைத்தால் தகாதடி
துள்ளினமாடே பொதிசுமக்கும்கெட்ட
துஷ்டைகளுக்கென்றுந் தீதடி
நீருள்ளமட்டுக்கும் மீனுக்குக்கொண்டாட்டம்
நீர்வற்றினால்பின்பு நிற்குமோமீன்கூட்டம்
பாவையர்க்குப்பத்தா வாலேஆட்டபாட்டம்
பத்தாவுக் தப்பின்பு சோற்றுக்குத்திண்டாட்டம் — எத்தனை

மாமி நாத்தி முதலானவர்களின் கொடுமையைப்பற்றி ஒரு ஸ்திரீ முறையிடுதல்

186. இராகம் - கல்யாணி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

ஊருக்கெல்லாம் ஏச்சாசகியே—இது
ஆருக்கும் ஒருபேச்சா ஊருக்

அநுபல்லவி

பாருக்குள்ளேஎந்தன் கணவரும்நானுமே
பாசமாய்—விசுவாசமாய் அதி
நேசமாய்ச்சக—வாசஞ்செய்வது ஊருக்

சரணங்கள்

1. பத்தாவுடனேநான் கூடிச்சல்லாபம்
பண்ணினல்மாமியார்க் கென்னடிகோபம்
ஒத்திருந்தால்அவட் கேன்மனஸ்தாபம்
ஓகோசகியே இதுவென்னபாபம்

ஓதடி இது—சூதடிபெரும்
வாதடிகண—தீதடி இது ஊருக்

2. நானும்அவரும்பேசில் நாத்திக்கேன்சலிப்பு
நாங்கள்பிணங்கிக்கொண்டால் அவட்கென்னகெலிப்பு
ஆனாலும்என்னைக்கண்டால் அவளுக்கேன்வலிப்பு
ஐயையோஊரெங்கும் இதுவேஏழமலிப்பு

அன்னமேயடி—சொன்னமேமொழி
பன்னவேதடை—இன்னமலேதடி ஊருக்

3. கலியாணஞ்செய்தும் உண்டோசன்னியாசம்
கடனுடன்வாங்கியும் ஏன்உபவாசம்
பலமாகக்கங்கைக் கரையிலேவாசம்
பண்ணியுந்துளிப்பதற் கென்னபிரயாசம்

பாபமோயிது—சாபமோதெய்வ
கோபமோபரி—தாபமோதினம் ஊருக்

4. சட்டமாய்பேசா விட்டால்வாழ்க்கைப்பட்டு
சபலம்என்ன இது பிரமாணக்கட்டு
கட்டளையாகக் கலந்தினிற்சோறிட்டுக்
கையைப்பிடிப்பது போல்என்ன தட்டு

காந்தமரோடதி சாந்தமாக
ஏகாந்தமாகவே—சேர்ந்துவாழ்வது ஊருக்

5. பிரபலமாக முகூர்த்தமுங்கோலிப்
பேசாதிழிக்கவோ கட்டினார்தாலி
அரசர்க்கும்எனக்கும் உண்டோநடுவேலி
ஆனாலுந்தோழி இதுவென்னகேலி

அக்கரைப்படு—சக்களத்திகள்
அக்களிப்பொடு—கெக்கலிப்பட ஊருக்

கணவனைப் பகைத்த ஸ்திரீயை அவள்தாய் கண்டித்தல்

187. இராகம் - காம்போதி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

மார்க்கம்அல்லடிமானே—கணவருடன்
மூர்க்கஞ்செய்வது—தானே மார்க்

அநுபல்லவி

தீர்க்கமாய்ச்சொல்லச்சொல்லத் தினம்வாதுசெய்யலாமோ
ஜென்மக்குணத்தைச்செறுப் பால்அடித்தாலும்போமோ மார்க்

சரணங்கள்

1. அரும்பிழைசெய்துபத்தா அன்பைமுறிக்கலாமோ
அணைகடந்தால்வெள்ளத்தை யாருமறிக்கலாமோ
கரும்புருசியென்றுவே ரோடுபறிக்கலாமோ
கண்ணானவரைப்புண் ணாக்கிப்பிரிக்கலாமோ மார்க்

2. தலைவன்முகங்கோணினால் சகலவாழ்வுமேகோணும்
சபையிலேயுனைச்சேர்க்கச் சகலர்மனமுநாணும்
தொலையாவிசாரமெல்லாஞ் சூழ்ந்துவந்துனைக்காணும்
சுவரைவைத்துக்கொண்டல்லோ சித்திரமெழுதவேணும்
மார்க்

3. தணல்என்பதேஇல்லாமல் தானேஉண்டாமோபுகை
சரியாகநீநடந்தால் தலைவற்குண்டாமோபகை
குணபூஷணிகட்கு வேண்டுமோவேறுநகை
குப்பையிற்கிடந்தாலும் மாணிக்கம்பெருந்தொகை
மார்க்

4. கணவனைப்பகைத்தவள் கரையேறுவதேதடி
கடல்கொதித்தால்விளாவத் தண்ணீரெங்கேஉதடி
உணர்வாகநீநடந்தால் உண்டோஒருதீதடி
உறுதிநான்சொல்லச்சொல்ல உனக்கேன்இன்னம்வாதடி
மார்க்

5. கனமோடிசெய்துயர்க் கடலிலேமுழுகிறாய்
கலியாணவீட்டிலே கட்டிக்கொண்டழுகிறாய்
உனதுமனதுபோன படியெல்லாம்ஒழுகிறாய்
உற்சாகத்தாலேநீ மச்சேறிவிழுகிறாய் மார்க்

தங்களுக்குப் படிப்பிக்கும்படி ஸ்திரீகள் புருஷர்களை வேண்டுதல்

188. இராகம் - நாதநாமக்கிரியை, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

வித்தையைப் படிப்பியுங்கள்—தயைசெய்து
வித்தையைப் படிப்பியுங்கள்

அநுபல்லவி

உத்தமவான்களே—சத்தியபூமான்களே
உங்கட்குக்கண்களான பெண்களாமெங்களுக்கு வித்தை

சரணங்கள்

1. திருத்தமாய்வேலைகள்எல் லாம்முடிப்போம்—வேலை
தீர்ந்தபின்புஸ்தகங்க ளேபடிப்போம்
வருத்தம்நீர்படக்கண்டால் மனம்துடிப்போம்—கீத
வண்ணங்கள்பாடிக்கொண்டு கால்பிடிப்போம்—பாட

மாட்டோமோ—வீணை
மீட்டோமோ—நயம்
காட்டோமோ—சுகம்
ஊட்டோமோ—நல்ல விந்தை

2. வரவுசெலவின்கணக் கெழுதிவைப்போம்—பல
வகைவகைஉடுப்புகள் உமக்குத்தைப்போம்
பரவும்பலதொழில் பண்ணலைப்போம்—நல்ல
பக்ஷணம்கறிகளும் செய்யத்தப்போம்—நாங்கள்

படியோமோ—இருள்
விடியோமோ—அருள்
முடியோமோ—அருள்
பிடியோமோ—நல்ல விந்தை

3. வாணியும்நீரும்ஒரு கோத்திரமா—அவள்
வரபிரசாதம்உமக்கு மாத்திரமா
வீணில்அவட்கெங்கள்மேல் க்ஷாத்திரமா—நாங்கள்
மெய்ஞ்ஞானமார்க்கத்துக் கபாத்திரமா—உம்மை

வெல்லோமோ—கல்வி
கல்லோமோ—கவி
சொல்லோமோ—புத்தி
இல்லோமோ—நல்ல விந்தை

4. கொஞ்சம்நீர் கோபஞ்செய்யில் அஞ்சிடுவோம்—எங்கள்
குற்றம்பொறுக்கச்சொல்லிக் கெஞ்சிடுவோம்
தஞ்சமதாகவுமை ப்பிடுவோம்—உம்மேல்
சாகித்தியஞ்செய்துதினம் கும்பிடுவோம்—நாங்கள்

தாழ்ந்தோமே—துயர்
ஆழ்ந்தோமே—உம்மைச்
சூழ்ந்தோமே—காலில்
வீழ்ந்தோமே—நல்ல விந்தை

5. அடித்தாலும் இகழ்ந்தாலும் சகிப்போரே—உம்மை
அன்றி எங்களுக்கினித் துணையாரே
படித்தால் பிழைத்துப்போவோம் பெரியோரே—இந்தப்
பஞ்சைகள் முகம்பாரும் துரைமாரே—உங்கள்

பதம்பூண்டோம்—அபி
மதம்வேண்டோம்—உங்கள்
இதம்தாண்டோம்—அசங்
கதம்வேண்டோம்—நல்ல வித்தை

6. படியாத ஆண்களுட னேசம்—சற்றும்
பண்ணோர்சம்மதியோர் லவலேசம்
மடப்பெண்டிருமெங்களுடன் சகவாசம்—செய்ய
மட்டும் மனமில்லையோ சங்கோசம்—இது

மதிமோசம்—வரும்
அதிஹாசம்—மனம்
பதிபாசம்—அற
இதிகாசம்—உடன் வித்தை

7. வித்தையில்லாப்புருஷன் செய்கையைப்பாரும்—இந்த
விதமல்லவோ படியாமடவாரும்
உத்தமியையே விரும்பு வீர்நீரும்—கல்வி
உணராவிட்டால் குணம் எப்படிச்சேரும்—இதை

ஓரீரோ—முகம்
பாரீரோ—துயர்
தீரீரோ—தயை
கூரீரோ—நல்ல வித்தை

8. உத்தியோகம் தந்தாலும் ஒருகைபார்ப்போம்—தினம்
உதவிசெய்துங்கள் தொழில் களைத்தீர்ப்போம்
பத்தியாய்க் குடித்தனம் தலையேற்போம்—கல்வி
பாலர்க்குப்போதித்து நல்வழிசேர்ப்போம்—எங்கள்

பதிநீரே—சர்வ
கதிநீரே—தினம்
நதிநீரே—தன
மதிநீரே—நல்ல வித்தை

9. படித்தால்மிருகம்போல்நாள் கழிப்போமோ—என்றும்
பாபுருஷர்முகத்தில் விழிப்போமோ
அடித்தாலும்முகம்கோணிச் சுழிப்போமோ—கல்லா
உதவாதகணவராலும் பழிப்போமோ—பல

அணிவேண்டோம்—நல்ல
துணிவேண்டோம்—நவ
மணிவேண்டோம்—காமப்
பிணிவேண்டோம்—நல்ல வித்தை

10. இரவில்நீர் தூங்கினபின் நாம்படுப்போம்—நீங்கள்
எழுமுன்எழுந்துவேலைகளைத் தொடுப்போம்
தருமவதிகள்என்று பெயர்எடுப்போம்—நாங்கள்
சாந்தம்வேதநாயகனை அடுப்போம்—மிகத்

தழையோமோ—கல்வி
நுழையோமோ—உமை
அழையோமோ—ஜீவன்
பிழையோமோ—நல்ல வித்தை

இதுவும் அது

183. இராகம் - மோகனம், திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி

கேளும்பூமான்களே—கிருபைவைத்
தாளும்சீமான்களே கேளும்

அநுபல்லவி

நாளும்கதிஇல்லா எங்கள்மேல்வர்மமோ
தாளுறும் தாசிபோல் தள்ளுதல்தர்மமோ கேளும்

சரணங்கள்

1. காலைக்கும்மாலைக்கும் மூலைக்குள்எங்களை
ஆலைக்கரும்புபோல் தேய்த்தீர்—பாக
சாலைக்கும்மன்மத லீலைக்குமவினை
வேளைக்கும்எங்களை மாய்த்தீர்

சூலக்கல்விசாங்கள் வாசித்தால்ஆபத்தோ
மூடப்பெண்கொள்வீர் உமக்குப்பெரும்பித்தோ
கலைக்கிரந்தங்கள் உங்கள்பாட்டன்சொத்தோ
உமக்கென்னகாணும் தலைமேல்தலைபத்தோ   கேளும்

2. ஆதியிற்பெண்ணாலே மேதினியோர்கள்உண்
டானவகைமறந்தீரோ—பெண்
சாதிபுருஷனில் பாதிஎன்றமனு
நீதியையுந் துறந்தீரோ
பாதிஉடலைப் பறக்கவிடலாமோ
பாவபுண்ணியந்தெரி யாமல்கெடலாமோ
நீதிஇல்லாதெம்மை நிந்தித்திடலாமோ
நிந்தித்துப்பின்எங்களை நீர்தொடலாமோ   கேளும்

3. நாரியையொரு காரியஇல்லா
நடைப்பிணமென் றெண்ணினீரோ—தேவர்
ஊரில்பெண்கள்கொண்ட சீரினை ஆகிலும்
உற்றுப்பாரும் ஐயர்மாரே
பாரதிதனைநாவில் வைத்தான்பிதாமகன்
பாகம்சிரம்வைத்த தால்சிவன்மாசுகன்
மார்பில்வைத்தான் ஹரி பெண்திருடன்குகன்
மங்கைதேடிச்சந்தி வந்தான்கரிமுகன்   கேளும்

4. உங்கட்குதவியாய் எங்களைத்தேவன்
உண்டாக்கியதை அறியீரோ—செல்வ
மங்கைஉடன்கல்வி நங்கைமுதலானோர்
மாதர்என்று குறியீரோ
எங்களைஅல்லாமல் நீங்கள்உதித்தீரோ
எறிஆகாயத் திருந்துகுதித்தீரோ
அங்கப்பால்உண்ணாமல் தேகம்உதித்தீரோ
அடிமையென்றெங்கள் தலையில்விதித்தீரோ   கேளும்

5. போதகயூரோப்பு மாதர்களைக்கண்டு
பொங்கிப்பொறாமை கொண்டோமே—என்றும்
பேதம்இல்லா இந்தி யாதனில்நாங்கள்
பிறந்தென்னலாபம் கண்டோமே

நாதக்கல்விக்கு நகைஎந்தழலையே
நாங்கள்விரும்போம் நவரத்னமாலையே
வேதநாயகன்செய் பெண்மதிமாலையே
வேண்டினேம்தாரும் விடோம்உங்கள் காலையே கேளும்

——

மூடனை விவாகஞ்செய்யாதபடி ஒரு ஸ்திரீயைத் தடுத்தல்

190. இராகம் - புன்னாகவராளி, அடதாள சாப்பு.

பல்லவி

மாதேஎன்வார்த்தை தள்ளாதே—அந்த
மாப்பிள்ளை தன்னைக் கொள்ளாதே மாதே

அநுபல்லவி

ஆதரவாக அரவைத்தொடலாமோ
ஆழமறியாமற் காலையிடலாமோ
போதமில்லானுக்கு வாழ்க்கைப்படலாமோ
பொன்னேஒளிர்—மின்னேகெடு
முன்னேமதி—சொன்னேனடி மாதே

சரணங்கள்

1. பொன்னேஅவன் ஆளலழகனானாலுமே
புத்தியில்லஉலக்கைக் கொழுந்து—வித்தை
தன்னைஅறியானைக் கொள்வதைப்பார்க்கினுஞ்
சாகலாங்கிணற்றில் விழுந்து
உன்னைக்கைப்பாடு படச்சொல்லித்தாக்குவான்
ஊர்பாடுமேய்க்கவே தான்தடிதூக்குவான்
பின்னையும்உன்னைத்தான் பேய்க்கோலம்ஆக்குவான்
பெண்ணேஇரு—கண்ணேஇதை
எண்ணேமொழி—பண்ணேநிகர் மாதே

2. உத்தமியே அவன் ஞானமிருக்கின்ற
ணவையும்பார்த் தறியானே—தினஞ்
சித்தர்கீர்ஆடலைக் கூடிக்குடித்துச்
சகநலத்தைக் குறியானே
நித்தமும்தாசிகள் வீடுகட்கோடுவான்
நீங்காமற்சூதும் நிதம்விளையாடுவான்
நித்தமுனக்குப் பட்டைநாமம்போடுவான்
தேனேமட—மானேதிடம்
கானேசொன்—னேனேயடி மாதே

3. மண்ணுக்குள் ஆணுக் கழகுபடிப்பும்
மதியுஞ்சுகுணமுந் தானே—வெறுங்
கண்ணுக்கழகும் பணமும்இருந்தென்ன
புண்ணியவான்ஏழை யானாலும்கொள்ளடி
பொய்யன்பணக்காரனானாலுந்தள்ளடி
வண்ணங்கொள்பெண்ணுக்காண் பஞ்சமோவிள்ளடி
மாதேஇது—தீதேஇனி
வாதேசெய்—யாதேடி மாதே

மைத்துனர் கலியாணத்திற் பாடிய பரிகாசக் கீர்த்தனை

191. இராகம் - பரசு, அடதாள சாப்பு.

பல்லவி

மைத்துனனாரே—இன்றுமுதல்—மகாராஜர்நீரே மைத்

அநுபல்லவி

கொத்தார் குழலிளங்கள் குயிலைக்கொண்டீரே மைத்

சரணங்கள்

1. எதும்வஸ்திரங்கட்டி அறியாதஇடுப்பு
இனிஉமக்குப்பல வகைவகைஉடுப்பு
ஓதும்புகைந்ததுண்டோ முன்உமதடுப்பு
உள்ளதைநான்சொன்னால் உனக்கென்னகடுப்பு மைத்

2. சொர்ணமயம்எங்கள் சுந்தரிதேகம்
தோற்குமேஉமக்கண்டங் காக்கைஅநேகம்
என்னவிதமாகவோ அடுத்ததுயோகம்
ஈடோ இதற்குத் தேவேந்திரபோகம் மைத்

3. உழவுதொழில்செய்துமக் குடம்பெல்லாஞ்சேறு
ஊற்றைக்கழுவப்பற்று மோஒன்பதாறு
பாழுங்கூழுண்டஉமக்குப் பாலுடன்சோறு
பயப்படாதிரும் உமக்காயுசுநூறு மைத்

4. காதவழிநடப்பீர் காலேசாக்ஷி
காடிபல்லக்கினி உமக்குண்டோதாக்ஷி
ஏதுமற்றஉமக்கு பலகாணியாக்ஷி
இசைந்ததுஹோஹோஎன்னகண்காக்ஷி மைத்

5. எருமைநுழையும்உம திருகாதின்தொள்ளை
இனிஉமக்குவச்சிரக் கடுக்கன்கொள்ளை
ஒருவகையும்இல்லாமல் உற்றீரேசள்ளை
ஊர்அதிபதிக்கிப்போ துகந்தமாப்பிள்ளை மைத்

6. சந்திரசூரியர்மழை பனிகாற்றுக்கோடை
தாங்கியஉமக்கினி நவரத்னமேடை
உந்தம்அசுத்தங்கொள்ளு மேபலகூடை
உமக்கினிபுஷ்பஞ் சந்தனம்பன்னீர்வாடை மைத்

7. இப்போதுமக்கு வாசத்தைலங்கள்கடலே
இதற்குமுன்எண்ணெய்பட் டறியாதும்முடலே
அப்படியிருக்கஏன் வீண்தடபுடலே
ஆகாசந்தனைமறைப் பதற்குண்டோபடலே மைத்

மைத்துனர்க்குப் புத்திபோதித்தல்

192. இராகம் - இந்துஸ்தான்காபி, ஆதி தாளம்.

பல்லவி

மைத்துனரே நாளும்—நான்சொல்லும்
புத்தியையே கேளும் மைத்

அநுபல்லவி

நித்தமும்உம்முடன் நேசமேமீளும்
உத்தமிஇவளைஉம் உயிரெனஆளும் மைத்

சரணங்கள்

1. நன்றாயிப்பெண்ணுமக்கு வாய்த்ததேஅதிர்ஷ்டம்
நரிமுகத்தில்விழித்தீர் நல்லசட்டம்
இன்றுமுதல்உமக்கு விடிந்ததுகஷ்டம்
இதைமறந்தால்பயித் தியக்காரப்பட்டம் மைத்

2. சந்திரபிம்பம்இவள் முகமென்றுதேரும்
சர்வகோணவில்உமக் கிணையில்லையாரும்
சந்தேகமிருந்தால்கண் ணாடியைப்பாரும்
தலையைக்கவிழ்ந்துகொண்டு மூலையிற்சேரும் மைத்

3. அணங்கின்அழகுக்குப்பெண் களுங்கொள்வார்ஆசை
அழகிலேநீர் ஆயிரம்அமாவாசை
இணங்கியேவாழ்வதில் என்னபிரயாசை
இவளைநீர்மணஞ்செய்ய என்னசெய்தீர்பூசை மைத

4. சுந்தரிஇருவரும் நீரும்ஒருதேகம்
சுகதுக்கம்இருவருக்கு மேசபாகம்
வந்தமறுமாதரைச் சேர்வதுதுரோகம்
மலருமணமும்போல வாழ்வதுஸ்நேகம் மைத்

5. தெரியாமற்செய்தபிழை பொறுப்பதுநேயம்
திட்டிபெண்சாதிகளை அடிப்பதந்நியாயம்
பிரியமாய்ப்பேசித்திருத் துவதேஉபாயம்
பெண்ணென்றாற்பேயுமே செய்யும்சகாயம் மைத்

6. நயமில்லாவார்த்தைக ளாற்பகைமூளும்
நன்மையினற்குறை வில்லைநாளும்
தயையுடனன்னைப்போற் பாரியைஆளும்
சந்தேகமிருந்தால்உம் தமக்கையைக்கேளும் மைத்

7. இவளைப்பிரிந்தார்இவள் தாய்தந்தைமாரே
இனிமேல்தாய்தந்தை சகலமும்நீரே
அவனியில்இவள்உம தாவிக்குநேரே
அன்பில்லாவிடில்எடுப் பீர்கெட்டபேரே மைத்

8. நற்புத்திஇவள்சொன்னால் அதைச்செவிகொள்ளும்
நமக்கொருநிகரில்லை யென்றுநீர்துள்ளும்
துற்புத்திதான்சொன்னால் கேளாமல்தள்ளும்
தோஷத்தைநீக்கிநற் குணங்களை அள்ளும் மைத்

9 தந்தைதாய்குருசொன்ன படிநீர்நில்லும்
சாஸ்திரம்உணர்ந்தறி யாமையைக்கொல்லும்
அந்தமின்னாளையும் படித்திடச்சொல்லும்
அடிக்கடிசொல்லிடிற் கரையுமேகல்லும் மைத்

10. உன்னறியகடவுள் அடிக்கன்புகூறும்
உத்தமவான்களை யேஎன்றுஞ்சேரும்
இன்னந்தெரியாவிட்டால் மாயூரம்வாரும்
இசைவேதநாயகன்செய் நீதிநூல்பாரும் மைத்

முற்றுப் பெற்றது.

திருமகள் விலாச அச்சு நிலையம், சென்னை:—1952.